

Adăpostul credinciosului

حصن المؤمن باللغة الرومانية

Dr. 'Abd Ar-Rahman bin 'Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Traducere:

European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

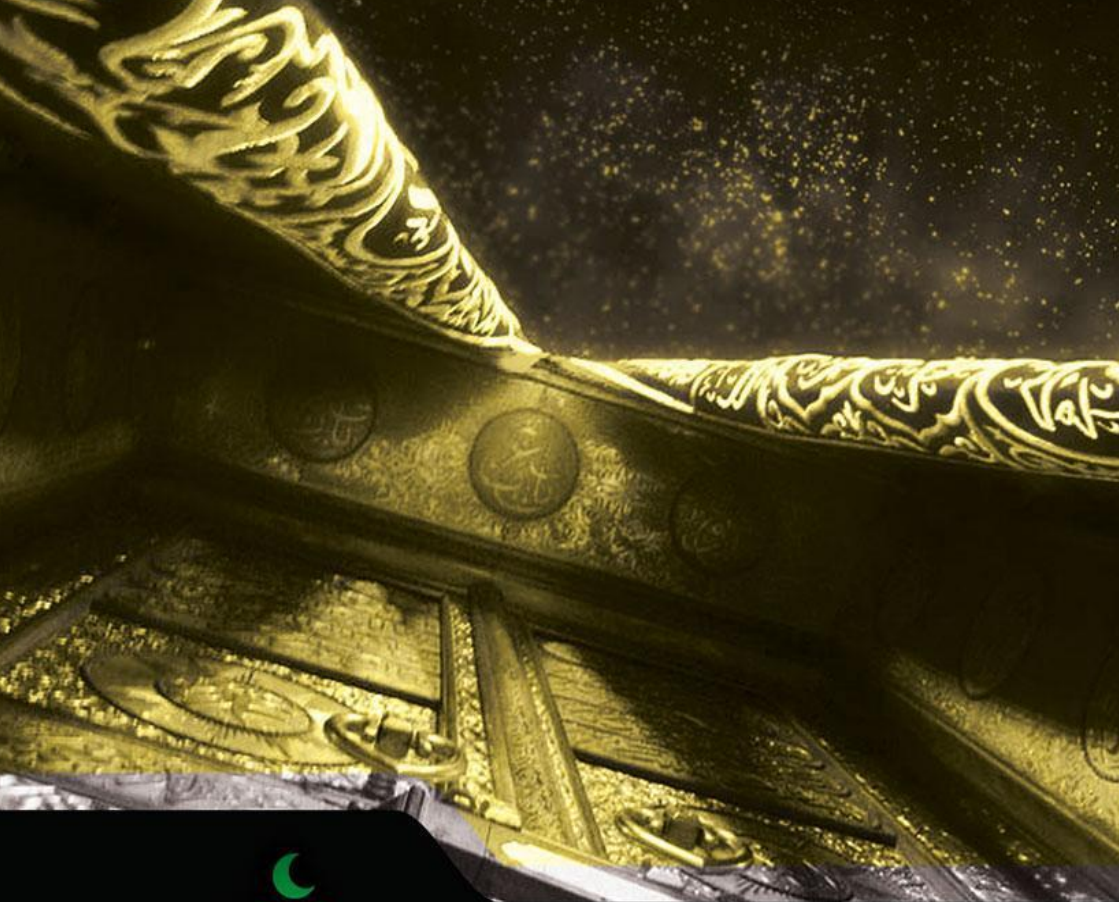
& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Oana-Alexandra Nica

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),

Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)

Introducere

Toată slava și mulțumirile I se cuvin doar lui Allah Preaînaltul, doar pe El Îl adorăm și doar la El cerem ajutor și sprijin, căutând Iertarea Sa. Căutăm adăpost la Allah de răul din propriile suflete și de răul din acțiunile noastre! Pe cel pe care Allah îl călăuzește pe Calea cea Dreaptă nimeni nu îl poate devia și nimeni în afară de El nu îl poate călăuzi. Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Care nu are niciun partener, și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său. Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului nostru, Mohammed, asupra familiei și a companionilor săi până în Ziua Învierii!

Una dintre binecuvântările pe care Allah Cel Atotputernic le-a revărsat asupra noastră, a musulmanilor, este aceea că El a prescris fapte și acte de adorare prin care să ne putem apropia de El, Preaînaltul, în orice situație și moment. Printre aceste acte de adorare se numără pomenirea lui Allah și suplicațiile, care sunt unele dintre cele mai bune forme de adorare.

Meritele pomenirilor și ale suplicațiilor au fost descrise în multe versete și *ahadith* autentice, fiind puternic recomandate, iar printre acestea se numără următoarele:

Allah Cel Atotputernic spune:

„Și slăviți-L pe El dimineața și seara!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:42]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„Pomeniți-Mă pe Mine și o să-Mi aduc aminte de voi! Și să-Mi fiți recunoscători, să nu fiți fără credință față de Mine!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:152]

În plus, Allah Preaînțeleptul spune:

„O, voi cei care credeți, pomeniți-L pe Allah mereu!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:41]

Mai mult decât atât, Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) celor care-L pomenesc pe Allah mereu și aceloră (dintre femei) care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare (pentru păcatele mici pe care le-au săvârșit) și răsplată mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:35]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„(...) Pomeniți-L pe Domnul tău des și laudă-L pe El seara și dimineața!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:41]

În plus, Allah Atoateștiutorul spune:

„Care Îl pomenesc pe Allah, stând (în picioare), șezând (jos) sau pe o parte (adică în toate situațiile) și cugetă la facerea Cerurilor și a Pământului, (zicând): «Domnul nostru, n-ai făcut

acestea în deșert! Slavă Ție! Apără-ne pe noi de chinul Focului!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:191]

Mai mult decât atât, Allah Cel Atotputernic spune:

„Și dacă ați împlinit rânduielele voastre, pomeniți-L slăvindu-L (pe Allah), așa cum îi pomeniți pe părinții voștri, ba chiar cu și mai mare râvnă să-L pomeniți (în perioada preislamică era obiceiul ca, la încheierea ritualului, pelerinii păgâni să se laude cu faptele de vitejie ale părinților și strămoșilor lor; Allah a vrut să-i călăuzească pe Calea cea Dreaptă prin acest îndemn, prin pomenirea Lui și a binefacerilor Lui, care sunt mai demne de a fi laudate decât faptele strămoșilor lor) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:200]

De asemenea, Allah Preamăritul spune:

„O, voi, cei care credeți! Nu lăsați ca averile voastre și copiii voștri să vă abată de la *dhikr Allah* (pomenirea lui Allah și adorarea Sa)! Și cei care fac aceasta, atunci aceia sunt cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 63:9]

Pe lângă toate acestea, Allah Preasfântul spune:

„Pomenește-L pe Domnul tău în sufletul tău (în acest verset se adresează Profetului Mohammed), cu umilință și frică, fără a o rosti cu glas tare, atât dimineața cât și seara, și nu fi dintre cei nepăsători (cei care neglijează să-L pomenească pe Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:205]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Exemplul celui care Îl pomenește pe Domnul său în comparație cu cel care nu Îl pomenește pe Domnul său este asemeni celui al unei ființe vii în comparație cu una moartă.” (Sahih Al-Bukhari)

De asemenea, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care stă într-o adunare în care nu este pomenit Numele lui Allah va primi regret din partea lui Allah (va fi judecat de către Allah Cel Atotputernic ca și cum ar fi comis un lucru care aduce regret și remușcări), cel care se culcă fără să pomenească Numele lui Allah va primi regret din partea lui Allah, iar cel care merge într-un loc în care nu este pomenit Numele lui Allah va primi regret din partea lui Allah.” (Al-Mundhiri, Sahih At-Targhib)

În plus, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Niciun grup de oameni nu se reunește într-o adunare în care nu este pomenit Numele lui Allah Preaînaltul și nu sunt trimise binecuvântări asupra Profetului lor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) fără ca acesta să fie un motiv de necaz pentru ei. Dacă El (Allah) dorește, îi va pedepsi, iar dacă El dorește, îi va ierta.” (Sahih At-Tirmidhi)

Pomenirea lui Allah și suplicațiile reprezintă adăpostul credinciosului:

Această viață lumească este un loc al neplăcerilor, al necazurilor, al suferinței și al trudei, deoarece ea nu este veșnică, după cum spune Domnul nostru Cel Atotputernic și Preaînalt:

„Cu adevărat, Noi l-am creat pe om spre trudă (adică el va înfrunta greutăți în această viață lumească; termenul din limba arabă poate însemna, de asemenea, rectiliniaritate sau a sta drept, adică Noi l-am creat pe om într-o formă perfectă și trup drept cu capul ridicat, nu asemeni animalelor, cu capul vertical față de corp).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 90:4]

Din moment ce omul este o creatură slabă, fiind incapabil să își aducă vreun beneficiu lui însuși sau altcuiva, ori să evite vreun rău care urmează să i se întâmple lui sau altcuiva, și având în mod permanent nevoi care trebuie îndeplinite de-a lungul vieții sale, el are nevoie de un refugiu în care să se adăpostească și să își expună nevoile. Astfel, lui i-au fost prescrise pomenirile, care reprezintă refugiul în care credinciosul își adăpostește propria persoană, familia și averea atunci când le rostește cu perseverență și asiduitate. În același mod, lui i-au fost prescrise suplicațiile, care reprezintă legătura dintre credincios și Creatorul său, prin care robul își expune nevoile în fața Creatorului său, implorând ajutorul Său în îndeplinirea dorințelor și nevoilor sale. Allah Preaînaltul descrie meritele suplicațiilor în mai multe versete coranice spunând:

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă (*adorati-Mă*) și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:60]

De asemenea, Allah Cel Atotputernic spune:

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, (*spune-le că*) Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:186]

În această carte, vom discuta pe scurt despre diferitele tipuri de încercări și cauzele acestora, despre nenorociri, dificultăți și modalitățile prin care acestea pot fi evitate, remediate sau atenuate, în timp ce Îi cerem lui Allah Cel Atotputernic călăuzirea și succesul.

AUTORUL

Dr. ‘Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha

Încercările din perspectiva Shari‘ei

Primul lucru care ne vine în minte este faptul că încercările aduc nefericire, apărând sub forma a ceea ce urâm, așa cum sunt calamitățile, bolile, dezastrelle și altele asemenea, însă adevărul este că încercările pot apărea atât sub formă de lucruri rele, cât și sub formă de lucruri bune, după cum subliniază Domnul nostru spunând:

„Fiecare suflet trebuie să guste moartea. Noi vă încercăm cu răul și cu binele (vă încercăm cu nenorocirile și pentru a aduce mulțumiri la binefaceri), în chip de ispită, și la Noi vă veți întoarce (și veți fi răsplătiți pentru faptele voastre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:35]

Există două tipuri de încercări, care sunt următoarele:

1. încercarea răbdării prin lucruri rele, iar prin aceasta Allah Cel Atotputernic îl testează pe robul Său pentru a vedea dacă el este răbdător sau nu. El, Preaînaltul, spune în Nobilul Coran:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem». ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară Bindecuvântarea Domnului lor și Îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155-157]

2. încercarea recunoștinței prin lucruri bune, iar prin aceasta Allah Cel Atotputernic îl testează pe robul Său pentru a vedea dacă el este recunoscător sau nu. Allah Preaînaltul spune cu privire la Profetul Suleiman (Solomon – Pacea fie asupra sa!):

„A zis unul care avea știință de Carte (un învățat sau un înțel): «Eu ți-l voi aduce înaintea ta tu să clipești din ochi!» Și când a văzut (Solomon tronul) stând dinaintea lui, a zis el: «Aceasta este prin Grația Domnului meu, ca să mă încerce dacă eu sunt recunoscător sau sunt nerecunoscător. Însă acela care este recunoscător este recunoscător pentru sine însuși, cât despre acela care este nerecunoscător, Domnul meu este Ghani (Cel Bogat, Lipsit de orice nevoie), Karîm (Generos, Prea Îndurător, Nobil).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:40]

Cititorul trebuie să înțeleagă faptul că încercările prin lucruri bune, care apar sub forma unor binecuvântări pe care Allah Preaînaltul le revarsă asupra robului Său (așa cum sunt bogăția, sănătatea, copiii etc.), nu reprezintă un semn al Iubirii și al Mulțumirii lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune cu privire la Qarūn (Core din Biblie):

„Qarūn (Qarūn este identificat cu Core din Biblie) a fost din neamul lui Moise, însă el s-a răzvrătit împotriva lor. Și i-am dat Noi atâtea comori, încât numai cheile lui apăsau greu asupra unei cete de (bărbați) vânjoși. Și când i-a zis lui neamul său: «Nu te semeți, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care se semețesc, ~ Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică (Paradisul)! Și nu uita partea ta din această viață (acest verset îi invită pe dreptcredincioși să ia din viață ceea ce este bun și ceea ce îi înalță, fără a manifesta o pietate exagerată)! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe Pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune.» ~ A zis el: «Mie mi s-a dat ceea ce am numai pentru știința pe care eu o stăpânesc (priceperea de a face comerț și de a agonisi)!» Oare el nu știa că Allah a nimicit înainte de el dintre neamuri pe cine era mai puternic decât el și adunase mai multe bunuri? Iar nelegiuirile nu sunt întrebări pentru păcatele lor (înainte de a fi nimiciți, pentru că Allah le știe pe toate)! ~ Și a ieșit el (Core) dinaintea neamului său cu toată podoaba sa. Cei care voiau viața

lumească au zis atunci: «O, de-am avea și noi asemenea cu ceea ce i s-a dat lui Qarūn! El este (*un om*) cu mare noroc!» ~ Însă aceia cărora le-a fost dăruită știința au zis: «Vai vouă! Răsplata lui Allah este mai bună (*decât ceea ce doriți voi*) pentru aceia care cred și săvârșesc fapte bune!» Însă ea (*răsplata*) nu va fi primită decât de către cei statornici (*care-și stăpânesc lucrurile și nu aleargă după bogățiile și podoabele acestei lumi*). ~ Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nici o ceată care să-l sprijine împotriva lui Allah (*pentru îndepărtarea pedepsei de la el*) și nu a fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși. ~ Și cei care doriseră ieri să fie în locul lui au zis în dimineața următoare: «Vai! Într-adevăr Allah mărește câștigul (*dă din belșug*) aceluia care voiește El dintre robii Săi sau îl micșorează (*il reduce*). Dacă Allah nu ar fi fost milostiv cu noi, ar fi (*lăsat pământul*) să ne înghită (*așa cum l-a înghițit pe el*) și pe noi. Vai! Într-adevăr necredincioșii nu izbâdesc!» ~ Această Casă de Veci o facem Noi pentru aceia care nu voiesc fală pe Pământ, nici stricăciune. Iar sfârșitul (*bun*) este al aceluia care au frică (*de Allah*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:76-83]

Spre deosebire de Viața de Apoi, pe care Allah Cel Atotputernic le-o dăruiește numai celor pe care îi iubește, Domnul nostru le oferă această viață lumească atât celor pe care îi iubește, cât și celor pe care nu îi iubește. Sahl ibn Sa’d (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ne aflam în compania Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la *Dhu’l-Hulayfah* când am văzut cadavrul unei oi, ale cărei picioare erau ridicate. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nu credeți că această oaie nu are nicio valoare pentru proprietarul ei?! (Jur) pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu că această lume este mai neînsemnată pentru Allah decât este această (oaie moartă) pentru stăpânul ei. Dacă această viață

lumească ar fi avut chiar și valoarea unei aripi de țânțar pentru Allah, El nu le-ar fi acordat necredincioșilor nici măcar o picătură de apă din ea.»” (Sunan Ibn Majah, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī‘*)

De asemenea, încercările prin lucruri rele, care se pot manifesta prin pierderea de bunuri, persoane sau fructe, nu sunt un semn al urii și al antipatiei lui Allah Cel Atotputernic față de un rob, deoarece Domnul nostru spune cu privire la Profetul Ayyub (Iov – Pacea fie asupra sa!):

„Și (adu-ți aminte) de Iov, când l-a chemat el pe Domnul lui (ca să-l izbăvească de nenorocirea care l-a lovit): «M-a atins pe mine răul! Însă Tu ești Cel mai Milostiv între milostivi!» ~ Și Noi i-am răspuns și am îndepărtat răul care-l lovide și i-am dat lui înapoi familia lui, și încă pe atât împreună cu ei, ca îndurare din partea Noastră și ca amintire pentru adoratori. ~ Și (adu-ți aminte) de Ismail și de Idris și de Dhu-l-Kifl (identificat de unii exegeți ca fiind Profetul Ezechiel) - și toți erau răbdători. ~ Și i-am făcut Noi să intre în îndurarea Noastră, căci ei au fost cu adevărat dintre cei evlavioși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:83-86]

Mus’ab ibn Sa’d ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la tatăl său, care a spus:

„L-am întrebat (pe Profetul Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «O, Mesager al lui Allah! Care dintre oameni sunt cei mai supuși încercărilor?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a răspuns: «Profeții, apoi dreptcredincioșii, apoi cei mai buni și cei care îi urmează în bunătate. Omul este încercat în funcție de credința sa; dacă el este ferm în credința sa, atunci și încercările sale sunt mai mari, iar dacă este slab în credință, încercările sale vor fi mai ușoare, și robul va continua să fie supus încercărilor până când va merge pe pământ liber de păcate.»” (Sahih Ibn Hibban)

‘Abd Allah ibn Al-Mughafal (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un om a trecut pe lângă o femeie cunoscută ca fiind o prostituată în zilele *Jahiliyyei* (perioada ignoranței dinainte de venirea islamului) și a întins mâna pentru a se distra cu ea, însă ea a spus: «Oprește-te! Cu adevărat, Allah a luat politeismul și a adus islamul!» El a lăsat-o și a continuat să meargă, întorcându-se pentru a se uita la ea până când fața lui a lovit un zid. Apoi, el s-a dus la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a povestit cele întâmplate, iar el i-a spus: «Ești un rob căruia Allah i-a dorit binele, deoarece atunci când Allah îi dorește binele robului Său grăbește pedeapsa pentru păcatul său, iar atunci când El îi dorește răul, amână pedeapsa pentru păcatul său până în Ziua Judecății.»» (Sahih Ibn Hibban)

De asemenea, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel credincios și cea credincioasă vor continua să fie încercați în ceea ce privește sănătatea, bunurile și copiii lor până când Îl vor întâlni pe Allah (în Ziua Judecății) liberi de păcate.” (Sahih Ibn Hibban)

Câtă generozitate din partea acestui Domn, care a făcut din calamități și nenorociri niște modalități prin care înalță statutul, sporește răsplata și iartă păcatele și greșelile celor care dau dovadă de răbdare și speră la răsplata Sa fără a se indigna pentru ceea ce li se întâmplă! Ibn Al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Atunci când un rob este atins de ceva ce urăște, au loc șase episoade:

În primul rând: episodul Unicității lui Allah. El trebuie să știe că Allah este Cel care l-a destinat, l-a decretat și l-a creat, iar ceea ce voiește Allah are loc și ceea ce nu voiește nu se întâmplă.

În al doilea rând: episodul dreptății. El trebuie să știe că Decretul lui Allah este executoriu și că Sentința Sa este dreaptă.

În al treilea rând: episodul milei. El trebuie să știe că Mila lui Allah în acest lucru pe care i l-a destinat precedă Mânia și Răzbunarea Sa.

În al patrulea rând: episodul înțelepciunii. El trebuie să știe că Înțelepciunea lui Allah a impus acest lucru, iar El nu l-a predestinat sau decretat în zadar.

În al cincilea rând: episodul laudei. El trebuie să știe că lauda perfectă I se cuvine lui Allah pentru acesta.

În al șaselea rând: episodul servituții. El trebuie să își recunoască supunerea totală, iar Poruncile și Decretele Stăpânului său se aplică asupra sa în calitate de proprietate și rob al Său. Allah îl supune Decretelor Sale predestinate la fel cum îl supune Decretelor Sale din această viață lumească, astfel încât El este obiectul acestor decrete.” (*Al-Fawā'id*, p.32)

Cauzele calamităților și ale încercărilor care apar ca urmare a Mâniei lui Allah

1. Comiterea de păcate și a actelor de neascultare

Domnul nostru Cel Atotputernic și Preaînalt spune:

„Nu vă lovește nicio nenorocire, decât pentru ceea ce agonisesc mâinile voastre, însă El iartă multe.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:30]

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Către sfârșitul acestei comunități, va avea loc un colaps, o transformare și *Qadhf*.» (‘Aishah a adăugat:) L-am întrebat: «O, Trimis al lui Allah, vom fi distruși chiar dacă se vor afla printre noi oameni dreptcredincioși?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Da, atunci când răul va fi larg răspândit.»” (Jamī‘ At-Tirmidhi)

Abu Musa (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Cu adevărat, Allah îi dă răgaz opresorului însă, atunci când îl apucă, nu îl mai lasă să scape.» Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a recitat: «Astfel este pedeapsa Domnului tău când El pedepsește cetățile, dacă ele sunt nelegiuite! Iar pedeapsa Lui este dureroasă și aspră!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:102]” (Sahih Al-Bukhari)

Aceste păcate și acte de neascultare comise de rob reprezintă una dintre cauzele formării unui înveliș negru (*ran*) deasupra inimilor. De asemenea, acestea îl îndepărtează de Domnul său Cel Atotputernic și Preaînalt și îl fac insensibil la chemare și la îndemnare. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„**Ba nu! Cu adevărat, ceea ce ei obișnuiau să facă (dintre păcate și fapte rele) le-a acoperit inimile (de la credința în Coran) cu ran (învelișul păcatelor și al faptelor rele)!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 83:14]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când un credincios săvârșește un păcat, acesta va fi însemnat ca un punct negru în inima sa. Dacă acesta se căiește, atunci punctul negru va fi șters din inima sa, iar aceasta va fi purificată; însă, dacă acesta persistă în păcatul său, atunci punctul se va mări până când va acoperi inima complet și acesta este *ar-ran* pe care Allah l-a menționat: **«Ba nu! Cu adevărat,**

ceea ce ei obișnuiau să facă (dintre păcate și fapte rele) le-a acoperit inimile (de la credința în Coran) cu ran (învelișul păcatelor și al faptelor rele)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 83:14]” (Sunan Ibn Majah)

Cât de frumoase sunt următoarele cuvinte ale unui poet:

„Am văzut cum păcateleucid inimile,

Obișnuința cu acestea poate duce la degradare.

Abandonarea păcatelor dă viață inimilor.

Cel mai bun lucru pentru sufletul tău este să nu îl ascuți.”

2. Dragostea exagerată față de această viață lumească și urmarea dorințelor, neglijând pregătirea pentru Viața de Apoi

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care are drept scop obținerea Vieții de Apoi, Allah îi va pune bogăția în inimă, îi va organiza chestiunile și lucrurile lumești vor veni la el fie că vor, fie că nu, iar celui care are drept scop obținerea acestei vieți lumești, Allah va pune sărăcia în fața ochilor săi, îi va dezorganiza chestiunile și lucrurile lumești nu vor veni la el, cu excepția celor pe care Allah le-a decretat pentru el.” (Jamī‘ At-Tirmidhi)

3. Consumarea averii altora pe nedrept

Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

**„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept (...)”
[Traducerea Sensurilor Nobilului Coran, 2:188]**

Camăta și contribuția la răspândirea acesteia se numără printre cele mai rele forme de consumare a averii altora pe nedrept. Allah Preaînaltul spune

„O, voi, cei care credeți! Fiți cu frică de Allah și lipsiți-vă de restul de camătă (la care aveți dreptul înainte de islam) ce v-a mai rămas (la oameni), dacă sunteți (cu adevărat) credincioși! ~ Dacă nu o veți face, vi se vestește război din partea lui Allah și a Trimisului Său. Însă dacă vă veți căi, veți avea banii voștri (mai puțin camăta). Nu nedreptățiți (prin cererea a mai mult decât dețineți voi înainte) și nu veți fi nedreptățiți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:278-279]

Astfel, cămăta elimină binecuvântarea, deoarece Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nimeni nu exagerează în ceea ce privește cămăta (cu dorința de a își spori averea) fără să termine prin a avea puțin (fără a îi fi diminuată averea).” (Sunan Ibn Majah)

Cel care comite cămătărie va fi lipsit de Mila lui Allah Cel Atotputernic dacă nu se căiește. Jabir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a blestemat pe cel care consumă cămăta, pe cel care o plătește, pe cel care o înregistrează și pe cei doi martori (care asistă la înregistrarea ei) și a spus: «Toți sunt la fel!»” (Sahih Muslim)

4. Comiterea de păcate în public, căutând propagarea acestora și înfrumusețarea lor în ochii oamenilor

Allah Cel Atotputernic spune:

„Aceia care vor ca printre dreptcredincioși să se răspândească ticăloșia vor avea parte de osândă dureroasă atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:19]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Toate păcatele adepților mei vor fi iertate cu excepția celor comise de *mujahirin* (cei care comit un păcat în mod deschis sau care își dezvăluie păcatele în fața oamenilor). Un exemplu al unei astfel de dezvăluiri este cel al unei persoane care comite un păcat în timpul nopții și care, în ciuda faptului că Allah îl ascunde de oameni, aceasta vine dimineața și spune: «O, cutare și cutare, ieri am făcut cutare și cutare (faptă rea).» Ea spune aceasta deși a petrecut toată noaptea ascuns de Domnul său (nimeni nu a știut de păcatul lui), revelând în dimineața următoare ceea ce Allah a ascuns.” (Sahih Al-Bukhari)

‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O, *muhajirun*, ați putea fi testați cu cinci lucruri și caut adăpost la Allah să nu trăiți pentru a le vedea: imoralitatea nu va deveni atât de răspândită încât să fie cunoscută în mijlocul oamenilor fără ca (aceștia) să fie afectați de plăgi și infecții dureroase, care nu au fost cunoscute între predecesorii lor. Ei nu înșală la greutate și măsură, fără să fie loviți de foamete, calamități grave și asuprirea conducătorilor lor. Aceștia nu vor

reține din *zakāh* (caritatea anuală obligatorie) sau din averea lor, fără ca ploaia să fie reținută din cer, iar dacă nu ar fi fost animalele, nu ar fi plouat deloc. Ei nu își vor încălca legământul cu Allah și cu Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) fără ca Allah să le dea puterea înamicilor acestora să îi conducă și să le ia ceea ce dețin. În cazul în care conducătorii lor nu vor conduce conform Cărții lui Allah și nu vor căuta tot binele din ceea ce Allah a revelat, Allah îi va face să lupte unii împotriva altora.” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

5. Abandonarea îndemnării la bine și a opririi răului

Îndemnarea la bine și oprirea de la rău reprezintă factorii de siguranță prin care comunitățile sunt prezervate și protejate. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Exemplul unei persoane care respectă legile și restricțiile lui Allah și al unei persoane care le încalcă este asemenea celui a două grupuri de persoane care trag la sorti pentru locurile lor pe o navă. Un grup a primit puntea superioară, în timp ce celălalt grup a primit puntea inferioară. De fiecare dată când grupul de jos avea nevoie de apă, trebuia să treacă printre oamenii din partea de sus a navei, fapt pentru care au spus: «Lăsați-ne să facem o gaură în partea noastră de navă, pentru a nu vă mai deranja.» Dacă persoanele din partea superioară ar fi aprobat planul lor, atunci toți oamenii de pe navă ar fi fost pierduți, iar dacă ei l-ar fi interzis, atunci toți ar fi fost în siguranță.” (Sahih Al-Bukhari)

Abu Bakr As-Siddīq (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„O, oameni! Citiți următorul verset și puneți-l în locul său: **«O, voi cei care credeți! Fiți cu grijă față de sufletele voastre (după ce ați interzis răul și ați poruncit binele, voi nu mai sunteți răspunzători decât pentru voi înșivă) și nu vă vor dăuna cei răătăciți, dacă sunteți pe Calea cea Dreaptă! (...)**» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:105]. L-am auzit pe Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: **«Dacă oamenii îl văd pe asupritor în timp ce comite nedreptăți împotriva altora și nu îl opresc, Pedeapsa lui Allah va cădea în curând peste ei toți.»**, iar într-o altă versiune: **«Dacă oamenii îl văd pe asupritor în timp ce comite nedreptăți împotriva altora și nu îl opresc în ciuda faptului că ar putea face aceasta, Pedeapsa lui Allah va cădea în curând peste ei toți.»**» (Sunan Abu Dawud)

6. Dragostea față de cei nedrepti, alierea cu ei și străduința pentru a îi ajuta să devină puternici

‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**«Unul dintre primele defecte (în ceea ce privește religia) ale fiilor lui Israel a fost acela că, atunci când un om întâlnea un altul îi spunea: «Ai teamă de Allah și abține-te de la ceea ce faci, deoarece nu este permis!», iar când îl întâlnea în ziua următoare, în ciuda faptului că nu vedea nicio schimbare în el, acest lucru nu îl împiedica să mănânce, să bea sau să stea cu el. Atunci când au făcut aceasta, Allah a amestecat inimile lor.»** Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a recitat: **«Blestemați au fost aceia dintre fiii lui Israel care nu au crezut, prin ce au spus David și Isus, fiul Mariei, și asta pentru că s-au răzvrătit și au încălcat poruncile, ~ Nu s-au oprit unii pe alții de la fărădelegile pe care le-au săvârșit. - Și ce fapte rele au săvârșit!**

- ~ (Și pentru că) îi vezi pe mulți dintre ei (oamenii Cărții - evreii și creștinii) făcând alianță cu cei care nu cred! Vai de cele pe care sufletele lor le trimit înainte (vai de păcatele pe care omul le trimite înaintea lui, pentru Viața de Apoi, încă acum când el se află în această lume)! Allah se mânie pe ei și în chinuri vor rămâne ei veșnic! ~ Dacă ar crede în Allah (este vorba de evrei), în Profet (este vorba de Moise) și în ceea ce i s-a trimis lui (Tora), nu și i-ar face aliați. Însă mulți dintre ei sunt nelegiuți!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:78-81] După aceea, (Profetul – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «În niciun caz! Jur pe Allah că trebuie să îndemnați la bine, să opriți de la rău și să îl împiedicați pe opresor (de la a comite nedreptăți), determinându-l să revină la dreptate și să se mențină pe drumul acesteia.»” (Sunan Abu Dawud)

7. Batjocorirea credincioșilor și ostilitatea față de ei, mai ales față de aliații lui Allah Cel Atotputernic

Allah Preaînaltul spune:

„Allah îi apără pe cei care cred. Allah nu-i iubește pe cei haini (care Îl hainesc pe Allah) și necredincioși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:38]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah spune: «Voi declara război împotriva oricui arată ostilitate față de adoratorul Meu dreptcredincios (...))»” (Sahih Al-Bukhari)

Trebuie menționat faptul că batjocorirea credincioșilor poate conduce la batjocorirea religiei, iar acest comportament îl scoate pe om în afara religiei – Allah să ne ferească! – . Allah Cel Atotputernic spune:

„Iar dacă-i întrebi, atunci zic ei: «Noi vorbeam întreolaltă și glumeam!» Spune (o, Mohammed): «Voi luați în derâdere pe Allah și Semnele Sale și pe Trimisul Lui?!» ~ Nu vă dezvinovațiți (cu scuze mincinoase). Voi v-ați făcut necredincioși după ce ați fost credincioși. Iar dacă Noi iertăm o parte dintre voi (pentru că ei s-au căit), osândim o (altă parte), pentru că ei sunt nelegiuți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:65-66]

8. Bucuria pentru necazul altora, disprețuirea și batjocorirea lor

Allah Cel Atotputernic și Preaînalt spune:

„Pe aceia care îi ponegresc pe dreptcredincioșii, care de bunăvoie fac milostenii, dar nu află (pentru a oferi) decât (rodul) trudei lor, și îi iau în derâdere pe ei (pe aceia care nu dau decât puțină milostenie, pe măsura puterilor lor), pe aceia îi va lua și Allah în derâdere (umilindu-i) și ei vor avea parte de osândă dureroasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran 9:79]

9. Abuzarea robilor lui Allah prin înșelăciune și trădare

Aceasta este viclenia despre care Allah Cel Atotputernic spune:

„Semețindu-se pe Pământ și prin viclenia celui șiret. Însă viclenia perfidă nu cuprinde decât neamul ei (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:43]

10. A se bucura de binecuvântările evidente și cele ascunse de la Allah fără a arăta recunoștință pentru ele sau atribuindu-le altcuiva în afară de Allah

Allah Cel Atotputernic spune cu privire la Qarūn:

„Qarūn (*Qarūn este identificat cu Core din Biblie*) a fost din neamul lui Moise, însă el s-a răzvrătit împotriva lor. Și i-am dat Noi atâtea comori, încât numai cheile lui apăsau greu asupra unei cete de (*bărbați*) vânjoși. Și când i-a zis lui neamul său: «Nu te semeți, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care se semețesc, ~ Ci caută cu ceea ce ți-a dăruit Allah Casa cea veșnică (*Paradisul*)! Și nu uita partea ta din această viață (*acest verset îi invită pe dreptcredincioși să ia din viață ceea ce este bun și ceea ce îi înalță, fără a manifesta o pietate exagerată*)! Și fă bine, așa după cum și Allah ți-a făcut ție bine! Și nu umbla după stricăciune pe Pământ, fiindcă Allah nu-i iubește pe cei care fac stricăciune.» ~ A zis el: «Mie mi s-a dat ceea ce am numai pentru știința pe care eu o stăpânesc (*priceperea de a face comerț și de a agonisi*)!» Oare el nu știa că Allah a nimicit înainte de el dintre neamuri pe cine era mai puternic decât el și adunase mai multe bunuri? Iar nelegiuții nu sunt întrebați pentru păcatele lor (*înainte de a fi nimiciți, pentru că Allah le știe pe toate*)! ~ Și a ieșit el (*Core*) dinaintea neamului său cu toată podoaba sa. Cei care voiau viața lumească au zis atunci: «O, de-am avea și noi asemenea cu ceea ce i s-a dat lui Qarūn! El este (*un om*) cu mare noroc!» ~ Însă aceia cărora le-a fost dăruită știința au zis: «Vai vouă! Răsplata lui Allah este mai bună (*decât ceea ce doriți voi*) pentru aceia care cred și săvârșesc fapte bune!» Însă ea (*răsplata*) nu va fi primită decât de către cei statornici (*care-și stăpânesc lucrurile și nu aleargă după bogățiile și podoabele acestei lumi*). ~ Noi am făcut ca pământul să-l înghită pe el și casa lui și nu a avut el nici o ceată care să-l sprijine împotriva lui Allah (*pentru îndepărtarea pedepsei de la el*) și nu a

fost el dintre cei în stare să se ajute pe ei înșiși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:76-81]

„Allah Cel Atotputernic spune în *Surat Ar-Rahmān*:

«Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:13]

Atunci, pe care dintre binefacerile religioase sau lumești de la Allah le vei nega? Cel mai bun răspuns (la această întrebare) a fost cel al djinnilor, care au spus atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a recitat acest verset - **«Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:13] -: „O, Domnul nostru, noi nu negăm niciuna dintre binecuvântările Tale, și Ție Ți se cuvin toată slava și mulțumirile!” (*Taysir Al-Karim Ar-Rahmān fi Tafsiṛ kalām al-Manan* de Sheikh ‘Abd Ar-Rahmān As-Sādi – Allah să aibă milă de el!)

Mijloacele prin care pot fi prezervate binecuvântările de la Allah Cel Atotputernic

Trebuie să știi, o, rob al lui Allah, că Acela care ți-a acordat aceste binecuvântări cu generozitate ți le poate lua înapoi! Tu nu poți deveni cea mai nobilă și mai bună creație a lui Allah Cel Atotputernic decât prin evlavie și faptele tale bune. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă

cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este ‘*Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient), *Khabīr* (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor).’ [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

Allah Cel Atotputernic subliniază faptul că recunoștința față de El și laudarea Sa pentru binecuvântările revărsate asupra noastră reprezintă mijlocul prin care pot fi prezervate aceste binecuvântări și poate fi evitată pierderea acestora. El, Preaînaltul, spune în acest sens:

„Și când Domnul vostru a vestit: «Dacă veți fi recunoscători (pentru binefacerile Mele), vă voi înmulți (binefacerile Mele), iar de veți fi nerecunoscători (dacă nu veți recunoaște binefacerile Mele), Pedepșa Mea va fi aspră!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:7]

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah nu revarsă o binecuvântare asupra robului Său care spune «*Al-hamdu Lillah* (Toată slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah!)» fără să fie mai bună (lauda sa) decât ceea ce a primit (binecuvântarea).” (Ibn Majah)

► Una dintre modalitățile prin care poate fi arătată recunoștința față de Allah Cel Atotputernic pentru binecuvântarea averii este aceea de a îți îndeplini obligațiile față de cei săraci și nevoiași pe care El, Preaînaltul, le-a impus. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și în averea lor se află un drept pentru cerșetor și pentru cel nevoiaș.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:19]

Trebuie să știi că există o mulțime de alte drepturi care trebuie să fie îndeplinite din avere în afară de *zakāt* (caritatea anuală obligatorie). Astfel, trebuie să îi hrănim pe cei flămânzi, să îi

îmbrăcăm pe cei dezbrăcați, să îi îngrijim pe cei bolnavi, să îi mângâiem pe cei afectați de un necaz și să îi ajutăm pe cei îndatorați să își plătească datoriile. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel mai iubit dintre oameni de Allah este cel care le aduce cele mai multe beneficii celorlalți. Cele mai iubite fapte de Allah sunt cele care aduc bucurie altui musulman, îi rezolvă o problemă, îi plătesc o datorie sau îi potolesc foamea. A merge cu un musulman pentru a-l ajuta la nevoile sale îmi este mai drag decât izolarea pentru adorare în această moschee (din Medina) timp de o lună. Oricui se abține la mânie, Allah îi va ascunde defectele. Oricui se abține atunci când se poate răzbuna, Allah îi va umple inima cu satisfacție în Ziua Judecății. Oricui îl însoțește pe fratele lui musulman care are o problemă până când acesta o rezolvă, Allah îi va face picioarele ferme în Ziua în care picioarele oamenilor vor tremura și, cu adevărat, comportamentul urât strică faptele bune așa cum oțetul strică mierea.” (At-Tabarani și Ibn Abu Dunya, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī‘*)

Allah Preaînaltul specifică răsplata celui care îndeplinește nevoile celor săraci și nevoiași având drept scop doar atingerea Mulțumirii Sale spunând:

„Și ei dau hrană, în ciuda (nevoii și) dragostei lor pentru ea (sau: «de dragul Lui») celor sărmani, orfanilor și captivilor (de război), ~ (Spunând:) «Noi vă hrănim pe voi doar de dragul lui Allah. Nu vrem nici răsplată și nici mulțumiri de la voi! ~ Cu adevărat, noi ne temem de o Zi severă și chinuitoare de la Domnul nostru (în timpul căreia fețele vor fi negre și încruntate din cauza lucrurilor teribile pe care ei le vor vedea)!» ~ Așadar, Allah i-a salvat pe ei de răul acelei Zile și le-a dat lor strălucirea frumuseții (pe fețele lor) și bucurie (în inimile lor) ~ Și El i-a răsplătit pentru ceea ce au îndurat răbdători (I s-au supus lui

Allah în timpul vieții lor lumești) cu Paradisul și mătase (veșminte din mătase).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:8-12]

► Recunoștința față de Allah Cel Atotputernic pentru binecuvântarea creării noastre în mod perfect, fără niciun defect, și a sănătății noastre impune folosirea acestei sănătăți numai în supunerea față de El, Preaînaltul. Astfel, trebuie să ne prezervăm vederea evitând să privim la ceea ce este interzis, să ne prezervăm auzul evitând să ascultăm la ceea ce este interzis și să ne prezervăm limba de calomnii, bârfe, minciuni și cuvinte obscene. În același fel, picioarele nu trebuie să fie folosite pentru a merge către ceea ce este interzis, iar ele nu trebuie să fie oprite de la a merge către faptele bune. De asemenea, mâinile nu trebuie să fie folosite în ceea ce Allah Cel Atotputernic a interzis, iar ele nu trebuie să fie oprite de la a face bine. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu urma (lucrul despre) care nu ai cunoștință (prin auz, văz sau rațiune; nu urma lucrurile de a căror precizie și justețe nu ești sigur)! Auzul și văzul și inima, pentru toate acestea vei fi întrebate (vei răspunde pentru ceea ce li se atribuie lor în Ziua Învierii)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:36]

Musulmanul nu trebuie să îl ajute pe asupritor să asupească sau pe păcătos să comită păcate, ci trebuie să respecte instrucțiunile Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus:

„«Ajută-l pe fratele tău, fie el asupritor sau asuprit.» Un om a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, eu o să-l ajut dacă este asuprit, dar dacă este un asupritor, cum ar trebui să-l ajut?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Împiedicându-l să asupească (pe alții), pentru că acesta este modul prin care îl ajuți.»” (Sahih Al-Bukhari)

Înțelepciunea, perspicacitatea sau inteligența pe care Allah Cel Atotputernic ni le-a acordat nu trebuie să fie folosite pentru a

susține minciuna sau a lupta împotriva adevărului, ci musulmanul trebuie să le folosească pentru a face lucruri care îi pot aduce beneficii lui și societății atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Picioarele unui rob nu se vor mișca în Ziua Judecării până când acesta nu va fi întrebat cu privire la durata vieții sale și modul în care a petrecut-o, la cunoașterea sa și felul în care s-a folosit de ea, la averea sa și felul în care a obținut-o și a cheltuit-o și la trupul său și modul în care l-a folosit.” (Jamī‘ At-Tirmidhi)

Musulmanul trebuie să își protejeze părțile intime de ceea ce Allah Preaînaltul a interzis, iar el trebuie să își satisfacă dorințele numai în modul permis de către El, Preaînțeleptul, adică în cadrul căsătoriei. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah (nu-I fac lui Allah niciun asociat) și nuucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa (cei care săvârșesc aceste lucruri urâte vor avea parte în Viața de Apoi de pedeapsă pentru ele).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:68]

El trebuie să fie recunoscător pentru binecuvântările pe care Allah Cel Atotputernic i le-a acordat și să nu i le atribuie altcuiva, deoarece consecințele unei astfel de nelegiuiri sunt nefericirea, pierderea și eșecul atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Allah Cel Atotputernic spune în acest sens:

„A intrat în grădina lui, păcătuind față de sine însuși (prin necredința sa) și a zis: «Nu cred că aceasta va pieri vreodată (socotindu-se și pe sine veșnic) ~ Și nu cred că Ceasul va veni (nu cred în Ziua Învierii și a Judecării și Răsplății). Iar de voi fi adus la Domnul meu, voi găsi (loc) și mai bun decât ea (decât această grădină), în schimb!» ~ Și i-a zis semenul său (blamându-l pentru

necredința lui), stând de vorbă cu el: «Oare nu crezi tu în Acela care te-a creat pe tine din țărână, apoi dintr-o picătură și la urmă ți-a dat ție chip de bărbat (care a făcut din pământ plantele, iar din ele a făcut hrana, din care se formează lichidul seminal)? ~ În ce mă privește, Allah este Domnul meu și nu-I fac Domnului meu pe nimeni asociat. ~ Când ai intrat în grădina ta ar fi trebuit să spui: „Ce voiește Allah (se împlinește) (ca recunoaștere a faptului că tot ceea ce este bun în ea se datorează Voinței și Grației lui Allah)! Nu este putere decât numai la Allah (recunoaștere a faptului că tot ceea ce ai realizat s-a făcut cu ajutorul lui Allah)!” Iar dacă mă vezi pe mine cu mai puțină avere și cu mai puțini copii decât tine, ~ S-ar putea întâmpla ca Domnul meu să-mi dea ceva mai bun decât grădina ta și să trimită asupra ei nenorocire din Cer, încât să devină un pământ lunecos (*nisip sau pământ arid pe care alunecă piciorul*), ~ Ori apa ei să se ducă așa de adânc, încât n-o s-o mai poți scoate (să nu mai ajungi la ea săpând sau în alt fel).» ~ Și roadele lui au fost înconjurate (de Mânia lui Allah) (*distrușe, încât n-a mai rămas nimic din ele*), iar el a rămas frângându-și mâinile (metaforă pentru regret și mâhnire) pentru ceea ce cheltuisese pentru ea și (via) era distrusă cu totul pe proptelele ei. Și atunci a zis el: «Ce bine ar fi fost dacă eu nu-I făceam Domnului meu nici un asociat!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:35-42]

Astfel, recunoștința robului față de Domnul său și faptul că el Îl laudă pentru binecuvântările Sale nu sunt decât spre beneficiul său, deoarece Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) acela care este recunoscător este recunoscător pentru sine însuși, cât despre acela care este nerecunoscător, Domnul meu este *Ghani* (Cel Bogat, Lipsit de orice nevoie), *Karīm* (Generos, Prea Îndurător, Nobil).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:40]

► Una dintre modalitățile prin care poate fi arătată recunoștința față de Allah Cel Atotputernic pentru binecuvântarea islamului – care este cea mai bună și mai onorabilă binecuvântare – este aceea de a îndeplini drepturile acestei binecuvântări prin următoarele:

1. evlavia și conștiința de Allah Cel Atotputernic și conștientizarea constantă a faptului că El ne observă atât atunci când ne aflăm în privat, cât și în public, precum și în momentele de ușurință sau dificultate. Acesta este gradul credinței perfecte (*al-ihsān*), pe care Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a descris-o după cum urmează:

„Aceasta înseamnă să Îl adori pe Allah ca și cum L-ai vedea, deoarece, chiar dacă tu nu Îl poți vedea, El te vede.”
(Sahih Al-Bukhari)

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Într-o zi, mă aflu în spatele Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și el mi-a spus: «O, tinere, te voi învăța câteva cuvinte (sfaturi)!» I-am spus: «Desigur!» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Păstrează Poruncile lui Allah și Allah te va proteja. Păstrează Poruncile lui Allah și Îl vei găsi în fața ta (va fi cu tine în orice situație). Dacă ceri ceva, atunci cere de la Allah, iar dacă vei căuta ajutor, atunci caută ajutor la Allah. Calemurile au fost ridicate, iar sulurile s-au uscat. Dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un bine, nu va putea să-l facă decât dacă Allah l-a prescris deja pentru tine. De asemenea, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un rău, acesta nu te va atinge, cu excepția a ceea ce Allah a prescris deja împotriva ta. Să știi că, în răbdarea de care dai dovadă în fața a ceea ce urăști se află un mare bine, că răbdarea este însoțită de victorie, anxietatea este însoțită de eliberare și dificultatea este însoțită de ușurare.»» (Musnad Ahmad)

2. abandonarea păcatelor, îndepărtându-te de lucrurile interzise. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când vă interzic să faceți un lucru, evitați-l, iar atunci când vă poruncesc să faceți un lucru, faceți-l atât cât puteți, pentru că oamenii dinaintea voastră au fost distruși din cauza întrebărilor lor frecvente și a dezacordului cu Profetii lor.” (Sahih Muslim)

3. îndeplinirea tuturor obligațiilor prescrise de către Allah Cel Atotputernic. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-un *hadith Qudsi*:

„(Allah spune:) Cel mai iubit lucru cu care robul Meu se apropie de Mine sunt îndatoririle religioase pe care i le-am impus lui (...)” (Sahih Al-Bukhari)

Dintre acestea, trebuie menționată îndeplinirea în moschee a rugăciunilor rituale obligatorii, care reprezintă coloana vertebrală a religiei, cu excepția cazului în care există o scuză validă pentru a nu face aceasta, deoarece rugăciunea este primul lucru despre care va fi întrebat robul lui Allah în Ziua Judecării, iar dacă ea va fi acceptată, toate faptele lui vor fi acceptate, însă dacă aceasta nu va fi acceptată, atunci niciuna dintre faptele sale nu va fi acceptată. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Primul lucru despre care robul lui Allah va fi întrebat în Ziua Judecării va fi rugăciunea. Dacă ea va fi acceptată, toate faptele lui vor fi acceptate, dar dacă nu va fi acceptată, atunci niciuna dintre faptele sale nu va fi acceptată.” (Sunan An-Nasa’i)

4. pomenirea frecventă a lui Allah Cel Atotputernic. ‘Abd Allah ibn Busr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un beduin i-a cerut Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!): «Cu adevărat,

preceptele islamului sunt numeroase pentru mine. Așadar, învață-mă ceva de care să mă pot agăța!», iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Limba ta să nu înceteze (vreodată) să fie umezită de pomenirea lui Allah.»” (Al-Hakim, *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

5. îndeplinirea actelor de adorare voluntare,

■ în special *Sunan Ar-Rawātib* – două *rak‘āt* (unități de rugăciune) înainte de rugăciunea *Fajr*, patru *rak‘āt* înainte de rugăciunea *Dhuhr* și două după, două *rak‘āt* după rugăciunea *Maghrib* și două *rak‘āt* după rugăciunea *Isha* – pentru a obține meritele și răsplățile mărețe pe care le aduc acestea. Umm Habibah bint Sufian (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care se roagă douăsprezece *rak‘āt* pe zi (efectuând rugăciuni voluntare) va avea o casă construită pentru el în Paradis. Cele douăsprezece *rak‘āt* sunt: patru *rak‘āt* înainte de rugăciunea *Dhuhr* și două după, două *rak‘āt* după rugăciunea *Maghrib*, două *rak‘āt* după rugăciunea *Isha* și două *rak‘āt* înainte de rugăciunea *Fajr*.” (Sunan Ibn Majah și Jamī‘ At-Tirmidhi)

■ *Salāt-ud-Duha*. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus cu privire la meritul celui care o îndeplinește în mod regulat:

„Cu fiecare dimineață (care vine), (se impune ca) pentru fiecare os al vostru (să dați) o caritate (*sadāqah*); și fiecare «*tasbih*» (a spune **Subhān Allah** – Slavă lui Allah!) este un act de caritate; și fiecare «*tahmid*» (a spune **al-hamdu Lillah** – Toată lauda și mulțumirile I se cuvin lui Allah!) este un act de caritate; și fiecare «*tahlil*» (a spune **lā ilāha illa Allah** – Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah!) este un act de caritate; și fiecare «*tabkīr*» (a spune **Allahu Akbar** – Allah este Prea Măreț!) este un act de caritate; și a îndemna la ceea ce este

bun este un act de caritate; și a opri de la ceea ce este rău este un act de caritate; și două *rak'āt* (unități de rugăciune) pe care le efectuați înainte de prânz (rugăciunea *Duha*) vor fi suficiente.” (Sahih Muslim)

■ *Salāt-ul-Witr*. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) efectua această rugăciune în mod regulat chiar și atunci când se afla în călătorie, în ciuda oboselii și a dificultăților pe care le putea întâmpina. Trebuie să fie efectuată minim o *raka'āh* (unitate de rugăciune) în timpul acesteia. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„*Witr* este un drept, iar cel care dorește poate efectua rugăciunea *witr* din cinci *raka'āt*, iar cel care dorește poate efectua rugăciunea *witr* din trei *raka'āt*, iar cel care dorește poate efectua rugăciunea *witr* dintr-o singură *raka'āh*.” (Sahih Ibn Hibban)

■ **Postul voluntar**, așa cum este postul în trei zile din fiecare lună a calendarului islamic (zilele albe, 13, 14 și 15 ale fiecărei luni), postul din zilele de luni și joi sau postul din ziua de *'Arafah* și ziua de *'Āshurah*, precum și zilele de dinainte și de după acestea. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care ține post o zi de dragul lui Allah, (să știe că) Allah va îndepărta fața sa de Foc la o distanță de șaptezeci de ani.” (Sahih Muslim)

Cel mai bun post este cel al Profetului Dawūd (David – Pacea fie asupra sa!). ‘Abd Allah ‘Amr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost informat că am jurat că voi ține post pe fiecare zi și mă voi ruga toată noaptea (pe fiecare noapte) de-a lungul întregii vieți (așa că a venit la mine și m-a întrebat dacă era adevărat), iar eu i-am răspuns: «Fie ca părinții mei să fie

sacrificați pentru tine! Așa am spus.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Nu vei putea face aceasta! Ține post timp de câteva zile și întrerupe postul timp de câteva zile, roagă-te și, de asemenea, dormi noaptea. Este de ajuns să ții post timp de trei zile în fiecare lună, căci răsplata pentru faptele bune este multiplicată de zece ori, așadar, va fi ca și cum ai posti întreg anul.» Am spus: «Sunt capabil de mai mult decât atât.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Ține post o zi și întrerupe postul două zile!» Am spus: «Sunt capabil de mai mult decât atât.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Ține post o zi și întrerupi postul o zi, iar acesta a fost postul Profetului David, care este cel mai bun post.» Am spus: «Sunt capabil de mai mult decât atât.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Nu există un post mai bun decât acesta.»” (Sahih Al-Bukhari)

Dacă prin îndeplinirea acestor acte de adorare voluntare robul dreptcredincios va putea câștiga iubirea lui Allah Cel Atotputernic pentru el, acest lucru îi va fi suficient. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah spune: «Voi declara război împotriva oricui arată ostilitate față de adoratorul Meu dreptcredincios. Cel mai iubit lucru cu care robul Meu se apropie de Mine sunt îndatoririle religioase pe care i le-am impus, iar robul Meu continuă să se apropie de Mine prin ceea ce face *nafl* (actele voluntare) până când ajung să îl iubesc; și atunci când îl iubesc, Eu sunt auzul cu care aude, ochii cu care vede, mâna cu care lovește și piciorul cu care umblă. Dacă el cere (ceva) de la Mine, cu siguranță îi voi da, și dacă el caută adăpost la Mine, cu siguranță i-l voi acorda, iar Eu nu ezit să fac nimic așa cum ezit să iau sufletul celui credincios, deoarece el urăște moartea, iar Eu urăsc să îl rănesc.»” (Sahih Al-Bukhari)

6. străduința pentru a propaga religia lui Allah Cel Atotputernic și invitarea oamenilor la aceasta, fiecare în conformitate cu capacitatea sa, fie prin cuvânt sau faptă, fie cheltuind în acest sens, pentru a îl călăuzi pe cel nehotărât, a îl instrui pe cel ignorant și a îl corecta pe cel care greșește. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!):

„(Jur) pe Allah că, dacă o singură persoană este călăuzită de Allah prin tine, aceasta va fi mai bine pentru tine decât o turmă întreagă de cămile roșii (cele mai apreciate de către arabi, considerate a fi cea mai minunată dintre toate averile din acele timpuri).” (Sahih Al-Bukhari)

Pomeniri care se spun după rugăciune

Trebuie să știi, dragul meu frate, că este importantă acordarea unei atenții deosebite pomenirilor prescrise după rugăciunile obligatorii, care au fost transmise de către Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Astfel, după fiecare rugăciune, se spune:

„«Astaghfir Allah» (Cer iertarea lui Allah), «Astaghfir Allah» (Cer iertarea lui Allah), «Astaghfir Allah» (Cer iertarea lui Allah), «Allāhumma innaka antas-Salām wa minkas-Salām Tabārakta ya Dhal-Jalāli wal-Ikrām» (O, Allah, Tu ești Pacea, și de la Tine vine Pacea, Slăvit ești Tu, o, Posesor al Măreției și al Generozității), «LĀ ILĀHA ILLA ALLAH, wahdahu la sharīka-llah lahul-mulku walahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr. Lā hawla wa la quwwata illa billah, LĀ ILĀHA ILLA ALLAH wala na’abudu illa iyyah, lahun-ni’matu walahul-fadl wa lahuth-athana’-ul-hasan, LĀ ILĀHA ILLA ALLAH

mukhlisīna lahud-dīn wa lauw karih al-kafirūn, la mani'a lima a'tait, wala mu'tiya lima mana'at, wala yanfa'u thal-jaddi minkal-jad.» (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener, a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate. Nu există forță și nici putere decât la Allah. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și nu adorăm pe nimeni în afară de Allah. Pentru El sunt toate favorurile, mulțumirea și slava. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și Lui Îi suntem sinceri în religie, chiar dacă necredincioșii detestă acest lucru. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai dăruit și nimeni nu poate da ceea ce Tu ai oprit și celui puternic nu îi este de niciun folos puterea împotriva Ta!), **«Allāhumma a'inni 'ala dhikrika wa shukrika wa husni 'ibādatik»** (O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc pe Tine, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun mod cu putință!).”, apoi se spune **„Subhān Allah”** (Slavă lui Allah!) de treizeci și trei de ori, după care se spune **„Al-hamdu Lillah”** (Toată Lauda și mulțumirile I se cuvin lui Allah!), apoi se spune **„Allahu Akbar”** (Allah este Prea Măreț!) de treizeci și trei de ori, iar după aceea se spune pentru a completa o sută: **„Lā ilāha illa Allahu wahdahu la sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-hamd, wa huwa 'ala kulli shai'in qadīr.”** (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener; a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate). Apoi, se recită *Ayat-ul Kursi* („Allah! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, *Al-Hayy* (Cel Veșnic Viu), *Al-Qayyūm* (Cel care se susține pe Sine, Cel care susține totul)! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor (El le știe pe cele din această lume și pe cele din Lumea de Apoi). Și ei nu pricep nimic din Știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Tronul Lui (acest verset se numește «versetul Tronului», după acest cuvânt *kursī*, care înseamnă «tron, jilț», dar

pe care unii comentatori îl interpretează și ca însemnând Știința lui Allah) se întinde peste Ceruri și peste Pământ și nu-I este grea păzirea lor (a Cerului și a Pământului). El este Al-'Aliyy (Preainaltul, Preaslăvitul), Al-'Aẓīm (Preamăritul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]), apoi Surat Al-Ikhlās („Spune (o, Mohammed): «**El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate demnă de adorare, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah-us-Samad (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-4]), Surat Al-Falaq („Spune (o, Mohammed): «**Caut adăpost la (Allah) Stăpânul revărsatului zorilor ~ Împotriva răului (care poate veni de la orice) de la ceea ce El a creat, ~ Și împotriva răului (care poate sosi în timpul) nopții, atunci când vine cu întunericul său adânc (și acoperă totul), ~ Și împotriva răului acelora (vrăjitoarele) care suflă în noduri, ~ Și împotriva răului invidiosului când invidiază!**»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 113:1-5]) și Surat An-Nās („Spune (o, Mohammed): „**Caut adăpost la (Allah) Domnul oamenilor, ~ Suveranul oamenilor, ~ Dumnezeuul oamenilor, ~ Împotriva răului celui care șoptește (diavolul care șoptește și insuflă răul în inimile oamenilor), care se retrage (de la șoptitul în inima cuiva după ce persoana și-a amintit de Allah), ~ Care șoptește (răul) în piepturile (inimile) oamenilor, ~ (Șoptitor care poate fi) Dintre djinni sau oameni (multe persoane pot să le șoptească altor oameni, determinându-i să facă fapte rele și să îi convingă).**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 114:1-6]). După rugăciunile Fajr și Maghrib, ar trebui să se repete recitarea acestora de 3 ori.

Dovada acestui lucru se află în *hadith*-ul autentic al lui Thauban (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat:

„Atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) își termina rugăciunea, el cerea iertare de la Allah de trei ori, iar apoi spunea: «Allāhumma innaka antas-Salām wa minkas-Salām Tabārakta ya Dhal-Jalāli wal-Ikrām» (O, Allah, Tu ești Pacea, și de la Tine vine Pacea, Slăvit ești Tu, o, Posesor al Măreției și al Generozității!).” (Sahih Muslim)

S-a relatat că ‘Abd Allah ibn az-Zubair (Allah să fie mulțumit de el!) spunea la sfârșitul fiecărei rugăciuni, după ce pronunța salutul:

„«Lā ilāha illa Allahu, wahdahu la sharīka-llah lahul-mulku walahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr. Lā hawla wa la quwwata illa billah, Lā ilāha illa Allahu wala na’abudu illa iyyah, lahun-ni’matu walahul-fadl wa lahuth-athana’-ul-hasan, Lā ilāha illa Allahu mukhlisīna lahud-dīn wa lauw karih al-kafirūn» (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener, a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate. Nu există forță, nici putere decât la Allah. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și nu adorăm pe nimeni în afară de Allah. Pentru El sunt toate favorurile, mulțumirea și slava. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și Lui Îi suntem sinceri în religie, chiar dacă necredincioșii detestă acest lucru.) (Relatatorul a spus:) «El (Profetul Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să spună aceasta la sfârșitul fiecărei rugăciuni (obligatorii).»” (Sahih Muslim)

Al-Mughirah ibn Shu’bah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea când își termina rugăciunea: **«Lā ilāha illa Allahu, wahdahu la sharīka-llah laahul-mulku walahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr. Allāhumma la mani’a lima a’atait, wala mu’tiya lima mana’at, wala yanfa’u thal-jaddi minkal-jad.»** (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener, a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai dăruit, și nimeni nu poate da ceea ce Tu ai oprit și celui puternic nu îi este de niciun folos puterea împotriva Ta!)” (Sahih Al-Bukhari)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă cineva spune **«Subhān Allah»** (Slavă lui Allah!) de treizeci și trei de ori, **«Al-hamdu Lillah»** (Toată Lauda și mulțumirile I se cuvin lui Allah!), **«Allahu Akbar»** (Allah este Prea Măreț!) de treizeci și trei de ori, iar apoi spune pentru a completa o sută: **«Lā ilāha illa Allahu wahdahu la sharīka lah, laahul-mulku wa laahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shai’in qadīr.»** (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener; a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate), păcatele lui vor fi iertate, chiar dacă acestea sunt (atât de numeroase) cât spuma mării.” (Sahih Muslim)

Abu Umamah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Pe cel care recită *Ayat-ul-Kursi* după fiecare dintre rugăciunile obligatorii nimic nu îl va împiedica să intre în Paradis cu excepția morții.” (Al-Baihaqi, *Sunan Al-Kubrā*)

‘Uqbah ibn ‘Amir (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a cerut să recit *Mu’awwidhatain* (cele două capitole din Coran care încep cu „*Qul A‘ūdhu*” – „Spune, caut adăpost...”, adică *Sūrat Al-Falaq* [113] și *Sūrat An-Nās* [114]) după fiecare rugăciune.” (Sahih Ibn Khuzaimah)

Mu’adh bin Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a luat de mână și i-a spus:

„«O Mu’adh! Jur pe Allah că te iubesc!» Mu’adh i-a răspuns: «Fie ca tatăl meu și mama mea să servească drept răscumpărare pentru tine! Jur pe Allah că și eu te iubesc!» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus atunci: «O Mu’adh, te sfătuiesc să nu încetezi niciodată să spui după fiecare rugăciune: „*Allāhumma a‘inni ‘ala dhikrika wa shukrika wa husni ‘ibādatik*” (O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc pe Tine, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun mod cu putință!)»” (Sahih Ibn Hibban)

Cum pot fi evitate calamitățile și încercările și modul în care poate fi redus impactul acestora

Printre cele mai bune metode prin care pot fi evitate calamitățile și încercările se numără următoarele:

1. Credința sinceră în Destin și Predestinare

Acesta este un factor esențial în reducerea impactului calamităților și al încercărilor asupra credinciosului, care îl protejează de multe boli ce rezultă din cauzele psihologice provocate de luptele interne ale organismului. Astfel, atunci când musulmanul crede cu tărie că lucrurile care i se întâmplă nu puteau fi evitate, iar cele care nu i se întâmplă nu puteau să se petreacă, el este mulțumit cu Hotărârea lui Allah Cel Atotputernic și cu ceea ce El i-a destinat. Allah Preaînaltul spune:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte (Tablele păstrate), înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, ~ Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:22-23]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Credinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât cel slab și există bine în amândoi. Prețuiți ceea ce vă va aduce beneficii (în Viața de Apoi), căutați Ajutorul lui Allah și nu deznădăjduiți; iar dacă ceva neplăcut se întâmplă nu spuneți: «Dacă aș fi făcut așa și așa cutare sau cutare nu s-ar fi întâmplat.», ci, mai degrabă, spuneți: «*Qaddaru Allahi ua mā şā'a fa'ala*» (Aceasta este Hotărârea lui Allah și El face ceea ce voiește!), întrucât, prin rostirea cuvântului «dacă» începe lucrarea lui Șeitan.” (Sahih Muslim)

De asemenea, musulmanul trebuie să fie mulțumit cu ceea ce Domnul lui a stabilit în beneficiul sau în detrimentul său, în caz de bogăție sau sărăcie, sănătate sau boală, dificultate sau ușurință. El nu trebuie să se numere printre cei care sunt mulțumiți numai atunci când se bucură de o situație materială bună, de sănătate și de o viață lipsită de dificultăți, fiind nemulțumiți atunci când sunt afectați de

sărăcie, boală sau dificultăți. Allah Cel Atotputernic a descris acest tip de persoane în următorul verset coranic:

„Sunt unii dintre oameni care Îl adoră pe Allah pe o margine (după o altă interpretare: într-o manieră indecisă, șovăielnic): dacă au parte de bine, sunt ei netulburați, dar dacă au parte de o încercare, atunci își întorc ei fața (revenind la necredință), pierzând și această lume și Viața de Apoi. Aceasta este pierderea învederată!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:11]

În momentul în care robul știe că totul se află în Măinile lui Allah Cel Atotputernic, Cel care nu are niciun partener și care dispune toate chestiunile Împărăției și ale Creației Sale, decretând doar ceea ce este bun și benefic, precum și Cel care trimite binele și răul, boala și vindecarea, Cel care dă și Cel care reține, conștiința lui devine liniștită. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și dacă Allah te atinge cu un rău, (să știi că) nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge Harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este *Al-Ghafūr* (Atoateiertătorul), *Ar-Rahīm* (Prea Îndurătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:107]

De asemenea, în momentul în care robul știe și este convins de toate acestea, el se atașează cu putere de Allah Cel Atotputernic și caută adăpost la El, temându-se de Pedepsa Sa, sperând la Răsplata și Binecuvântările Sale, pe care caută să le obțină prin mijloacele permise. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și oricui se teme de Allah (făcând ceea ce El i-a poruncit și evitând ceea ce El a interzis), El îi va oferi o cale (o soluție) de ieșire (din orice greutate). ~ Și-l va înzestra pe el (cu lucruri bune) de unde nici nu se așteaptă. Și aceluia care se încrede în Allah, El îi va fi de ajuns, căci, cu adevărat, Allah

împlinește Țelul Său. Cu adevărat, Allah a stabilit o măsură pentru toate lucrurile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 65:2-3]

Cu adevărat, robul este slab și nu știe ce anume îi va aduce binele. Astfel, în spatele unei calamități se poate ascunde un bine, iar în spatele unui lucru bun se poate ascunde un rău. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Se poate (întâmpla) ca voi să urâți un lucru care este bun pentru voi și să iubiți un lucru care este rău pentru voi. Dar Allah știe, în vreme ce voi nu știți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:216]

În acest caz, este importantă speranța în Răsplata lui Allah Cel Atotputernic pentru răbdarea în fața calamităților și a încercărilor pe care El, Preaînaltul și Preaslăvitul, le decretă pentru robul Său, fie că acestea au legătură cu sinele, familia sau bunurile lui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem». ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară Binecuvântarea Domnului lor și Îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155-157]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă robul (lui Allah) suferă un necaz și spune: *«Inna lillahi wa inna ilaihi raji’un, allāhumma ajurni fi musibati wa akhlif-li khairan minha illa ajaratu»* (Îi aparținem lui Allah și la El ne vom întoarce; o, Allah, răsplătește-mă pentru orice necaz și dă-mi ceva mai bun decât acesta în schimb!), Allah îl va răsplăti

pentru suferința lui și îi va da ceva mai bun în schimb.” (Sahih Muslim)

Ibn Al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus cu privire la ruga din relatarea anterioară:

„Această expresie face parte dintre cele mai importante și utile tratamente atât pentru această viață, cât și pentru Viața de Apoi, deoarece conține două mari principii pe care, dacă o persoană le cunoaște și le înțelege, situația îi va fi ușurată:

– în primul rând, este vorba despre principiul conform căruia robul, familia și bogăția lui îi aparțin lui Allah Cel Atotputernic, iar El le-a pus în posesia robului doar sub formă de împrumut. Astfel, dacă El ia ceva (de la robul Său), va fi ca și cum un creditor își recuperează proprietatea împrumutată.

– în al doilea rând, destinația finală și locul de întoarcere al robului este la Allah, adevăratul său Stăpân. Astfel, el va părăsi în mod inevitabil această viață lumească pentru a merge la Domnul său singur, așa cum a fost creat pentru prima dată, fără familie, avere sau ajutoare, însă mai cu seamă doar cu faptele lui bune și rele. Dacă acesta este începutul și sfârșitul individului, cum ar putea să se bucure prea tare pentru ceva ce obține sau să dispere atunci când pierde ceva?! De asemenea, meditația la începutul și sfârșitul lui este, fără îndoială, cel mai important remediu pentru acest rău.” (*Zād-ul-Ma’ūd fi Hadi Khair al-‘ibād*, vol. 4, pp. 188-195, cu mici modificări)

2. Îndeplinirea rugăciunii

Allah Cel Atotputernic spune:

„O, voi, cei care credeți! Căutați ajutor întru răbdare și rugăciune (*as-salāh*), căci Allah este cu cei răbdători!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:153]

Atunci când se afla într-o situație care îl preocupa, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) căuta alinare în rugăciune. Astfel, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să spună:

„(...) O, Bilal, fă *iqāmah* (chemarea la rugăciune) și lasă-ne să fim mângâiați de aceasta!” (Sunan Abu Dawud)

3. Evitarea nemulțumirii și gândirea bună despre Allah Cel Atotputernic.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Allah Cel Atotputernic spune: «Eu sunt așa cum robul Meu crede despre Mine că sunt. Astfel, dacă el gândește bine despre Mine, acesta (binele) va fi pentru el, iar dacă gândește rău, acesta (răul) va fi pentru el.»” (Sahih Ibn Hibban)

Un poet a spus:

*„Sunt atât de puternic influențat de către Allah încât
Privesc cu cea mai bună părere tot ceea ce Allah a creat.”*

4. Pomenirea frecventă a lui Allah Cel Atotputernic

Aceasta îl consolează pe om în fața calamităților și îi întărește sufletul. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran:

„«Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

5. Multiplicarea invocărilor adresate lui Allah Cel Atotputernic

Allah Preaînaltul spune:

„Nu este El Cel care răspunde aceluia care este la nevoie, atunci când Îl cheamă, și îndepărtează răul? (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:62]

De asemenea, Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Domnul vostru zice: «Chemăți-Mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:60]

6. Cunoașterea faptului că după greu vine ușorul și după o dificultate vine ușurința

Allah Cel Atotputernic spune:

„Cu adevărat, împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea (de aceea, nu lăsa niciun fel de rău care vine din partea necredincioșilor să te oprească de la chemarea la credința în Allah și în Religia Sa)! ~ Cu adevărat (din nou), împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 94:5-6]

7. Conștientizarea faptului că această viață este neesențială, fiind doar o umbră trecătoare

Astfel, această lume este doar un loc de trecere și nu un cămin veșnic, iar în cele din urmă nu va rămâne decât Fața Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste. Allah Cel Atotputernic spune:

„Să știți că viața aceasta este doar o joacă, o glumă, o podoabă (aparență frumoasă), goană după laudă între voi și după înmulțirea averilor și a copiilor. (Aceasta) este asemenea unei ploii, a cărei vegetație îi încântă pe lucrătorii pământului, dar apoi ea se veștejește și o vezi îngălbenită și apoi se preschimbă în niște fărâme. Iar în Viața de Apoi se află chin aspru (pentru cei care nu I-au arătat supunere lui Allah) și iertare de la Allah și mulțumire (pentru aceia care I-au arătat lui Allah supunere). Și nu este această viață decât o plăcere înșelătoare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:20]

Sahl ibn Sa‘d (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ne aflam în compania Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la *Dhu’l-Hulayfah* când am văzut cadavrul unei oi, ale cărei picioare erau ridicate. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Nu credeți că această oaie nu are nicio valoare pentru proprietarul ei?! (Jur) pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu că această lume este mai neînsemnată pentru Allah decât este această (oaie moartă) pentru stăpânul ei. Dacă această viață lumească ar fi avut chiar și valoarea unei aripi de țânțar pentru Allah, El nu le-ar fi acordat necredincioșilor nici măcar o picătură de apă din ea.»” (Sunan Ibn Majah, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī*)

8. Convingerea că niciun om nu va părăsi această lume înainte să primească tot ceea ce Allah Preaînaltul a decretat în beneficiul sau în detrimentul său

Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Duhul Sfânt (îngerul Jibril – Pacea fie asupra sa!) mi-a insuflat că niciun suflet nu va părăsi această lume înainte de a își epuiza anii de viață și mijloacele de subzistență. Așadar, aveți teamă de Allah și fiți moderați în căutarea mijloacelor voastre de subzistență și întârzierea în a le câștiga să nu vă împingă să le căutați prin neascultarea față de Allah, deoarece nu veți obține ceea ce se află la Allah decât prin ascultarea față de El.” (Abu Nu’aim Al-Isfahāni, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī‘*)

Ibn Al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a menționat alte metode prin care pot fi evitate calamitățile și încercările, iar printre acestea se numără următoarele:

„1. Observarea exemplului celorlalte victime ale calamităților și convingerea că fiecare om suferă sau va suferi o calamitate. Astfel, cel rațional care face aceasta va ajunge la concluzia că nu este singura victimă sau singura persoană încercată. Dacă va observa cu atenție ceea ce se întâmplă în lume, omul va vedea că o persoană este afectată de pierderea cuiva iubit, iar alta este victima unei calamități, aflând că această lume este locul încercărilor. Astfel, dacă te face să zâmbești puțin, te va face să plângi mult, dacă te face fericit de-a lungul unei zile, te va face să fii trist de-a lungul unui an, iar dacă te vei bucura de un lucru, vei fi lipsit de el pentru mult timp. Allah Cel Atotputernic spune:

«Dacă ați primit o rană, și ceilalți (*adversarii voștri*) oameni au primit răni asemenea ei. Astfel schimbăm Noi aceste

zile între oameni (*le facem să alterneze, o dată în favoarea unui grup, altă dată în favoarea altui grup*), **pentru ca Allah să-i cunoască pe cei care cred și să aleagă dintre voi martiri. Allah nu-i iubește pe cei nelegiuți!**» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:140]

2. Meditarea la încercările și calamitățile care îl afectează, laudându-L pe Allah pentru faptul că nu a fost și mai grav ceea ce i s-a întâmplat și pentru că nu a fost o încercare în ceea ce privește religia sa. Astfel, nu trebuie să fie regretată pierderea niciunuia dintre bunurile lumesti, ci numai pierderea religiei. De asemenea, omul trebuie să Îl laude pe Allah pentru faptul că i-a lăsat alte binecuvântări.

Lui Urwah ibn az-Zubair (Allah să fie mulțumit de el!) i-a fost amputat un picior și fiul i-a murit în aceeași zi, iar el a spus:

«O, Allah! Toată lauda și mulțumirile Ți se cuvin! Dacă Tu mi-ai luat ceva, cu adevărat Tu mi-ai dat multe altele, iar dacă m-ai lovit cu un necaz, Tu mă vei ajuta să trec peste el... Tu mi-ai dat patru membre și mi-ai luat unul dintre ele și Tu mi-ai dat patru fii și mi-ai luat unul dintre ei.»

3. Conștientizarea faptului că refuzul de a fi mulțumit cu Decretul și Hotărârea lui Allah provoacă Mânia Sa, îl mulțumește pe Șeitan, le dă dușmanilor ocazia de a se bucura de nefericirea noastră, îi întristează pe prieteni, anulează răsplata și slăbește sufletul. Pe de altă parte, dacă un om dă dovadă de răbdare și așteaptă răsplata, acest lucru îi va aduce mulțumirea lui Allah, îl va umili pe Șeitan, îi va dezgusta pe dușmani și îi va bucura pe prieteni.

4. Considerarea încercărilor și a calamităților ca fiind unul dintre lucrurile care aduc recompense dacă persoana care le suferă dă dovadă de răbdare și așteaptă răsplata (Domnului său). Atunci când omul se gândește la răsplata din Viața de Apoi,

el înțelege că nu va pierde nimic din răsplata pe care Allah a rezervat-o pentru cei care o așteaptă cu răbdare, în ciuda încercărilor care îi afectează. Abu Musa Al-Ash'ari (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

«Atunci când fiul unui rob credincios moare, Allah îi întreabă pe îngerii Săi: „Ați luat sufletul fiului robului Meu?“, iar aceștia răspund: „Da!” Apoi, Allah îi întreabă: „I-ați luat fructul inimii sale (ceea ce iubea mai mult)?“, iar ei răspund: „Da!” Atunci, El îi întreabă: „Ce a spus robul Meu?“, iar ei răspund: „Te-a lăudat și a spus: *«Inna lillāhi wa inna ilaihi raji'un»* (Îi aparținem lui Allah și la El ne vom întoarce).” Atunci, Allah le va spune îngerilor: „Construiți pentru el o casă în Paradis (*Jannah*) și chemați-o Casa Laudei (*bait al-hamdi*).”» (Sahih Ibn Hibban)

Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

«Nicio oboseală, nicio boală, nicio durere și nicio nenorocire nu cade asupra unui musulman fără ca Allah să îi ierte o parte dintre păcatele sale pentru aceasta, chiar dacă acesta (răul) este înțepătura unui ghimpe.» (Sahih Al-Bukhari)

5. Conștientizarea faptului că răbdarea și speranța la răsplata lui Allah pentru încercările și calamitățile care îl afectează sunt caracteristici ale credincioșilor și reprezintă unul dintre motivele intrării în Paradis. Allah Cel Atotputernic spune:

«Și vă vom încerca până ce îi vom cunoaște pe cei care luptă (pentru Cauza lui Allah) dintre voi și pe cei statornici și vom încerca veștile despre voi (pentru a ști în ce măsură voi sunteți sinceri și devotați lui Allah).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:31]

Suhaib (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

«Cât de minunată este situația unui credincios: există un bine pentru el în orice și acest lucru i se aplică doar credinciosului. Dacă i se întâmplă un bine, Îi mulțumește lui Allah și aceasta este un bine pentru el, iar dacă i se întâmplă un rău, îl îndură cu răbdare și aceasta este mai bine pentru el.» (Sahih Muslim)

6. Conștientizarea faptului că va termina prin a avea răbdare chiar și atunci când nerăbdarea sa atinge punctul maxim, însă această răbdare nu va fi una lăudabilă și nici nu va fi răsplătit pentru ea. Mahmūd ibn Labīd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

«Atunci când Allah iubește un popor, îi trimite încercări, iar cel care dă dovadă de răbdare va câștiga Mulțumirea Sa și cel care dă dovadă de nerăbdare va avea parte de Mânia Sa.» (Musnad Ahmad)

7. Conștientizarea faptului că Acela care trimite încercările este Preamilostiv și Prea Îndurător, iar El nu le trimite pentru a pedepsi sau a distruge, ci face aceasta pentru a pune la încercare răbdarea, acceptarea Decretului Său, credința și smerenia, în timp ce ascultă rugile și suplicațiile celui care este atins de ele. El dorește să îl vadă pe cel nefericit supus înaintea Lui, căutând adăpost la El atunci când are inima frântă și cerându-I ajutorul. Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a văzut o femeie alăptându-și copilul, el a spus:

«„Credeți că această femeie și-ar arunca vreodată copilul în Foc?” Noi (companionii) am spus: „Nu, (jurăm) pe Allah!”»

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „Allah este mai Milostiv față de robii săi decât această femeie față de copilul ei.” (Sahih Al-Bukhari)

8. Conștientizarea faptului că suferința din această viață aduce cu sine fericirea din Viața de Apoi, acesta fiind modul în care Allah transformă lucrurile. În același fel, fericirea din această viață aduce cu sine suferință în Viața de Apoi. De aceea, acceptarea suferinței temporare pentru a obține starea de fericire permanentă este mai bună decât contrariul. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

«Paradisul este înconjurat de dificultăți și Focul Iadului este înconjurat de dorințe (lucruri dezirabile).» (Sahih Muslim)” (Zād Al-Ma’ūd fī Hadi Khair al-‘ibād, vol. 4, pp. 188-195, cu mici modificări)

Aceasta nu înseamnă că omul trebuie să fie o ființă lipsită de suflet și sentimente, care nu dă dovadă de emoții naturale, însă îi este interzisă pierderea speranței, nemulțumirea sau neacceptarea Decretului și a Hotărârii lui Allah Cel Atotputernic. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

«Ne-am dus cu Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) la fierarul Abu Saif, iar el era soțul doicii lui Ibrāhim (fiul Profetului - Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a luat în brațe pe Ibrāhim, l-a sărutat și l-a mirosit, iar mai târziu am intrat în casa lui Abu Saif și, la acel moment, Ibrāhim își dădea ultima suflare, iar ochii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au început să lăcrimeze. ‘Abd Ar-Rahman ibn ‘Awf a spus: „O, Trimis al lui Allah, chiar și tu plângi!” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: „O, Ibn ‘Awf, aceasta este mila.” Apoi, el (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a plâns mult și a spus: „Ochii varsă lacrimi și inima este tristă și nu vom spune decât ceea ce Îi este pe plac Domnului nostru. O, Ibrâhim! Într-adevăr, suntem întristați din cauza separării de tine.”» (Sahih Al-Bukhari)

Usâmah ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

«Eram cu Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) când una dintre fiicele sale a trimis pe cineva după el, cerându-i să vină să-i vadă copilul, care era pe moarte. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus (celui pe care l-a trimis fiica sa): „Mergi și spune-i că orice ia Allah, Îi aparține, și că orice dă, Îi aparține și că totul are un termen fixat la El. Astfel, cere-i să fie răbdătoare și să spere la Răsplata lui Allah.” Cu toate acestea, ea a trimis din nou după Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a mers la ea împreună cu Sa'd ibn 'Ubada și Mu'adh ibn Zabal. Atunci când copilul i-a fost adus Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), acesta respira ca și cum s-ar fi aflat într-un burduf cu apă (își dădea sufletul). La vederea acestora, ochii Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) s-au umplut de lacrimi. Sa'd l-a întrebat: „O, Mesager al lui Allah, ce sunt acestea (lacrimile)?” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: „Aceasta este mila pe care Allah a pus-o în inimile robilor Săi. Într-adevăr, Allah este Milostiv cu aceia dintre robii Săi care sunt milostivi față de alții.”» (Sahih Al-Bukhari)

Modalități de protejare a sinelui

Printre modalitățile prin care ființele umane se pot proteja se numără următoarele:

1. Recitarea Nobilului Coran în mod frecvent și mai ales a *Surei Al-Baqarah*, deoarece șeitanii fug din casa în care Allah Cel Atotputernic este pomenit în mod frecvent și Nobilul Coran este recitat. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat ă Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu vă transformați casele în cimitire! Cu adevărat, Șeitan fuge din casa în care este recitată *Surat Al-Baqarah*.” (Sahih Muslim)

2. Rostirea formulei „Bismi-Llah**” (În Numele lui Allah) înainte de orice acțiune sau gest**, deoarece aceasta este o modalitate prin care omul se poate proteja de *djinni*. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Obstacolul care evită ca *djinnii* să vadă părțile intime ale fiilor lui Adam atunci când unul dintre ei merge la toaletă este rostirea (expresiei) «Bismi-Llah**».”** (Jamī‘ At-Tirmidhi)

3. Implorarea Binecuvântărilor lui Allah Cel Atotputernic atunci când observă la sine, la bogăția sau la familia sa un lucru îmbucurător sau încântător, spunând, de exemplu: „***Mā Shā’ Allah lā quwwata illa billah*** (Aceasta este Voia lui Allah, nu există putere decât la Allah!)” sau „***Mā Shā’ Allah*** (Aceasta este Voia lui Allah!), ***Tabārak-Allah*** (Binecuvântat este Allah!)” etc.

‘Amr ibn Rabi’ah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când unul dintre voi vede un lucru la, sau la averea lui, sau la fratele lui pe care îl iubește, trebuie să Îl slăvească pe Allah pentru binecuvântări (*barakāt*), deoarece

deochiul este o realitate.” (Al-Baihaqi, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī‘*)

4. Implorarea constantă a protecției lui Allah Cel Atotputernic pentru sine și pentru propriii copii. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să caute adăpost la Allah pentru Hassan și Hussein (Allah să fie mulțumit de ei!), iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea în acest sens: «Cu adevărat, strămoșul vostru (Avraam) obișnuia să spună următoarea rugă pentru a căuta adăpost la Allah pentru Ismail și Isaac: „*A‘ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmati min kulli shaitān wa hāmmatin wa min kulli ‘ainin lāmmah*” (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah de fiecare demon, plagă și de deochi!).»” (Sahih Al-Bukhari)

De asemenea, pot fi spuse următoarele rugă:

„*Bismi-llahi Alladhi la yadurru ma‘a Ismihi shai’un fi al-ardi wala fi as-samā’a wa Huwa As-Samī‘u Al-‘Alīm*” (În Numele lui Allah, cu al Cărui Nume nimic de pe Pământ și nici din Cer nu îi poate face rău cuiva și El este Cel care Aude totul, Atoatecunoscătorul!) – de trei ori dimineața și seara.

„*A‘ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmati min sharri ma khalaq*” (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah împotriva răului [care vine] de la ceea ce El a creat!)

5. Pomenirea constantă a lui Allah Cel Atotputernic - *dhikr* Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Pomeniți-mă pe Mine și o să-Mi aduc aminte de voi! Și să-Mi fiți recunoscători, să nu fiți fără credință față de Mine.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:152]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-un *hadith Qudsi*:

„Allah Cel Atotputernic și Preaînalt spune: «Eu sunt (pentru robul Meu) așa cum gândește el despre Mine că sunt, și Eu sunt cu el dacă M-a pomenit, și dacă Mă pomenește în sinea lui, îl pomenesc în Sinea Mea, și dacă Mă pomenește într-o adunare (de oameni), îl pomenesc într-o adunare mai bună decât aceasta. Dacă se apropie de Mine cu o palmă, Eu Mă apropii de el cu un cot (veche unitate de măsură care reprezenta distanța de la cot până la încheietura palmei); dacă se apropie de Mine cu un cot, Eu Mă apropii de el cu un stângen; dacă vine la Mine mergând, Eu Mă duc la el în fugă.»” (Sahih Muslim)

Câteva dintre beneficiile pomenirii lui Allah Cel Atotputernic

1. Allah Cel Atotputernic subliniază în Nobilul Coran faptul că pomenirea Sa în mod constant reprezintă unul dintre modurile în care pot fi evitate calamitățile. El, Preaînaltul, spune în acest sens cu privire la Profetul Iona (Yunus – Pacea fie asupra sa!):

„A fost și Iona printre Trimiși (la neamul din Ninive, pe care l-a chemat la Allah Cel Unic). ~ Când a alergat el la corabia încărcată ~ Și a tras la sorți și a fost osândit (să fie aruncat) ~ Și l-a înghițit peștele cel mare, pentru că el era vinovat (fiindcă s-a urcat pe corabie fără poruncă de la Domnul său) ~ Și de n-ar fi fost el printre cei care aduceau preamărire (lui Allah, atunci când se afla în burta peștelui), ~ Ar fi rămas în burta lui până în ziua când vor fi înviați (până în Ziua Învierii).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:139-144]

2. Pomenirea lui Allah Cel Atotputernic este unul dintre motivele pentru care rugile sunt acceptate, fiind un adăpost pentru robul lui Allah. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Allah i-a revelat lui Yahya ibn Zakariya cinci porunci pe care să le pună în practică și să le transmită fiilor lui Israel, iar din cauza faptului că a întârziat în a le transmite acest mesaj, Isa (Iisus – Pacea fie asupra sa!) a venit la el și i-a spus: «Allah ți-a revelat cinci porunci pe care să le pui în practică și să le transmiți fiilor lui Israel. Așadar, fie îi informezi tu, fie îi voi informa eu!» El (Yahya) i-a spus: «Fratele meu, nu face aceasta, deoarece mă tem că dacă faci acest lucru înaintea mea, pământul mă va înghiți sau voi fi pedepsit.»

După aceea, Yahya i-a adunat pe fiii lui Israel în moscheea Al-Aqsa, iar aceasta s-a umplut de lume și unii oameni au rămas pe verandă (din cauza lipsei de loc), iar el le-a spus: «Cu adevărat, Allah mi-a revelat cinci porunci pe care să le pun în practică și să vi le transmit și vouă pentru a le pune în practică: prima este să nu Îi atribuiți parteneri lui Allah, pentru că exemplul aceluia care o face este precum al celui care cumpără un sclav cu aur și argint, iar apoi îi dă de muncă în casa lui și îi spune: „Muncește și adu-mi rodul muncii tale!”, însă acesta muncește și îi dă câștigurile altcuiva care nu este stăpânul lui. Care dintre voi ar fi mulțumit de sclavul lui dacă ar face asta? Cu adevărat, Allah v-a creat și v-a oferit mijloacele de subzistență, așa că nu Îi atribuiți parteneri!

El v-a poruncit rugăciunea, iar atunci când o efectuați nu vă întoarceți (uitându-vă în stânga sau în dreapta), deoarece Allah Își îndreaptă Fața către robul Său atât timp cât acesta nu se întoarce.

În plus, v-a poruncit postul, iar exemplul acestui lucru este precum al celui care are un recipient cu mosc și toți doresc

să îi simtă aroma. Cu adevărat, postul este mai apreciat de către Allah decât mirosul moscului.

Pe lângă toate acestea, v-a poruncit caritatea anuală obligatorie, iar exemplul acestui lucru este precum al celui care a fost capturat de inamic și este legat de mâini și de picioare și dus să fie decapitat, iar el spune: „Mă lăsați să plătesc răscumpărare pentru viața mea?”, după care începe să le dea tot ce deține (în cantități mici și mari) până ce reușește să se salveze.

Vă poruncesc să Îl pomeniți frecvent pe Allah, iar exemplul acestui lucru este precum al celui care este urmărit de inamic și ajunge la o fortăreață în care se adăpostește și se salvează de acesta. În același fel, robul se va afla la adăpost de Șeytan numai prin pomenirea lui Allah.»” (Sahih Ibn Khuzaimah)

3. Pomenirea lui Allah Cel Atotputernic înlocuiește recitarea Nobilului Coran pentru cei care nu pot face aceasta. ‘Abd Allah ibn Abu Awfa (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un om a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus: «O, Trimis al lui Allah, nu pot memora nimic din Coran, așa că învață-mă ceva care să fie suficient pentru mine!» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Spune: „*Subhān Allah*” (Slavă lui Allah!), „*Al-hamdu Lillah*” (Toată Lauda și mulțumirile I se cuvin lui Allah!), „*Lā ilāha illa Allah*” (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah), „*Allahu Akbar*” (Allah este Prea Măreț!) și „*Lā hawla wa lā quwwata illa billah*” (Nu există forță, nici putere decât la Allah!).» Omul a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, aceasta este pentru Allah, însă ce pot să spun pentru mine?» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «Spune: „*Rabbi ighfir-li, wa arhamni, wa ah dini, wa ‘afini, wa arzuqni*” (O, Domnul meu, iartă-mă, ai milă de mine, călăuzește-mă, oferă-mi sănătate și mijloacele de

subzistență!).» Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus apoi: «Cu adevărat, și-a umplut mâinile cu bine (merite, răsplăți).»” (Sahih Ibn Hibban)

4. Pomenirea lui Allah Cel Atotputernic reprezintă una dintre modalitățile prin care pot fi respinși Șeitan și ispitele lui. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când unul dintre voi merge la culcare, Șeitan face trei noduri la ceafa lui și suflă în fiecare dintre acestea spunând: «Ai în față o noapte lungă, deci dormi!» Dacă omul se scoală și Îl pomenește pe Allah, un nod se desface, iar dacă realizează abluțiunea, atunci al doilea nod se desface, iar dacă efectuează rugăciunea, atunci al treilea nod se desface și omul se va trezi dimineața activ și bine dispus. În caz contrar, el se va trezi dimineața prost dispus și leneș.” (Sahih Muslim)

Cele mai bune modalități de pomenire a lui Allah (dhikr Allah)

1. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Două afirmații sunt ușoare pentru limbă, dar cântăresc greu în balanță (a răsplăților, din Ziua Judecării) și acestea Îi sunt foarte dragi Preamilostivului, iar ele sunt: «*Subhān Allāhi wa bihamdihi, Subhān Allāhi Al-‘Aẓīm*» (Slăvit fie Allah și laudă Lui, Toată Slava I se cuvine lui Allah, Prea Mărețul!).” (Sahih Al-Bukhari)

2. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care spune: *«Subhān Allāhi wa bihamdihi»* (Slăvit fie Allah și laudă Lui!) de 100 de ori pe zi îi vor fi iertate toate păcatele, chiar dacă acestea sunt (numeroase) cât spuma mării.” (Sahih Al-Bukhari)

3. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă cineva se trezește în timpul nopții și spune: *«Lā ilāha illa Allāhu Wahdahu lā sharīka Llah. Lahu al-mulku wa Lahu al-hamdu wa Huwa ‘ala kulli shai’in Qadīr. Al-hamdu Lillāhi wa Subhāna Allāhi wa lā ilāha illa Allāhu wa Allāhu Akbar wa la haula wala quwwata illa Billah»* (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni egal! A Lui este Împărăția și Slava și El este mai presus de toate Atotputernic. Toată slava I se cuvine lui Allah și cât de Măreț este Allah, și nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, și Allah este Prea Măreț și nu există Forță sau Putere decât la Allah!) și apoi spune: *«Allāhumma-ghfir-li»* (O, Allah, iartă-mă!) sau face suplicații, Allah îi va răspunde. Dacă va realiza apoi abluțiunea și se va ruga, rugăciunea îi va fi acceptată.” (Sahih Al-Bukhari)

4. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Rostirea cuvintelor *„Subhān Allāh”* (Slavă lui Allah!), *„Al-hamdu Lillāh”* (Toată Lauda și mulțumirile I se cuvin lui Allah!), *„Lā ilāha illa Allāh”* (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah) și *„Allāhu Akbar”* (Allah este Prea Măreț!) îmi este mai dragă decât orice (lucru) peste care a răsărit vreodată Soarele.” (Sahih Muslim)

5. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Oare este între voi cineva care nu poate să câștige o mie de răsplăți pe zi?» Cineva a întrebat: «Cum ar putea cineva câștiga o mie de răsplăți?», iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Celui care spune *«Subhān Allah»* (Slavă lui Allah!) de o sută de ori îi vor fi înregistrate o mie de răsplăți sau îi vor fi șterse din registrul său o mie de păcate.» (Sahih Muslim)

6. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care transmite salutări asupra mea o dată Allah va trimite salutări asupra sa de zece ori și îi va șterge zece păcate.» (Sahih Ibn Hibban)

7. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Purificarea (*wuḍū'*) este jumătate din credință, *Al-ḥamdu Lillah* (Toată slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah) umple balanța, iar *Subhān Allah* (Slavă lui Allah!) și *Al-ḥamdu Lillah* (Toată slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah) umplu spațiul dintre Ceruri și Pământ (în ceea ce privește meritul pentru rostirea acestora). Rugăciunea este o lumină, caritatea este o dovadă evidentă, răbdarea este o strălucire, iar Coranul este o dovadă în favoarea sau împotriva voastră. Fiecare om își începe ziua prin a-și vinde sufletul fie (lui Allah) eliberându-l, fie (lui Șeitan și poftelor sale) cauzându-i distrugerea.» (Sahih Muslim)

8. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat pe unul dintre companionii săi:

„Oare să nu te îndrum spre o comoară dintre comorile Paradisului? (Aceasta este recitarea cuvintelor) *«Lā ḥawla wa lā quwwata illa Billah»* (Nu există Forță și Putere decât la Allah!).» (Sahih Al-Bukhari)

9. *Dhikr* care primește răsplăți multiplicat. Juwairiyah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a ieșit din casa ei dimineața, pe când ea îndeplinea rugăciunea *Fajr* în locul său de adorare. Atunci când s-a întors după-amiaza, ea se afla în același loc, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat-o:

„«Ai rămas în această poziție de când am plecat?» Ea a răspuns: «Da!» Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Eu am repetat patru cuvinte de trei ori după ce am plecat și dacă acestea ar fi comparate cu tot ceea ce ai spus tu încă de dimineață, cuvintele mele ar atârna mult mai mult, iar (aceste cuvinte) sunt următoarele: „*Subhān Allāhi wa bihamdihī ‘adada khalqihī wa rida Nafsihī, wa zinata ‘Arshihī wa midāda Kalimātih*” (Slăvit fie Allah și Lui I se cuvine Slava cât numărul creațiilor Sale, cât cuprinde Mulțumirea Sa, cât greutatea Tronului Său și cât cerneala Cuvintelor Sale!)»”

Metodele prin care poate fi atinsă Mulțumirea lui Allah Cel Atotputernic și pot fi respinse încercările și calamitățile

1. Căutarea constantă a iertării lui Allah Cel Atotputernic, deoarece majoritatea calamităților care îi ating pe oameni sunt rezultatul păcatelor lor. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Nu vă lovește nicio nenorocire, decât pentru ceea ce agonisesc mâinile voastre, însă El iartă multe.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:30]

De asemenea, căutarea constantă a iertării lui Allah Cel Atotputernic este una dintre cauzele care atrag bogăția și o fac să înflorească. Allah Preaînaltul spune cu privire la acest lucru:

„Le-am spus (lor): «Rugați-vă de iertare Domnului vostru, cu adevărat, El este Atoateiertător, ~ El vă va trimite ploaie din abundență, ~ Și vă va spori averea și copiii și vă va dărui grădini și vă va dărui râuri!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:10-12]

În plus, căutarea constantă a iertării lui Allah Cel Atotputernic este una dintre modalitățile prin care pot fi înlăturate durerea și suferința. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în acest sens:

„Celui care caută în mod constant iertarea (lui Allah), El îi va asigura o cale de ieșire din fiecare suferință, o ușurare pentru fiecare neliniște și îi va oferi mijloacele de subzistență de unde nici nu se așteaptă.” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

Având în vedere că ființa umană este predispusă la a comite păcate, recunoașterea și căința acesteia pentru păcatele sale reprezintă o modalitate prin care se pot respinge calamitățile. Cu toate acestea, recunoașterea verbală a păcatelor nu este suficientă, ci ea trebuie să fie însoțită de abandonarea păcatului, regretul pentru comiterea acestuia și determinarea fermă de a nu îl repeta. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și (adu-ți aminte) de Dhu-n-Nun (supranume al lui Iona, însemnând «Stăpânul peștelui mare»), când el a plecat furios și și-a închipuit că Noi nu vom mai avea putere asupra lui. Atunci el a strigat în întunecimi: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine! Slavă Ție! Eu am fost dintre cei nelegiuți (pentru că am ieșit fără voia Ta [Iona a părăsit neamul său mândros, înainte ca Allah să-i îngăduie, căci nu a mai putut să-l

suporte și și-a închipuit că Allah nu-l va necăji. I-a avertizat că pedeapsa se va abate asupra lor după trei zile. Ei au ieșit din casele lor, invocându-L pe Allah să fie Îndurător cu ei și nu s-a mai pogorât pedeapsa asupra lor, iar el a plecat la mare și s-a urcat pe o corabie. Dar, după ce a pornit, călătorii și-au dat seama că ea este prea încărcată și au tras la sorți ca unul dintre ei să sară în apă, astfel încât să se salveze ceilalți. Sorții au căzut asupra lui Iona, așa încât el s-a aruncat în mare. Acolo l-a înghițit un pește mare, dar el s-a rugat pe când se afla în burta peștelui spunând: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine! Laudă Ție! Eu am fost dintre cei nelegiuiți!»» Allah i-a răspuns și l-a izbăvit de mâhnire. Astfel izbăvește Allah pe orice dreptcredincios de mâhnire, dacă se roagă Lui.])! ~ **Și Noi i-am răspuns și l-am izbăvit de mâhnire (căci peștele l-a aruncat pe mal). Astfel îi mântuim Noi pe dreptcredincioși.»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:87-88]

2. Pomenirea lui Allah Cel Atotputernic în momentele bune, îndeplinind Poruncile Sale și evitând ceea ce a interzis. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Acela care dorește ca suplicațiile sale să fie acceptate în momentele grele trebuie să își sporească suplicațiile în momentele bune.” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

De asemenea, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus într-un *hadith* relatat de către Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!):

„Cunoaște-L (Pomenește-L) pe Allah în momentele bune și El te va cunoaște (ajuta) în momentele dificile!” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

3. Rezolvarea problemelor musulmanilor și ajutorarea lor. Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care îndepărtează suferințele unui frate dintre suferințele lumii, Allah îi va îndepărta o suferință dintre suferințele din Ziua Învierii; iar celui care aduce ușurare celui împovărat, Allah îi va aduce ușurare în această viață și în Viața de Apoi; celui care acoperă greșelile unui musulman, Allah îi va acoperi greșelile în această viață și în Viața de Apoi. Allah îl va ajuta pe robul Său, atâ timp cât acesta îl ajută pe fratele său; celui care urmează o cale în căutarea cunoașterii, Allah îi va face ușoară calea către *Jannah* (Paradis). Niciun grup de oameni nu se adună într-una dintre casele lui Allah pentru a recita Cartea lui Allah, pentru a o studia și a o preda altora, fără ca liniștea să coboare asupra lor, fără să îi cuprindă Mila lui Allah, fără ca îngerii să îi înconjoare și Allah să îi pomenească printre cei care se află în Compania Sa, iar celui care rămâne în urmă în ceea ce privește îndeplinirea de fapte bune, descendența sa nobilă nu îi va fi de niciun folos.” (Sahih Muslim)

4. Oferirea de caritate și îndeplinirea de fapte bune. Cu Voia lui Allah, acestea resping calamitățile și înlătură nenorocirile. Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Caritatea stinge Mânia Domnului (...)” (Sahih Ibn Hibban)

Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Faptele bune protejează împotriva calamităților, caritatea stinge mânia Domnului, menținerea legăturilor de rudenie prelungesc durata de viață, fiecare lucru bun este o

caritate și oamenii buni din această viață lumească vor fi oameni buni în Viața de Apoi, iar oamenii răi din această viață lumească vor fi oameni răi în Viața de Apoi.” (At-Tabarani și As-Sueity, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*)

Mu’adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am însoțit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) într-o călătorie, iar, atunci când mă aflam aproape de el, l-am întrebat: « O, Mesager al lui Allah, spune-mi o faptă pentru care voi fi primit în Paradis și voi fi salvat de Focul Iadului!» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Cu adevărat, m-ai întrebat cu privire la un lucru foarte important, însă ușor pentru cei pentru care Allah l-a făcut să fie ușor: adoră-L pe Allah și nu Îi atribui niciun partener (în adorare), îndeplinește rugăciunea, oferă caritatea anuală obligatorie, postește în timpul lunii Ramadan și efectuează pelerinajul la Casă!» Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «Să te călăuzesc către ușile binelui? Postul este un scut, iar caritatea șterge păcatele în același fel în care apa stinge focul, la fel și rugăciunile din timpul nopții.» Apoi a recitat (versetele): **«Când coastele lor părăsesc culcușurile, pentru a-L chema pe Domnul lor cu frică (de Pedepsa Lui) și cu nădejde (că vor avea parte de îndurare) și ei fac milostenie din cele (bunurile, averile, banii etc.) cu care i-am înzestrat. ~ Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns (ce le este pregătit acelorale căror fapte au fost enumerate) ca bucurie (din motivele bucuriei), drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit (faptele bune pe care le-au săvârșit în această lume).»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:16-17] Apoi a întrebat: «Să te informez cu privire la capul, stâlpul și coloana vertebrală (a religiei)?» I-am răspuns: «Bineînțeles, o, Trimis al lui Allah!» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Capul acestei chestiuni este islamul (mărturisirea de credință), stâlpul său este rugăciunea și coloana ei vertebrală este *jihād*-ul.» Apoi, el (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «Să te informez cu privire la baza tuturor acestor lucruri?» I-am răspuns: «Bineînțeles, o, Trimis al lui Allah!» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a prins limba și a spus: «Controlează asta!» Am întrebat: «O, Mesager al lui Allah, vom fi trași la răspundere pentru ceea ce spunem?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Fie ca mama ta să te piardă! Există ceva care să îi arunce pe oameni în Foc pe fețele - sau pe nasurile – lor mai mult decât ceea ce rostesc limbile lor?»» (Jamī‘ At-Tirmidhi)

5. Menținerea legăturilor de rudenie prin vizitarea membrilor familiei și îndeplinirea nevoilor lor. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și dacă vă întoarceți voi (vă îndepărtați de la credință), nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe Pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie (ați reveni la starea de scindare anterioară apariției islamului care v-a unit și v-a poruncit vouă să faceți bine pe Pământ și să păstrați legăturile de sânge)? ~ Aceștia (cei care nu cred și ipocriții) sunt cei pe care i-a blestemat Allah și i-a făcut pe ei surzi și le-a orbit vederile lor. ~ Oare ei nu cugetă la Coran sau peste inimile lor sunt lacăte (și nu mai ajunge la ele îndemnarea și nu mai pot să înțeleagă Coranul)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:22-24]

Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în acest sens:

„Dintre toate lucrurile care sunt făcute din ascultare față de Allah, niciunul nu primește răsplata într-un mod mai prompt decât menținerea legăturilor de rudenie și niciun păcat nu este sancționat mai prompt decât asuprirea și ruperea legăturilor de rudenie, iar jurământul fals distruge orașul.” (Sunan Al-Baihaqi Al-Kubrā)

6. Abținerea de la asuprirea oamenilor și nedreptățirea lor. Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Suplicația celui asuprit este ridicată deasupra norilor și îi sunt deschise porțile Paradisului, iar Domnul (Allah) spune: «(Jur) pe Puterea Mea că îți voi acorda ajutorul, chiar dacă acest lucru se va întâmpla după un anumit timp!»” (Sahih Ibn Hibban)

Nu contează cât de mult este amânată pedeapsa asupritorului, deoarece aceasta va veni în cele din urmă. Abu Musa Al-Ash‘ari (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«Cu adevărat, Allah îi dă răgaz opresorului însă, atunci când îl apucă, nu îl mai lasă să scape.» Apoi, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a recitat: «Astfel este Pedeapsa Domnului tău când El pedepsește cetățile, dacă ele sunt nelegiuite! Iar Pedeapsa Lui este dureroasă și aspră!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:102]” (Sahih Al-Bukhari)

7. Căutarea de adăpost la Allah Preaînaltul, implorând ajutorul Său în mod constant și căindu-se în Fața Lui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă (*adorati-Mă*) și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:60]

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Nu este nimic mai iubit de către Allah decât suplicația (care Îi este adresată).” (Sahih Ibn Hibban)

Thawban (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, omului i-ar putea fi limitate mijloacele de subzistență din cauza păcatelor pe care le comite; și nimic nu poate evita ca o calamitate să îl atingă în afară de suplicație; și niciun bine nu i se va întâmpla în această viață decât dacă va avea o purtare dreaptă.” (Sahih Ibn Hibban)

Al-Ghazali (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Dacă sunteți întrebați: «Care este rostul unei suplicații dacă nu poate fi evitat ceea ce este predestinat?», să știți că unul dintre lucrurile decretate de Allah este prevenirea nenorocirilor prin intermediul suplicațiilor. Astfel, acestea resping calamitățile și sunt un izvor al milei în același fel în care scutul este o protecție împotriva armei și apa face planta să crească din pământ. Scutul respinge săgeata și cele două se ciocnesc, iar același lucru se întâmplă în cazul suplicațiilor și al calamităților. Credința în decretul divin nu are printre condițiile sale abandonarea purtării armei, deoarece Allah Cel Atotputernic spune: «(...) să fie cu băgare de seamă și să-și țină armele (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:102] Astfel, Allah Cel Atotputernic a decretat situația și a decretat, de asemenea, cauza (acesteia).”

Ibn al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus¹:

„Dacă am permite ca opinia lor (a celor care consideră că, dacă lucrurile care sunt cerute în timpul suplicațiilor au fost deja decretate, acestea se vor întâmpla, indiferent dacă robul le va cere sau nu, iar dacă nu au fost decretate, acestea nu se vor întâmpla, indiferent dacă el le va cere sau nu) să se răspândească, acest lucru ar presupune abandonarea tuturor

¹ *Al-Jawab al-Kafi*, p. 35

cauzelor care fac posibilă realizarea obiectivelor. Ca răspuns la aceasta, cineva ar putea spune: «Dacă sațietatea și potolirea setei au fost deja decretate, acestea vor avea loc oricum, indiferent dacă mănânci sau nu, iar dacă acestea nu au fost decretate, nu vor avea loc, indiferent dacă mănânci sau nu. Dacă ți-a fost scris că vei avea un copil, atunci îl vei avea cu siguranță, indiferent dacă vei întreține relații intime cu soția sau sclava ta sau nu, iar dacă ți-a fost scris că nu vei avea un copil, atunci nu îl vei avea și atunci nu are niciun rost să te căsătorești și să întreții relații intime cu soția ta... și așa mai departe.»»

Conduita în timpul suplicațiilor

Conducătorul credincioșilor, Omar ibn Al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!), a spus:

„Cu adevărat, nu mă preocupă răspunsul la suplicațiile mele, ci suplicația în sine. Dacă sunt inspirat în timpul suplicației, atunci aceasta va primi răspuns.»

Suplicațiile au anumite reguli de conduită care trebuie să fie respectate atunci când sunt rostite, astfel încât acestea să primească răspuns de la Allah Cel Atotputernic, iar câteva dintre ele sunt următoarele:

1. Căutarea lucrurilor permise în toate chestiunile, așa cum sunt mâncarea, băutura, îmbrăcămintea și mijlocul de transport.

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«O, voi, oameni! Într-adevăr, Allah este *At-Ṭayyib* (Cel Bun, Cel Pur și departe de orice fel de imperfecțiune și greșală) și acceptă doar ceea ce este bun și pur. Cu adevărat, Allah le-a poruncit credincioșilor ceea ce le-a poruncit și Trimișilor Săi, iar El, Preaînaltul, spune: „O, Trimișilor (*chemare adresată tuturor Profeților*)! **Mâncăți din cele bune** (*cele bune care le-au fost îngăduite Profeților*) și realizați fapte bune! Eu sunt Bineștiutor a ceea ce săvârșiți voi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:51] De asemenea, El spune: „O, voi cei care credeți! **Mâncăți din bunătățile pe care vi le-am dăruit și mulțumiți-I lui Allah dacă numai pe El voi Îl adorați!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:172]» Apoi, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a menționat o persoană care a călătorit pentru o perioadă lungă de timp, al cărei păr este nepieptănat și acoperit de praf, iar ea ridică mâinile lui spre Ceruri și exclamă: «O, Domnul meu! O, Domnul meu!», însă mănâncă lucruri nepermise, bea lucruri nepermise, îmbracă lucruri nepermise și se hrănește cu lucruri interzise. Cum ar putea atunci să fie acceptată suplicația sa?!” (Sahih Muslim)

2. Atunci când o persoană Îi cere ajutorul lui Allah și Îi adresează suplicații, ea trebuie să se asigure că se află în stare de puritate, să se îndrepte către *qiblah* și să ridice mâinile.

Salman (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cu adevărat, Domnul vostru este *Haiyu* (Cel care este Modest într-o manieră potrivită Lui. Modestia Sa este o modestie a Generozității, Bunătății și Bunăvoinței Sale), *Karīm* (Cel Generos, Cel Îndurător, Cel Nobil), iar El este prea Modest (într-o manieră potrivită Lui) ca să permită ca robul Său care ridică mâinile pentru a Îi cere să se întoarcă cu ele goale.” (Sahih Ibn Hibban)

Al-Muhajir ibn Qunfudh (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Am trecut pe lângă Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în timp ce urina și l-am salutat, însă nu mi-a răspuns decât după ce a realizat abluțiunea. Apoi, s-a scuzat spunând: «Nu îmi place să menționez Numele lui Allah dacă nu mă aflu în stare de puritate.»” (Sahih Ibn Khuzaimah)

3. În timpul suplicațiilor, vocea persoanei care le rostește nu trebuie să fie nici prea ridicată, nici prea scăzută, deoarece Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Și nu rosti cu glas tare rugăciunea ta, dar nici nu o rosti în șoaptă, ci caută între acestea (*două*) o cale!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:110]

Abu Musa al-Ash'ari (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Ne aflam în călătorie în compania Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și ori de câte ori ajungeam într-un loc înalt spuneam: «*Lā ilāha illa Allah* (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah) și *Allahu Akbar* (Allah este Prea Măreț)!» ridicând vocea. Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «O, oameni, fiți milostivi față de voi înșivă (nu ridicați vocile), pentru că nu invocați pe cineva surd sau absent, ci pe Cel care vă este alături. Cu adevărat, El este *Samī‘* (Cel Care aude toate), *Qarīb* (Cel Apropiat).»” (Sahih Al-Bukhari)

4. Suplicația trebuie începută cu slăvirea lui Allah Cel Atotputernic, după care se trimit salutări asupra Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Apoi, omul trebuie să se căiască și să Îi ceară iertare lui Allah Preaînaltul pentru păcatele sale, recunoscându-și umilința și nevoia de El. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) sfârșitul rugăciunii lor va fi «Toată lauda și mulțumirile I se cuvin lui Allah, Domnul lumilor!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:10]

Fadalah ibn Usaid al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a auzit un om făcând suplicații în rugăciunea sa, fără a Îl slăvi pe Allah și fără a trimite salutări asupra Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Acest bărbat s-a grăbit.» Apoi, l-a chemat și i-a spus: «Când unul dintre voi efectuează rugăciunea și vrea să Îl invoce pe Allah, să înceapă prin slăvirea lui Allah și apoi prin lăudarea Lui. Apoi, să trimită salutări asupra Profetului și, după aceea, să facă suplicații pentru ceea ce își dorește.»» (Sahih Ibn Khuzaimah)

5. Credinciosul trebuie să Îl invoce pe Allah Cel Atotputernic cu cele mai frumoase Nume și Atribute ale Sale. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase (cele nouăzeci și nouă de Atribute sau Nume sublime ale lui Allah; conform unui hadith, acela care le știe pe toate va ajunge în Paradis)! Chemați-L cu ele (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:180]

‘Abd Allah ibn Buraidah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la tatăl său că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a auzit pe un om spunând:

„«Allāhumma inni as’aluka bi-anna ash-hadu Ānnaka Anta Allahu lā ilāha illa Ānta Al-Ahad As-Samad Alladhi lam yalid wa lam yulad wa lam yakum lahu kufuwan ahad» (O, Allah, Îți cer Ție fiindcă mărturisesc că Tu ești Allah, Cel în afară de care nu există nicio altă divinitate demnă de adorare, Unicul, As-

Samad [Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare], Cel care nu dă naștere și nu este născut și Cel cu Care nu este nimeni egal sau comparabil.) Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus atunci: «L-ai implorat pe Allah cu Numele Său Cel mai Măreț, Cel cu care, dacă Îi ceri, îți va răspunde și, dacă Îl invoci, te va asculta.»” (Sahih Ibn Hibban)

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mă aflam în compania Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în cadrul unei adunări, iar un om stătea în picioare și se ruga. După ce a realizat plecăciunea, prosternarea și a recitat *tashahhud*-ul, el a rostit următoarea suplicație: «*Allāhumma inni as'aluka bi-anna laka-l-hamd, lā ilāha illa Ānta, Al-Mannān ya badi' as-samawāti wa al-'ārd, ya dhal-jalali wal-ikram, Ya Hayyu ya Qayyūm, inni as'aluka*» (O, Allah, Îți cer Ție fiindcă Ție Ți se cuvin toată slava și mulțumirile și nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine, Cel Preamilostiv, Binefăcătorul, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Posesorul Gloriei și al Onoarei, Cel Veșnic viu, Autosubzistent și Susținător al tuturor, Îți cer Ție!) (La auzul acestora,) Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a întrebat (pe companionii săi): «Știți cum anume Îl roagă acest om pe Allah?» Ei au răspuns: «Allah și Mesagerul Său știu mai bine.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «(Jur) pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu că el L-a rugat pe Allah folosind cele mai mărețe Nume ale Sale cu care, dacă este chemat, El răspunde, iar dacă Îi este cerut, El dă!»” (Sahih Ibn Hibban)

6. În timpul suplicației, persoana trebuie să dea dovadă de smerenie, teamă și speranță. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și (adu-ți aminte) de Zaharia, când Îl chema el pe Domnul său: «Domnul meu, nu mă lăsa singur, căci Tu ești Cel mai bun dintre moștenitorii!» ~ Și i-am răspuns Noi (am răspuns chemării lui) și i l-am dat lui pe Ioan și am tămăduit-o pentru el pe soața lui (după ce ea fusese stearpă). Ei se întreceau în bine și Ne chemau cu dorință și cu teamă și erau evlavioși față de Noi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:89-90]

7. Persoana care rostește o suplicație trebuie să se abțină de la a aștepta un răspuns rapid la aceasta. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Fiecare dintre voi va primi răspuns (la suplicațiile sale) atât timp cât va avea răbdare și nu va spune: «Am implorat, dar nu a existat niciun fel de răspuns (la suplicația mea).»” (Sahih Al-Bukhari)

8. Nu trebuie să fie depășite limitele în timpul suplicațiilor (cerând lucruri exagerate). Sa’d ibn Abu Waqqas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Ibn Sa’d (Allah să fie mulțumit de el!) a spus:

„Tatăl meu (adică Sa’d ibn Abu Waqqas) m-a auzit spunând: «O, Allah, Îți cer Paradisul, binecuvântările sale, plăcerile sale, și cutare și cutare, și cutare și cutare, și caut adăpost la Tine de Iad, de lanțurile sale, de zgărzile sale, și de cutare și de cutare, și de cutare și de cutare!», iar el mi-a spus: «L-am auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: „Aproape de sfârșitul timpurilor vor veni oameni care vor depăși limitele în suplicațiile lor!” Nu trebuie să fii unul dintre ei (cei care depășesc limitele în suplicațiile lor)! Dacă îți va fi acordat Paradisul, îți va fi acordat tot ceea ce este

bun în el, iar dacă vei fi protejat de Iad, vei fi protejat de tot ceea ce este rău în el!”»” (Sahih Ibn Hibban)

9. Suplicația nu trebuie să conțină un păcat sau un act de neascultare. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„«De fiecare dată când un musulman Îi va adresa lui Allah o suplicație care nu implică un păcat sau ruperea legăturilor de rudenie, El îi va da unul dintre următoarele trei lucruri: fie îi va răspunde la rugă imediat, fie va păstra pentru el o răsplată echivalentă pentru Viața de Apoi, fie îl va îndepărta de un rău echivalent.» Companiile au spus: **«Atunci va trebui să facem mai multe.»**, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus: **«Allah va face și mai mult.»” (Ahmad și Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)**

10. Suplicațiile trebuie să fie rostite în momente și circumstanțe favorabile, așa cum sunt următoarele:

a. ziua de ‘Arafah. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în acest sens:

„Cea mai bună suplicație este cea din Ziua de ‘Arafah, iar cea mai bună invocație pe care eu și Profetii de dinaintea mea am spus-o este: *«Lā Ilāha Illa Allah wahdahu la sharīka lah, la hul-mulku wa la hul-hamdu, wa huwa ‘ala kulli shai‘in qadīr»* (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener; a Lui este împărăția și Slava și El este cu putere peste toate!).” (At-Tirmidhi)

b. ziua de vineri. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus cu privire la ziua de vineri:

„«Există un moment în timpul zilei de vineri în care, dacă un musulman cere un lucru de la Allah, El îi va da cu siguranță

ceea ce a cerut.», după care a indicat cu mâinile faptul că acest moment este unul scurt.” (Sahih Al-Bukhari)

c. luna Ramadan. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Când începe luna Ramadan, porțile Paradisului se deschid, porțile Iadului se închid și diavolii sunt înlănțuiți.” (Sahih Al-Bukhari)

d. în timpul postului. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Suplicația a trei persoane nu va fi respinsă: cea a unei persoane care postește până în momentul în care a rupt postul său, cea a unui conducător drept, iar (suplicația) celui asuprit este ridicată deasupra norilor și îi sunt deschise porțile Paradisului, iar Domnul (Allah) spune: «(Jur) pe Puterea Mea că îți voi acorda ajutorul, chiar dacă acest lucru se va întâmpla după un anumit timp!»” (Sahih Ibn Hibban)

e. ultima treime din noapte și după fiecare dintre rugăciunile obligatorii. Dovada în acest sens este *hadith*-ul lui Abu Umamah (Allah să fie mulțumit de el!), care a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a fost întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, care suplicație este cel mai probabil că va primi răspuns?», iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Cea din ultima parte a nopții și cea de la sfârșitul rugăciunilor *fard* (obligatorii).” (Jāmi‘ At-Tirmidhi)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Domnul nostru Preaslăvitul și Preaînaltul coboară în fiecare noapte la Cerurile din *dunya* (Cerurile cele mai de jos ale acestei lumi), atunci când mai rămâne doar o ultimă treime din noapte și spune: «Cine Mă cheamă pentru a îi răspunde? Cine Îmi cere astfel încât să îi dau? Cine își cere iertare de la Mine astfel încât să îl iert?»” (Sahih Al-Bukhari)

f. în momentul prosternării. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a tras perdeaua și i-a văzut pe oameni stând în rânduri (în rugăciune) în spatele lui Abu Bakr. El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «O, oameni, nu a mai rămas nicio veste bună din Profetie cu excepția viselor adevărate pe care un musulman le are cu privire la el însuși sau altcineva le are cu privire la el. Cu adevărat, mi-a fost interzisă recitarea Coranului în timpul plecaciunii sau al prosternării. În ceea ce privește plecaciunea, slăviți-L pe Domnul vostru în timpul acesteia, iar în ceea ce privește prosternarea, străduiți-vă să faceți suplicații în timpul acesteia, pentru că este cel mai probabil că acestea vor primi răspuns.»” (Sahih Ibn Khuzaimah)

g. atunci când plouă. Sahl ibn Sa‘d (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Două rugi nu se întorc (fără răspuns): cea rostită atunci când este realizată *iqāmah* pentru rugăciune și cea rostită atunci când plouă.” (Abu Dawud, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jamī‘*)

11. Suplicația trebuie să fie repetată de trei ori. ‘Abd Allah ibn Mas‘ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a poruncit ca suplicația să fie repetată de trei ori

și cererea de iertare de la Allah să fie repetată, de asemenea, de trei ori.” (Musnad Ahmad și Sunan Abu Dawud)

12. Menționarea în timpul suplicațiilor a faptelor bune care au fost realizate de dragul lui Allah Cel Atotputernic. ‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Trei bărbați dintre cei dinaintea voastră au călătorit împreună până a venit noaptea și au ajuns la o peșteră, în care au intrat. O stâncă mare s-a rostogolit de pe munte și a închis intrarea peșterii. Ei și-au spus (unul altuia): „Nimic nu ne poate salva de această piatră în afară de invocarea lui Allah, pomenind faptele bune pe care le-am făcut (numai de dragul Lui).” Așa că unul dintre ei a spus: „O, Allah! Părinții mei erau în vârstă și niciodată nu i-am dat familiei mele (soție, copii etc.) lapte înaintea lor. Într-o zi, ceva m-a ținut ocupat și m-a făcut să întârzii și ei deja adormiseră. Am muls oaia pentru ei și le-am dus laptele, însă i-am găsit dormind. Nu am vrut să dau familiei mele lapte înaintea lor. I-am așteptat să se trezească cu vasul de lapte în mână, până când zorii s-au ivit. Atunci ei s-au trezit și au băut laptele. O, Allah, dacă am făcut aceea numai de dragul Tău, salvează-ne pe noi din această situație gravă cauzată de această stâncă!” Atunci, stânca s-a mișcat puțin, dar nu au putut ieși.»

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «Cel de al doilea bărbat a spus: „O, Allah, aveam o verișoară care îmi era mai dragă decât oricine pe lume. Mi-am dorit să am relații intime cu ea, însă a refuzat. Mai târziu, ea a trecut printr-o perioadă grea într-un an de foamete și a venit la mine și i-am dat o sută douăzeci de dinari, cu condiția de a nu se opune dorinței mele, iar ea a acceptat. Când eram pe punctul de a-mi îndeplini dorința, ea a spus: «Nu îți este permis să îmi iei fecioria decât printr-o căsătorie legitimă.» Așadar, m-am rușinat

și am lăsat-o, chiar dacă îmi era cea mai dragă dintre toți pe lume și i-am lăsat și dinarii pe care i-i dădusem. O, Allah, dacă am făcut aceea numai de dragul Tău, salvează-ne pe noi de această nenorocire!” Așa că stânca s-a mai deplasat puțin, dar nu au putut ieși.»

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a adăugat: «Cel de al treilea bărbat a spus: „O, Allah, am angajat câțiva muncitori și le-am plătit tuturor salariul, în afară de unul dintre ei, care nu și-a primit simbria și a plecat. Am investit simbria lui și am strâns multă avere de pe urma ei. (Apoi, după un timp) el a venit și mi-a spus: «O, rob al lui Allah! Plătește-mi simbria!» Iar eu i-am spus: «Toate cămilele, vacile, oile și sclavii pe care îi vezi sunt ale tale.» El a spus: «O, rob al lui Allah! Nu îți bate joc de mine!» Iar eu i-am spus: «Nu îmi bat joc de tine.» Așa că el a luat totul și nu a lăsat nimic. O, Allah, dacă am făcut aceea numai de dragul Tău, salvează-ne pe noi de această nenorocire!” Atunci, stânca s-a deplasat complet și au putut să plece.»” (Sahih Al-Bukhari)

13. În timpul suplicației, persoana trebuie să dea dovadă de determinare, implorându-L pe Allah Cel Atotputernic cu insistență și smerindu-se înaintea Lui. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când unul dintre voi cere ceva de la Allah, să facă acest lucru cu determinare și să nu spună: «O, Allah, dă-mi, dacă dorești!», deoarece nimeni nu Îl poate obliga pe Allah să facă un lucru împotriva Voinței Sale.” (Sahih Al-Bukhari)

14. În timpul suplicației, persoana trebuie să fie atentă la ceea ce spune, având siguranța că va primi răspuns. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Inimile sunt asemeni unor vase și unele pot cuprinde mai mult decât altele. Astfel, atunci când Îl implorați pe Allah, faceți-o cu siguranța că vă va răspunde, deoarece, cu adevărat, Allah

nu îl ascultă pe un rob care Îi cere cu inima neglijentă.” (Musnad Ahmad)

15. Este preferabil ca suplicațiile rostite să fie cele conținute în Nobilul Coran și *Sunnah* autentică a Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) prefera suplicațiile concise și le lăsa pe celelalte.” (Sunan Abu Dawud)

16. Păcatele și actele de neascultare pe care le comite nu trebuie să împiedice o persoană din a Îi adresa suplicații lui Allah Cel Atotputernic, deoarece chiar și Iblis (Satana), care a fost cel mai rău din întreaga creație, a primit răspuns la suplicația sa atunci când L-a implorat pe Domnul său. Allah Cel Atotputernic spune în Nobilul Coran în acest sens:

„Dar el (*Iblis*) a zis: «Domnul meu, dă-mi mie păsuire (*lasă-mă în viață*) până în ziua în care ei vor fi înviați (*Ziua Judecății de Apoi*)!» ~ (Allah) i-a zis: «Vei fi tu dintre cei păsuți, ~ Până în ziua timpului hotărât (*Ziua Judecății de Apoi*).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:36-38]

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă un rob (al lui Allah) comite un păcat și apoi spune: «O, Domnul meu, am păcătuit! Iartă-mă!», Domnul său spune: «Robul meu a comis un păcat și apoi a conștientizat că are un Domn care iartă și pedepsește pentru păcate.» Apoi, robul comite un nou păcat și spune: «O, Domnul meu, am păcătuit! Iartă-mă!», iar Allah Cel Atotputernic și Preaînaltul spune: «Robul meu a comis un păcat și apoi a conștientizat că are un Domn care iartă și pedepsește pentru păcate.» Apoi, robul comite un nou

păcat și spune: «O, Domnul meu, am păcătuit! Iartă-mă!», iar Domnul său spune: «Robul meu a comis un păcat și apoi a conștientizat că are un Domn care iartă și pedepsește pentru păcate. Fă orice dorești, deoarece Eu te-am iertat!»” (Sahih Al-Bukhari și Sahih Muslim)

Câteva suplicații menționate în Nobilul Coran

1. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce nu putem îndura! Și șterge-ne nouă greșelile noastre și iartă-ne pre noi și fii milostiv cu noi! Tu ești Ocrotitorul nostru, ajută-ne pe noi să izbândim asupra celor necredincioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:286]²

2. Allah Cel Atotputernic spune:

„Domnul nostru! Nu duce în rătăcire inimile noastre, după ce Tu ne-ai călăuzit și dă-ne nouă îndurarea Ta, căci Tu ești *Al-Wahhāb* (Dăruitorul, Cel Darnic)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:8]³

3. Allah Cel Atotputernic spune:

² رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

³ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

„(...) Domnul nostru, iartă-ne nouă păcatele noastre, șterge faptele noastre rele și ia-ne sufletele împreună cu cei evlavioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:193]⁴

4. Allah Cel Atotputernic spune:

„Domnul nostru, nu ne face pe noi (*șintă a*) urgisirii neamului de nelegiuiți! ~ Și izbăvește-ne pe noi, cu Mila Ta, de neamul de necredincioși!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:85-86]⁵

5. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru! Nu ne așeza pe noi împreună cu neamul celor nelegiuiți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:47]⁶

6. Allah Cel Atotputernic spune:

„Domnul nostru, fă-mă să intru printr-o intrare a Adevărului și scoate-mă pe mine printr-o ieșire a Adevărului și dă-mi de la Tine putere ajutătoare (*pentru ca islamul să izbândească asupra necredinței!*)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:80]⁷

7. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru, revarsă asupra noastră răbdare și fă-ne pe noi să murim cu desăvârșire supuși (*musulmani*) (*supuși Tie întru totul!*)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:126]⁸

8. Allah Cel Atotputernic spune:

4 رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ
5 رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
6 رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
7 وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا
8 رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ

„(Moise) a zis: «Domnul meu, deschide-mi mie pieptul (pentru a pătrunde mesajul în inima mea) ~ Și ușurează-mi mie lucrul (ce trebuie să-l îndeplinesc).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:25-26]⁹

9. Allah Cel Atotputernic spune:

„Domnul meu, fă ca eu să îndeplinesc rugăciunea cu sârguință, ca și o parte din urmașii mei! Și primește ruga mea, Domnul meu! ~ Domnul meu, iartă-mi mie și părinților mei și dreptcredincioșilor în Ziua când se va face socoteala (Ziua Judecării de Apoi)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:40-41]¹⁰

10. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și spune: «Domnul meu, eu caut scăpare la Tine împotriva ispitelor șeytanilor ~ Și eu caut scăpare la Tine, Domnul meu, pentru ca ei să nu se apropie de mine!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:97-98]¹¹

11. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și spune: «Domnul meu, iartă și fii Îndurător, căci Tu ești Cel mai Bun dintre cei îndurători (Cel mai Bun dintre cei care sunt milostivi cu păcătoșii și îi iartă dacă ei se căiesc)!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:118]¹²

12. Allah Cel Atotputernic spune:

„Domnul meu, iartă-mi mie și părinților mei și dreptcredincioșilor în Ziua când se va face socoteala (în Ziua

⁹ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي
¹⁰ رَبِّ اجْعَلْ لِي قِيمَةَ الصَّلَاةِ وَمِنْ دُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ
¹¹ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ
¹² رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

Judecării de Apoi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:41]¹³

13. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru, dă-ne nouă îndurare de la Tine și orânduiește-ne nouă lucrurile noastre așa cum este drept (pentru a crede numai în Tine și a Te adora numai pe Tine)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:10]¹⁴

14. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru, ține departe de noi chinul Gheenei, căci chinul ei este pieire veșnică!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:65-66]¹⁵

15. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru, dă-ne nouă de la soațele noastre și de la vlăstarele noastre mângâiere (fii și nepoți de care să ne bucurăm) pentru ochi și fă din noi călăuză (exemplu de urmat sau călăuză către bine) pentru cei evlavioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:74]¹⁶

16. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au precedat întru credință și nu pune în inimile noastre niciun fel de ură împotriva credincioșilor! Domnul nostru! Tu ești cu

¹³ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

¹⁴ رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

¹⁵ رَبَّنَا اصْرَفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

¹⁶ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتَنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

adevărat *Ra'ūf* (Plin de compasiune, Preabun), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:10]¹⁷

17. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) Domnul nostru, fă-ne nouă parte bună în această lume și parte bună în Lumea de Apoi și apără-ne pe noi de chinurile Focului!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:201]¹⁸

Câteva suplicații menționate în Tradiția profetică (Sunnah)

1. „*Allāhumma innī as'aluka al-hudā wa-t-tuqā, wa-l-afāfa wal-ghinā*”¹⁹

(O, Allah, Îți cer să îmi oferi călăuzire, milă, castitate și mulțumire de sine!) (Sahih Muslim)

2. „*Allāhumma Inni A'ūdhu Bika min adhābi-l-Qabr, wa A'ūdhu Bika min fitnati-l-masīh ad-Dajjal, wa A'ūdhu Bika min fitnati-l-Mahya wa fitnati-l-Mamāt. Allāhumma Inni A'ūdhu Bika min al-ma'tham wa-l-maghrām*”²⁰

(O, Allah, caut adăpost la Tine de chinul din mormânt, caut adăpost la Tine de amăgirea lui *al-Masīh ad-Dajjal*, caut adăpost la Tine de încercările vieții și de cele ale morții! O, Allah,

¹⁷ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

¹⁸ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

¹⁹ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالنُّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ

²⁰ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْمَأْتَمِّ وَالْمَغْرَمِ

caut adăpost la Tine de comiterea de păcate și de datorii!) (Sahih Al-Bukhari)

3. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min al-‘ajzi wa al-kāsal wa al-jūbni wa al-haram, wa a‘ūdhu Bika min adhābi-l-Qabr, wa A‘ūdhu Bika min fitnati-l-Mahya wal-Mamāt”²¹

(O, Allah, caut adăpost la Tine de slăbiciune, de lenevie, de lașitate și de senilitate! Și caut adăpost la Tine de chinurile din mormânt și de încercările vieții și ale morții!) (Sahih Al-Bukhari)

4. „Allāhumma ighfir-li khati ‘ati wa jahli wa israfi fi ‘amri wa ma Anta a‘lamu bihi minni. Allāhumma ighfir-li jiddi wa hazli wa khata’i wa ‘amdi wa kullu dhalika ‘indi. Allāhumma ighfir-li ma qaddamtu wa ma akhartu wa ma asrartu wa ma a‘lantu wa ma Anta a‘lamu bihi minni. Anta-l-Muqqadimu, wa Anta-l-Mu’akhhiru wa Anta ‘ala kulli shai‘in qadir.”²²

(O, Allah, iartă-mi greșelile, ignoranța și lipsa de moderație în chestiunile mele! Tu ești mai Conștient [de chestiunile mele] decât mine. O, Allah, oferă-mi Iertarea Ta [pentru greșelile pe care le-am comis], în mod grav sau altfel [și pe care le-am comis] din neatenție și în mod deliberat! Toate aceste [deficiențe] sunt în mine. O, Allah, oferă-mi Iertarea Ta pentru greșelile pe care le-am făcut în grabă sau încet, pe care le-am făcut în intimitate sau în public și Tu [le] cunoști mai bine decât mine! Tu ești Cel dintâi și Cel de pe urmă și Tu ești Atotputernic peste toate lucrurile!) (Sahih Muslim)

21 اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ

22 اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي جَدِّي وَهَزْلِي وَخَطِيئِي وَعَمْدِي وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

5. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min zawali ni‘matika wa tahawwuli ‘afiyatika wa fuja’ati niqmatika ua jami’i sakhatika”²³

(O, Allah, caut adăpost la Tine de pierderea Harului și a Recompenselor Tale și de pierderea binelui în care trăim, caut adăpost la Tine de Răzbunarea Ta bruscă și de toate lucrurile care Te înfurie!) (Sahih Muslim)

6. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min al-‘ajzi wa-l-kāsāl wa al-jūbni wa al-bukhli wa al-haram, wa adhābil-Qabr. Allāhumma āti nafsi taqwaha wa zakkiha Anta khairu man zakkaha, Anta Waliyyuha ua Maulaha. Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min ‘ilmin la ianfa’u wa min qalbin la iakhsha’u wa min nāfsin la tashba’u wa min da‘watin la yustajabu laha”²⁴

(O, Allah, caut adăpost la Tine de slăbiciune, de lenevie, de lașitate, de neputință, de senilitate și de chinurile din mormânt! O, Allah, oferă-i evlavie sufletului meu, purifică-l și călăuzește-l. Tu ești Singurul care poate să o facă, Tu ești Susținătorul, Stăpânul. O, Allah, caut adăpost la Tine de cunoștințele nefolositoare, de o inimă care nu ascultă, de un suflet care nu este satisfăcut și de o rugă fără de răspuns!) (Sahih Muslim)

7. „Allāhumma aslih li dīni alladhi huwa ‘ismatu amri, wa aslih li dunyaya-llati fiha ma’āshī, wa aslih li ākhirati-llati fiha

²³ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ

²⁴ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَرَزَقَهَا أَنْتَ خَيْرَ مَنْ رَزَقَاهَا أَنْتَ وَلِيَّهَا وَمَوْلَاهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَسْتَبَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا

ma'ādi waj'alil-hayata ziyadatan li fi kulli khair, waj'alil-mauta rahatan li min kulli sharrin”²⁵

(O, Allah, fă-mi religia uşoară, care este ocrotitoarea chestiunilor mele, și aranjează pentru mine chestiunile lumii mele în care trăiesc. Și aranjează pentru mine Viața de Apoi, care este destinația mea finală. Și fă ca viața mea să fie o sursă a tuturor tipurilor de fapte bune și fă ca moartea mea să fie o sursă de odihnă pentru mine, protejându-mă de orice rău!) (Sahih Muslim)

8. „Allāhumma inni a'ūdhu Bika min al-kāsal wa al-haram wal-magham wal-ma'tham. Allāhumma inni a'ūdhu Bika min adhābi-n-Nār wa fitnati-n-Nar wa fitnati-l-Qabr wa adhābi-l-Qabr wa sharri fitnati-l-Ghina wa sharri fitnati-l-Faqr wa min sharri fitnat-il-masīh ad-Dajjal. Allāhumma aghsil khatayāya bil-ma'i wa-th-thalji wa-l-barad wa naqqi qalbi mina-l-khataia kama yunaqqa ath-thaubal-ābyadu minad-danas, wa bā'id baini wabaina khatayāya kama bā'adta baina-l-mashriqi wa-l-maghribi”²⁶

(O, Allah, caut adăpost la Tine de lenevie, de senilitate, de datorii și de comiterea de păcate! O, Allah, caut adăpost la Tine de pedeapsa Focului, de chinurile Focului și de cele din mormânt, de pedeapsa din mormânt, de răul din încercarea bogăției, de răul din încercarea sărăciei și de răul pe care îl va cauza *Masīh ad-Dajjal*! O, Allah, curăță-mă de păcate cu zăpadă, apă și grindină, și curăță inima mea de păcate așa cum o haină

²⁵ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ

²⁶ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَغْرَمِ وَالْمَأْتَمِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَفِتْنَةِ النَّارِ وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ التَّلْجِ وَالْبَرْدِ وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

albă este curățată de murdărie, și îndepărtează de mine păcatele așa cum ai îndepărtat Estul de Vest!) (Sahih Al-Bukhari)

9. „Allāhumma inni a‘ūdhu bi-ridaka min sakhatika, wa bi mu‘āfātika min ‘uqūbatik, wa a‘ūdhu Bika Minka, la uḥṣi thanā’an ‘Alaika, Anta kamā athnaīta ‘ala Nafsik”²⁷

(O, Allah, caut adăpost în Mulțumirea Ta de Neplăcerea Ta, și în Iertarea Ta de Pedepsa Ta, și caut adăpost la Tine de Tine! Nu te pot slăvi așa cum meriți, Tu ești așa cum Singur Te-ai slăvit!) (Sahih Muslim)

10. „Allāhumma ighfir-li ma qaddamtu wa ma akh-khartu, wa ma asrartu, wa ma a‘lantu, wa ma asraftu, wa ma Anta a‘lamu bihi minni. Allāhumma arzuqni min ta‘atika ma tahūlu baini wa baina ma‘siatik, warzuqni min khashiatika ma tabghi bihi rahmatika, warzuqni min al-Yaqin ma tahūnu bihi ‘alaiyya masa’iba ad-duniā, wa bārik li fi sām’i wa basari uaj‘alhuma al-wāritha minni. Allāhumma wa khudh bitha’ri miman dhalamani wansurni ‘ala man ‘adani wa la taj‘al ad-duniā akbara hammi wa la mablagha ‘ilmi. Allāhumma wa la tusallit ‘alaiyya man la iarhamni”²⁸

(O, Allah, oferă-mi iertarea Ta pentru greșelile pe care le-am comis și pentru cele pe care încă nu le-am comis, pe care le-am făcut în intimitate sau în public și Tu [le] cunoști mai bine decât mine! O, Allah, binecuvântează-mă cu o ascultare care să se interpună între mine și neascultarea față de Poruncile Tale, și

اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَنْتَ عَلَى نَفْسِكَ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ طَاعَتِكَ مَا تَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَنْبَغِي بِهِ رَحْمَتِكَ وَارْزُقْنِي مِنَ الْبَقِيَّةِ مَا تَهْوُونَ بِهِ عَلَيَّ مَصَائِبَ الدُّنْيَا وَبَارِكْ لِي فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي اللَّهُمَّ وَخُذْ بِنَارِي مِمَّنْ ظَلَمْنِي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ عَادَانِي وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّي وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِي اللَّهُمَّ وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي

cu o teamă de Tine care să îmi aducă Mila Ta, și cu o certitudine care să mă ajute să depășesc nenorocirile acestei vieți lumești! O, Allah, binecuvântează-mă cu simțul auzului și al vederii și fă ca aceste simțuri să dureze până la finalul vieții mele! O, Allah, pedepsește-i pe cei care mă asupresc și dă-mi victoria asupra inamicilor mei! Nu face ca această lume să fie cea mai mare preocupare a mea, nici singurul meu obiectiv și nu îi da putere peste mine cuiva care nu are milă de mine!) (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

11. „Allāhumma ihfadhni bi-l-islam qa’iman wa ihfadhni bi-l-islam qa’idan wa ihfadhni bi-l-islam rāqidan, wa la tushmit bi ‘aduan hāsīdan wa Allāhumma inni as’aluka min kulli khairin khaza’inuhu biyadik wa a’ūdhu Bika min kulli sharrin khaza’inuhu biyadik”²⁹

(O, Allah, protejează-mă cu islamul în timp ce stau în picioare, protejează-mă cu islamul în timp ce stau așezat și protejează-mă cu islamul în timp ce stau culcat! Nu permite ca un inamic al meu invidios să se bucure de nenorocirea mea! O, Allah, Îți cer binele, ale cărui comori se află în Mâinile Tale, și caut adăpost la Tine de orice rău, ale cărui chei se află în Mâinile Tale!) (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

12. „Allāhumma jannibni munkarat al-akhlaq wa-l-ahuā wa-l-asuā wa-l-aduā”³⁰

(O, Allah, salvează-mă de manierele rele, de înclinațiile rele, de calamități și de pasiuni!) (Jāmi‘ At-Tirmidhi)

²⁹ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِدًا وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا وَلَا تُسَمِّتْ بِي عَدُوًّا حَاسِدًا وَاللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ

³⁰ اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَسْوَاءِ وَالْأَدْوَاءِ

13. „Allāhumma bi ‘ilmikal-ghāib wa qudratika ‘ala Al-Khalq ah-ini ma ‘alimtal-hayāta khairan li wa tauaffani idha kānat al-wafat khairan li. Allāhumma inni as’aluka khashiatika fi-l-ghāib wa ash-shahādah wa kalimatil-‘adl wal-haqq fil-ghadab war-riḍa wa as’aluka al-qasda fil-faqr wal-ghinā. Wa as’aluka na‘iman la yabidu wa qurrat ‘ainin la tanqati’. Wa as’aluka ar-riḍa ba’d al-qada’, wa as’aluka bard al-‘aish ba’d al-mawt wa as’aluka ladhdhat an-nadhar ila wajhika wa as’aluka ash-shauqa ila liqa’ik fi ghairi dharra’ mudhirrah wa la fitnah mudilla. Allāhumma zaiyyā bi zinatil-imān waj’alna hudatan muhtadin”³¹

(O, Allah, pe Cunoașterea Ta a celor ascunse și pe Puterea Ta asupra creației, ține-mă în viață atât timp cât aceasta este benefică pentru mine și ia-mi sufletul atunci când moartea va fi mai bună pentru mine! O, Allah, fă-mă să mă tem de Tine atât în privat, cât și în public, fă-mă să spun adevărul și să fiu drept atât pe timp de furie, cât și de fericire, și dă-mi cumpătare atât pe timp de sărăcie, cât și pe timp de bogăție! Îți cer fericirea eternă și veselia ochiului permanentă! Fă-mă să fiu satisfăcut cu Decretul Tău, dă-mi o viață bună după moarte, plăcerea de Îți contempla Chipul și dorința de a Te întâlni fără prejudecăți insuportabile sau ispite dezamăgitoare! O, Allah, înfrumusețează-ne cu podoaba credinței și fă-ne dintre cei care călăuzesc și care sunt bine călăuziți!) (Sahih Ibn Hibban)

14. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika mina al-‘ajzi wa-l-kasal wa-l-bukhl wa-l-haram wa-l-qasuat wa-l-ghaflati wa-dh-dhillati

31 اللّهُمَّ بَعْلَمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْبَبِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّيْ إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَكَلِمَةَ الْعَدْلِ وَالْحَقِّ فِي الْعَضْبِ وَالرِّضَا وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَا وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَبِيدُ وَفُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَأَسْأَلُكَ الشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُصِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدَاةَ مُهْتَدِينَ

wa-l-maskana. Wa a‘ūdhu Bika mina al-faqar wa-l-kufr wa-sh-shirk w-an-nifāq wa-s-sum‘ati wa-r-ria’, wa a‘ūdhu Bika min aṣ-ṣamam wa-l-bukm wa-l-junūn wa-l-baraṣ wa-l-judhām wa sa-i’ al-asqām”³²

(O, Allah, caut adăpost de Tine de slăbiciune, lene, lăcomie, senilitate, cruzime, neglijență, degradare și mizerie, și caut adăpost la Tine de sărăcie, necredință, politeism, perfidie, ostentație și ipocrizie, și caut adăpost la Tine de surditate, muțenie, nebulie, lepră și de bolile rele!) (Sahih Ibn Hibban)

15. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika minaj-ju‘ fa innahu bi’sa ad-ḍaji’, wa a‘ūdhu Bika mina-l-khiānati fa innaha bi’sati al-biṭāna”³³

(O, Allah, caut adăpost la Tine de foame, deoarece este cel mai rău tovarăș, și caut adăpost la Tine de trădare, deoarece este cea mai rău lucru de ascuns în inimă!) (Sahih Ibn Hibban)

16. „Ya muqallibu-l-qulub, thabbit qalbi ‘alā dinik”³⁴

(O, Tu Cel care schimbi [situația] inimilor, fă inima mea fermă în religia Ta!) (Sahih Ibn Hibban)

17. „Rabbi a‘innī wa la tu‘in ‘alaiyy, wansurni wa la tanṣur ‘alaiyy wamkur li wa la tamkur ‘alaiyy wahdini wa yassir al-huda li wansurni ‘ala man bagha ‘alaiyy. Rabbi ij‘alni Laka shākiran, Laka dhākiran, Laka awwāhan, Laka miṭwa‘an, Laka mukhbitan awwāhan muniban. Rabbi taqabbal taubati waghsil

32 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالنُّحْلِ وَالْهَرَمِ وَالْقَسْوَةِ وَالْغَفْلَةِ وَالذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْكَفْرِ وَالنُّبْرَكِ وَالنَّفَاقِ وَالسُّمْعَةَ وَالرِّيَاءَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ وَالْبُحْمِ وَالْجُنُونِ وَالْبَرَصِ وَالْجُدَامِ وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ

33 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ يَنْسُ الصَّجِيعَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا بِنُسْتِ الْبِطَانَةِ

34 يَا مُقَلِّبُ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قُلُوبَنَا عَلَى دِينِكَ

hawbati wa ajib da'wati wa thabbit hujjati wa ihdi qalbi wa saddid lisāni wa usul sakhimata qalbi”³⁵

(O, Domnul meu, ajută-mă și nu-i ajuta pe dușmani împotriva mea! Dă-mi victoria și nu o da dușmanului meu! Plănuiește în favoarea mea și nu împotriva mea! Călăuzește-mă și fă ușoară călăuzirea pentru mine! Dă-mi victoria împotriva celor care mi-au făcut rău! O, Domnul meu, fă-mă un rob recunoscător care Te pomenește, are teamă de Tine și ascultă de Tine! Fă-mă un rob umil care se căiește! O, Domnul meu, acceptă căința mea, iartă păcatele mele, răspunde-mi la rugi și întărește-mi argumentele [împotriva inamicilor mei], călăuzește-mă, fă-mă să spun adevărul și înlătură răul din sufletul meu!) (Sahih Ibn Hibban)

18. „Allāhumma ighfir-li wa arhamni wa ‘afini wa ahdini wa arzuqni”³⁶

(„O, Allah, iartă-mă, ai milă de mine, dă-mi sănătate, călăuzește-mă și asigură-mi mijloacele de subzistență!”) (Sahih Muslim)

19. „Allāhumma inni as’āluka mina-l-khairi kullihi ‘ajilihi wa ‘ajilihi ma ‘alimtu minhu wa ma lam ā‘lam, wa a‘ūdhu Bika mina-sh-sharri kullihi ‘ajilihi wa ‘ajilihi ma ‘alimta minhu wa ma lam ā‘lam, wa as’āluka al-jannah wa ma qarraba ilayha min qaulin aw ‘amal wa a‘ūdhu Bika mina an-nār wa ma qarraba ilayha min qaulin aw ‘amal wa as’āluka khaira ma sa‘alaka ‘abduka wa rasūluka Mohammed, wa a‘ūdhu Bika min sharri ma ista‘ādha Bika minhu ‘abduka wa rasūluka

³⁵ رَبِّ أَعْيِي وَلَا تُعِنُّ عَلَيَّ وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ وَأْمُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى لِي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَاكِرًا لَكَ ذَاكِرًا لَكَ وَأَوَّاهًا لَكَ مَطْوَأًا لَكَ مُحِبًّا وَأَوَّاهًا مُنِيبًا رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَأَغْسِلْ حَوْبَتِي وَأَجِبْ دَعْوَتِي وَثَبِّتْ حُجَّتِي وَاهْدِ قَلْبِي وَسَدِّدْ لِسَانِي وَأَسَلِّ سَخِيمَةَ قَلْبِي
³⁶ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي

Mohammed salla Allahu ‘aleihi wa sallam wa as’aluka ma qadaita li min amrin an taj‘ala ‘aqibatahu rushda”³⁷

(O, Allah, Îți cer tot binele din prezent și din viitor, cel pe care îl cunosc și cel pe care nu îl cunosc și caut adăpost la Tine de tot răul din prezent și din viitor, cel pe care îl cunosc și cel pe care nu îl cunosc! Îți cer să îmi dai Paradisul și să îmi ușurezi toate cuvintele și acțiunile care mă apropie de el! Îți cer tot ce este bun din ceea ce Robul și Trimisul Tău, Mohammed, Ți-a cerut și caut adăpost la Tine de orice rău de care Robul și Trimisul Tău, Mohammed, a căutat adăpost la Tine! Îți cer un rezultat bun pentru tot ceea ce ai decretat pentru mine!) (Al-Hakim, *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi‘*)

20. „Allāhumma innaka ‘Afūw tuhibbul-‘awfa, fa‘fu ‘anni”³⁸

(O, Allah, Tu ești Prea Iertător și iubești să ierți, așa că iartă-mă!) (Al-Hakim, *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

21. „Allāhumma a‘inni ‘ala dhikrika wa shukrika wa husni ‘ibādatik”³⁹

(O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun mod cu putință!) (Al-Hakim, *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

37 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ بِكَ مِنْهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَسْأَلُكَ مَا قَضَيْتَ لِي مِنْ أَمْرٍ أَنْ تَجْعَلَ عَاقِبَتَهُ رِشْدًا

38 اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

39 اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

22. „Allāhumma inni as’āluka at-taibāt wa tarka-l-munkarāt wa hubba-l-masakīn wa an tatuba ‘alaiyya wa taghfir li wa tarhamni wa idha aradta fi khalqika fitnatan fanajjini ilaika minha ghaira maftun. Allāhumma wa as’āluka hubbaka wa hubba man iuhibbuka wa hubba ‘amalin iuqarribuni ila hubbika”⁴⁰

(O, Allah, Îți cer lucruri bune, abandonarea a tot ceea ce este rău și dragostea față de cei săraci! Îți cer să îmi accepți căința, să îmi ierți păcatele și să ai milă de mine, iar dacă îi încerci pe robii Tăi, scutește-mă de acestea [de încercări] și ia-mi sufletul la Tine înainte să fiu victima lor! O, Allah, Îți cer să mă faci să Te iubesc și să îl iubesc pe cel care Te iubește, precum și toate faptele bune care mă apropie de iubirea Ta!) (Jāmi‘ At-Tirmidhi)

23. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min su-’il-qada’ wa min daraki-sh-shaqa’ wa min shamātati-l-a‘da’ wa min jahdi-l-bala”⁴¹

(O, Allah, caut adăpost la Tine de un destin rău și de nefericire, de bucuria dușmanului meu pentru nenorocirea mea și de încercările mele dificile!) (Sahih Muslim)

24. „Allāhumma inni zalamtu nafsi zulman kathīran wala yaghfiru adh-dhunūba illa Ānta, faghfir-li maghfiratan min ‘indik warhāmni Innaka Anta Al-Ghafūru Ar-Rahīm”⁴²

40 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الطَّيِّبَاتِ وَتَرَكِ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبِّ الْمَسَاكِينِ وَأَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ وَتَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَإِذَا أَرَدْتَ فِي خَلْقِكَ فِتْنَةً فَتَجَنَّبِي إِلَيْكَ مِنْهَا غَيْرَ مَفْتُونٍ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ عَمَلٍ يُفَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ

41 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَمِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ

42 اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

(O, Allah, cu adevărat, eu mi-am nedreptățit îndelung sufletul și nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Tine, de aceea, iartă-mă și ai Milă de mine! Cu adevărat, Tu ești Prea Iertătorul, Prea Îndurătorul!) (Sahih Al-Bukhari)

25. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min sharri sāmi‘ī wa min sharri basari wa min sharri nafsi wa min sharri maniī”⁴³

(O, Allah, caut adăpost la Tine de răul din auzul meu, de răul din vederea mea, de răul din sufletul meu și de răul din sperma mea [adulter]!) (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

26. „Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min al-faqrī wa-l-qillah wa-dh-dhillah wa a‘ūdhu Bika min an adhlima aw udhlam”⁴⁴

(O, Allah, caut adăpost la Tine de sărăcie, insuficiență și degradare și caut adăpost la Tine de comiterea unei nedreptăți sau de la a fi victima unei nedreptăți!) (Sunan Abu Dawud)

27. „Allāhumma inni as’āluka bi rahmatika allati wasi‘at kulla shai’in an taghfira li dhunubi”⁴⁵

(O, Allah, Îți cer ca prin Milostenia Ta, care cuprinde totul, să îmi ierți păcatele!) (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

28. „Allāhumma Anta Al-Mālik lā ilāha illa Ant, Anta Rabbi wa ana ‘abduk. Dhalamtu nāfsi wa‘taraftu bidhanbī faghfir-li dhunubi jami‘an innahu la yaghfiru adh-dhunūba illa

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي وَمِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ مَنِّي 43
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْقِلَّةِ وَالذَّلَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ 44
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَعْفُوَ لِي ذُنُوبِي 45

Ant, wahdini li ahsani-l-akhlaq la yahdi li ahsaniha illa Anta, wasrif ‘annī sayyi-’ahā, la yasrifu sayyi-’ahā illa Ant”⁴⁶

(O, Allah, Tu ești Stăpânul și nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine! Tu ești Domnul meu și eu sunt robul Tău! Am fost nedrept față de mine și îmi recunosc păcatul, așa că iartă-mi toate păcatele, deoarece nimeni nu iartă păcatele în afară de Tine! Călăuzește-mă către bunele maniere, deoarece nimeni nu poate călăuzi către ele în afară de Tine, și îndepărtează-mă de relele maniere, deoarece nimeni nu poate face aceasta în afară de Tine!) (Sahih Muslim)

29. „Allāhumma-kfini bi halālīka ‘an harāmīka, wa aghnini bi fadlīka ‘amman siwāka”⁴⁷

(O, Allah, fă ca lucrurile pe care le-ai permis să fie suficiente pentru mine pentru a mă lipsi de ceea ce este nepermis și permite-mi, prin Harul Tău, să nu am nevoie de nimeni altcineva în afară de Tine!) (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

30. „Allāhumma-qsim lanā min khashiatīka mā yaḥūlu, bainanā wa baina ma‘āṣīka wa min ṭā‘atika mā tuballighuna bihī jannatak, wa minal-yaqīni mā tuhawwinu bihī ‘alainā muṣibatid-dunyā, wa mattī‘na bi-asmā‘inā wa abṣārīna wa quwwatīna mā aḥ-yaytanā, waj-‘alḥul-wāritha minnā, waj-‘al tha‘ranā ‘alā man dhalamanā, waṣurna ‘alā man ‘ādānā, wa lā taj‘al musībatanā fī dīninā, wa lā taj‘alid-dunyā akbara hamminā wa lā mablagha ‘ilminā, wa lā tusallit ‘alainā man lā yarḥamunā”⁴⁸

46 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً إِنَّهُ لَا يَغُورُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفُ سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ

47 اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنِ حَرَامِكَ ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

48 اللَّهُمَّ أَقْسِمُ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَمَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أُحْيَيْتَنَا

(O, Allah, fă-ne să ne fie atât de teamă de Tine încât să nu comitem păcate! O, Allah, fă-ne să Te ascultăm pentru a intra în Paradis și fă-ne să credem în Tine ferm pentru a putea depăși nenorocirile din această viață lumească, fă-ne să beneficiem de simțul auzului și al vederii, ca și de forța noastră atât timp cât trăim și fă ca aceste simțuri să dureze până când vom muri, pedepsește-i pe aceia care ne asupresc și dă-ne victoria asupra inamicilor noștri, nu face ca problemele noastre să aibă legătură cu religiozitatea noastră și nu face ca această lume să fie cea mai mare preocupare a noastră, nici singurul nostru obiectiv și nu le da putere peste noi aceluia care nu au milă de noi!) (Jāmi‘ At-Tirmidhi)

31. „Allāhumma-hdini wa saddidni”⁴⁹

(O, Allah, călăuzește-mă către Calea cea Dreaptă și fă-mă ferm pe aceasta!) (Sahih Muslim)

32. „Allāhumma-hdini fiman hadayta, wa ‘afini fiman ‘afayta, wa tawallani fiman tawallaita wa bārik-li fima a‘tayta wa qinī sharra ma qadaita fa-Innaka taqdī wa la yuqḏā ‘Alaik, wa innahu la yadhilla man walayta, tabārakta Rabbana wa ta‘alayt”⁵⁰

(O, Allah, călăuzește-mă alături de cei pe care i-ai călăuzit, iartă-mă alături de cei pe care i-ai iertat, fii un Aliat al meu așa cum ești al celor cărora le ești Aliat, binecuvântează cele pe care mi le-ai dat și protejează-mă de răul pe care L-ai decretat, deoarece este Decretul Tău și nimeni nu poate decreta

وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا
اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ وَقِنِي شَرًّا مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُفْضَى عَلَيْكَ وَإِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ

în afară de Tine, iar cel pe care îl ajuți nu va putea fi niciodată umilit! O, Domnul nostru, Tu ești Binecuvântat și Preamărit!) (Sahih Ibn Khuzaimah)

33. „Allāhumma tahhirni bi ath-thalji wa-l-barad wa-l-ma’i al-barid. Allāhumma tahhirni mina adh-dhunubi wa-l-khataya kama yunaqqa ath-thaūbu al-ābyadu mina-l-wasakh”⁵¹

(O, Allah, purifică-mă cu zăpadă, grindină și apă rece! O, Allah, purifică-mă de păcatele și greșelile mele la fel cum o haină albă este curățată de murdărie!) (Sahih Muslim)

34. „Allāhumma-ghfir li dhanbi kullahu diqqahu wa jillahu wa awwalahu wa āakhirahu wa ‘alanīyatahu wa sirrahu”⁵²

(O, Allah, iartă-mi toate păcatele, cele mici și cele mari dintre ele, cele dintâi și cele de pe urmă dintre ele, cele comise în public și cele comise în privat dintre ele!) (Sahih Muslim)

35. „Allāhumma innī as’ālukath-thabāta fi-l-amri, wa-l-‘azīmata ‘alar-rushdi, wa as’āluka shukra ni‘matika, wa ḥusna ‘ibādatika, wa as’āluka min khairi mā ta‘lamu, wa a‘ūdhu bika min sharri mā ta‘lamu, wa astaghfiruka liman ta‘lamu innaka Anta ‘Allāmul-ghuyūb”⁵³

(O, Allah, Îți cer statornicie în religie și decizia de a adera la Calea călăuzirii, Îți cer să mă faci să fiu recunoscător pentru Binecuvântările Tale și perfecțiunea în ceea ce privește adorarea Ta, caut adăpost la Tine de răul pe care Tu îl cunoști (și eu îl ignor) și Îți cer iertare pentru greșelile pe care Tu le cunoști,

51 اللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي بِالثلْجِ والبرد والماء البارد اللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثُّوبُ الأَبْيَضُ مِنَ الوَسَخِ

52 اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً وَجَلَّةً وَأَوَّلَهُ وَأَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ

53 اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّابِتَاتِ فِي الأَمْرِ وَالعَزِيمَةِ عَلَى الرُّشْدِ وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ عَلامُ الغُيُوبِ

deoarece numai Tu ești Cunosătorul Desăvârșit al celor nevăzute!) (Sahih Ibn Hibban)

Suplicații pentru dimineața și seara

Printre lucrurile care aduc Mulțumirea lui Allah Cel Atotputernic și resping calamitățile și încercările se numără pomenirile și suplicațiile rostite dimineața și seara. Dată fiind importanța acestor două momente ale zilei, ele au fost menționate în numeroase versete ale Nobilului Coran, astfel încât credincioșii să fie încurajați să profite de binele și binecuvântările din acestea. Allah Cel Atotputernic spune:

„(...) cere iertare pentru păcatul tău și preamărește-L pe Domnul tău cu laudă, atât spre seară, cât și spre dimineață!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:55]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„(...) preamărește-L cu laudă pe Stăpânul tău, înainte de răsăritul Soarelui și înainte de asfințit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:39]

În plus, Allah Preaînțeleptul spune:

„O, voi cei care credeți, pomeniți-L pe Allah mereu ~ Și slăviți-L pe El dimineața și seara!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:41-42]

Pentru aceste momente ale zilei există anumite suplicații specifice, iar acestea vor fi, cu Voia lui Allah Cel Atotputernic, un adăpost inexpugnabil și o provizie care îl vor ajuta în timpul zilei și îl vor întări în timpul vieții pe cel care le rostește cu convingere,

reprezentând o cale care îl conduce către atingerea Mulțumirii lui Allah Cel Atotputernic.

Fiecare musulman trebuie să le folosească în mod continuu și cu regularitate, clasificându-le printre preocupările sale prioritare. Timpul pentru suplicațiile care se rostesc dimineața începe în zori și se termină după răsăritul Soarelui, iar cel pentru suplicațiile care se rostesc seara începe după rugăciunea de 'Asr și se termină după apusul Soarelui.

Câteva suplicații care se spun dimineața și seara:

1. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: „**Atunci când unul dintre voi se trezește dimineața, să spună: «Aṣbahna wa aṣbaha-l-mulku Lillahi Rabbi al-‘ālamīn. Allāhumma inni as’aluka khaira hadhā-l-yawma fathau wa naṣrahu wa nurahu wa barakātahu wa hudāhu wa a‘ūdhu Bika min sharri ma fihi wa sharri ma ba‘dah»**⁵⁴ (Am prins dimineața, iar dimineața toată Stăpânirea Îi aparține lui Allah, Domnul tuturor lumilor! O, Allah, Îți cer să îmi dai binele din această zi, succesul, triumful, lumina, binecuvântarea și călăuzirea din ea, și caut adăpost la Tine de răul din această zi și de răul din zilele următoare!), iar seara să spună același lucru.” (Sunan Abu Dawud)

2. ‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să spună seara: «**Amsaina wa amsa-l-mulku Lillah. Wa al-hamdu lillah, lā ilāha illa Allahu, wahdahu la sharīka-**

⁵⁴ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ فَتَحَهُ وَتَصَرَّهُ وَنُورَهُ وَبَرَكَاتِهِ وَهُدَاهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ

lah.»⁵⁵ (Am prins seara, iar seara toată Stăpânirea Îi aparține lui Allah. Toată slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah, în afară de care nu există altă divinitate demnă de adorare, Unicul, Cel care nu are niciun partener!) (Relatatorul a adăugat:) Cred că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «**Lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr, Rabbi as’aluka khaira ma fi hadhihi-l-lailat wa khaira ma ba’daha wa a’ūdhu Bika min sharri ma fi hadhihi-l-lailat wa sharri ma ba’daha. Rabbi a’ūdhu Bika mina-l-kasali wa su’il-kibari, Rabbi a’ūdhu Bika min ‘adhābin fi-n-nari wa ‘adhābin fi-l-qabr.»⁵⁶** (A Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate. Domnul meu, Îți cer binele din această noapte și nopțile următoare și caut adăpost la Tine de răul din această noapte și de răul din nopțile următoare! Domnul meu, caut adăpost la Tine de lene și senilitate! Domnul meu, caut adăpost la Tine de pedeapsa și de chinurile din mormânt!), iar atunci când sosea dimineața, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea același lucru: «**Aṣbahna wa aṣbaha-l-mulku Lillahi...»⁵⁷** (Am prins dimineața, iar dimineața toată Stăpânirea Îi aparține lui Allah...)” (Sahih Muslim)

3. Uthman ibn Affan (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**Cel care spune de trei ori atunci când se trezește: «Bismi-llahi Alladhi lā yadurru mā’a Ismihi shai’un fi-l-ardi wa lā fi-s-samā’a wa Huwa As-Samī’u Al-‘Alīm»⁵⁸** (În Numele lui

⁵⁵ أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
⁵⁶ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ

⁵⁷ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ

⁵⁸ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Allah, cu al Cărui Nume nimic de pe Pământ și nici din Cer nu îi poate face rău cuiva și El este Cel care Aude totul, Atoatecunoscătorul!) nu va fi atins de niciun rău până seara, iar cel care spune acestea seara nu va fi atins de niciun rău până dimineața.” (Sahih Ibn Hibban)

4. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că un om a venit la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-a spus:

„«O, Mesager al lui Allah, am fost înțepat de un scorpion pe timpul nopții.» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Dacă ai fi recitat aceste cuvinte seara: **«A‘ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmati min sharri ma khālaq»**⁵⁹ (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah împotriva răului [care vine] de la ceea ce El a creat!), nu ți-ar fi făcut niciun rău.»” (Sahih Muslim)

5. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care spune dimineața sau seara: **«Allāhumma inni asbahtu ush-hiduka wa ush-hidu hamalata ‘arshik wa malā’ikatika wa anbiya’ika wa jamī‘a khalqika bi Ānnaka Anta Allahu lā ilāha illa Ānta wa anna Muhammadan ‘abduka wa rasūluka»**⁶⁰ (O, Allah! Cu adevărat, m-am trezit chemându-Te pe Tine ca Martor și chemându-i ca martori pe cei care cară Tronul Tău cel Măreț, și pe îngerii Tăi, și pe Profetii Tăi, și pe toate creaturile Tale, [mărturisind că], într-adevăr, Tu ești Allah, nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine și [că] Mohammed este Robul și Mesagerul Tău!) o dată, (să știe că) Allah va elibera un sfert din el din Iad, cel care o spune de două

⁵⁹ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
⁶⁰ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

ori, (să știe că) Allah va elibera jumătate din el din Iad, cel care o spune de trei ori, (să știe că) Allah va elibera trei sferturi din el din Iad, iar cel care o spune de patru ori, (să știe că) Allah îl va elibera în întregime din Iad.” (Sunan Abu Dawud)

6. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care spune: **«Lā ilāha illa Allahu Wahdahu la sharīka Lah, wa Lahu al-mulku wa Lahu-l-hamdu wa Huwa ‘ala kulli shai’in Qadīr.»**⁶¹ (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener! Lui Îi aparțin Stăpânirea și Slava și El este cu Putere peste toate!) de o sută de ori într-o zi va avea răsplata eliberării a zece sclavi, o sută de fapte bune vor fi înregistrate pentru el și o sută de fapte rele îi vor fi șterse și va fi apărat de Șeitan până la venirea nopții și nimeni nu va fi mai bun decât el cu excepția celui care a făcut mai mult decât atât.” (Sahih Al-Bukhari)

7. Shaddad ibn ‘Aws (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel mai bun mod de a cere iertare este spunând: **«Allāhumma Ānta Rābbi lā ilāha illa Ānta, khalaqtāni, wa ana ‘abduka, wa ana ‘ala ‘ahdika wa wa‘adika ma-statā‘tu, a‘ūdhu Bika min sharri ma sana’tu, abū‘u Laka bini’mātika ‘alaiyya, wa abū‘u bidhanbī, faghfir-li fa innahu la yaghfiru adh-dhunūba illa Ānta»**⁶² (O, Allah, Tu ești Domnul meu, nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine! Tu m-ai creat, iar eu sunt

⁶¹ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
⁶² اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

robul Tău și voi fi credincios legământului meu și promisiunii mele făcute Ție în cel mai bun mod cu putință, conform abilității mele. Caut adăpost la Tine de răul din ceea ce am făcut! Sunt conștient de numeroasele Tale binecuvântări asupra mea. Sunt conștient de păcatele mele, de aceea, iartă-mă, căci nimeni nu poate ierta păcatele în afară de Tine!) Cel care spune aceasta cu certitudine dimineața și apoi moare în acea zi va intra în Paradis, iar cel care spune aceasta cu certitudine seara și apoi moare în acea noapte va intra în Paradis.” (Sahih Al-Bukhari)

8. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să spună dimineața:

„**Allāhumma Bika asbahna wa Bika amsaina wa Bika nahya wa Bika namūt wa Ilaika an-nushūr**»⁶³ (O, Allah, prin Tine am ajuns dimineața și prin Tine am înserat, și prin Tine trăim și prin Tine murim și la Tine este Învierea!), iar seara obișnuia să spună: **Allāhumma Bika amsaina wa Bika asbahna wa Bika nahya wa Bika namūtu wa Ilaika al-masīr**»⁶⁴ (O, Allah, prin Tine am înserat și prin Tine am ajuns dimineața, și prin Tine trăim și prin Tine murim, și la Tine este întoarcerea [în Ziua Învierii!])” (Sunan Abu Dawud)

9. Mu’ādh ibn ‘Abd Allah ibn Khubayb (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că tatăl lui a spus:

„Am ieșit în timpul unei nopți ploioase în căutarea Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru rugăciune, iar când l-am găsit, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a întrebat: «V-ați rugat?», însă eu nu am răspuns, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a zis: «Spune!», însă eu nu am spus

⁶³ اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ

⁶⁴ اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

nimic, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a repetat: «Spune!», însă eu nu am spus nimic, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a repetat: «Spune!», iar eu am întrebat: «O, Trimis al lui Allah, ce trebuie să spun?», iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «**Qul huwa Allahu Ahad** (*Surat Al-Ikhlās*) și cele două Surat prin care se cere protecție (*Al-Mu'wwadhatan: Surat Al-Falaq și Surat An-Nās*) de trei ori dimineața și seara, iar ele te vor proteja de orice rău.»” (Sunan Abu Dawud)

10. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) i-a cerut (Profetului Mohammed – Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„**O, Trimis al lui Allah, poruncește-mi ceva ce pot spune dimineața și seara!**» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a zis: «**Spune: „Allāhumma Fātir as-Samāwāti wa al-ārdi ‘Ālima al-ghāibi wa-sh-shahādati. Rabba kulli shai‘in wa Malīkah, ash-hadu an lā ilāha illa Anta, a‘ūdhu Bika min sharri nāfsi wa min sharri ashaitāni wa shirkīhi”**⁶⁵ (O, Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cunoscătorul celor nevăzute și al celor văzute, Domnul și Stăpânul tuturor lucrurilor, mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine. Caut adăpost la Tine de răul din sufletul meu și de răul și *shirk*-ul lui Șeitan!)» Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a adăugat: «**Recită aceste cuvinte dimineața, seara și înainte să mergi la culcare!**»” (Jamī‘ At-Tirmidhi)

11. Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„**Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu uita niciodată să recite următoarea suplicație dimineața și seara: «Allāhumma inni as’āluka al-‘āfyiata fi dīni**

⁶⁵ اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه

wa-d-duniā wa ahli wa māli, Allāhumma ustur ‘awrāti wa āmin raw‘āti, Allāhumma ahfāzni min baini yadaiya wa min khālfī wa ‘an yiamīni wa ‘an shimāli wa min fāwki wa a‘ūdhu bi adh-‘dhamātika an ughtāla min tāhti»⁶⁶ (O, Allah, îți cer iertare și bunăstare în această viață și în Viața de Apoi. O, Allah, îți cer iertare și bunăstare în chestiunile mele religioase și lumești, în familie și avere! O, Allah, ascunde defectele mele, liniștește-mi temerile și apără-mă în fața și în spatele meu, în dreapta și în stânga mea și deasupra mea, și caut adăpost la Tine de a fi luat prin surprindere de dedesubtul meu!).” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

12. ‘Abd Ar-Rahman ibn Abu Bakrah (Allah să fie mulțumit de el!) i-a spus tatălui său:

„Mereu te aud spunând: «Allāhumma ‘āfini fi bādani, Allāhumma ‘āfini fi sāmī‘ī, Allāhumma ‘āfini fi bāsri, lā ilāha illa Anta»⁶⁷ (O, Allah, asigură-i trupului meu sănătatea! O, Allah, asigură-i auzului meu sănătatea! O, Allah, asigură-i privirii mele sănătatea! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine!) și repeți aceasta de trei ori dimineața și de trei ori seara.» El a spus: «Cu adevărat, l-am auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) implorându-L pe Allah cu aceste cuvinte, iar eu iubesc să urmez *Sunnah* lui!»” (Sunan Abu Dawud)

13. Anas ibn Mālik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a întrebat-o pe Fatimah (Allah să fie mulțumit de ea!):

⁶⁶ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَامْنِ رُوعَاتِي اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

⁶⁷ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

„Ce anume te împiedică să spui pe fiecare dimineată și seară: **«Ya Hayyu ya Qayyūm, bi-rahmātika astaghīth, aslih li sha'nī kullahu wala takīlni ila nafsi tarfata ‘ayn»**⁶⁸ (O, Cel Veșnic Viu, o, Cel Autosubzistent și Susținător al tuturor, prin Mila Ta caut ajutor, corectează toate chestiunile mele și nu mă lăsa în seama mea nici măcar cât o clipire!)?” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

14. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„În ceea ce îl privește pe cel care spune dimineată și seara **«Subhān Allahi wa bihamdihi»**⁶⁹ (Slavă lui Allah și laudă Lui!) de o sută de ori, nimeni nu se va prezenta în Ziua Învierii cu ceva mai bun decât el cu excepția celui care o spune de mai multe ori.” (Sahih Muslim)

15. Abu Dharr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Celui care spune de zece ori **«Lā ilāha illa Allahu wahdahu la sharīka-lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa huwa ‘ala kulli shai’in qadīr»**⁷⁰ (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, care nu are niciun partener; a Lui este Împărăția și Slava El este cu putere peste toate!) atunci când termină rugăciunea *Fajr*, înainte de a se ridica din locul în care este așezat și înainte de a vorbi, îi vor fi înregistrate zece fapte bune, îi vor fi șterse zece păcate, va fi înălțat cu zece nivele, în timpul acelei zile va fi protejat de orice rău și de Șeitan, și

68 يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ

69 سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

70 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيْتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

niciun păcat nu îl va distruge, cu excepția cazului în care Îi atribuie parteneri lui Allah (comite *shirk*).” (Jamī‘ At-Tirmidhi)

16. ‘Abd Allah ibn Ghannam Al-Bayad (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care spune dimineața: «**Allāhumma ma āsbaha bi min ni‘matin fa Minka Wahdaka la sharīka Laka fa-Laka al-Hamdu wa-Laka ash-shukr**»⁷¹ (O, Allah, ceea ce am primit din binecuvântările dimineții este doar de la Tine, Unicul, Cel care nu are niciun partener, iar Ție Ți se cuvin toată slava și mulțumirile!) și-a îndeplinit datoria de a mulțumi în acea zi, iar cel care o spune seara și-a îndeplinit obligația de a mulțumi în acea noapte.” (Sunan Abu Dawud)

Alte suplicații specifice pe care credinciosul le poate rosti pentru propria protecție

1. Ce se spune înainte de culcare:

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a încredințat îngrijirea carității din timpul lunii Ramadan, iar cineva a venit și a început să fure din alimente (din cele oferite drept caritate). Eu l-am prins și i-am spus: «Te voi duce în fața Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)!» El a spus: «Sunt un om sărac cu o familie

⁷¹ اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحَدَكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ فَالِكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

mare și mă aflu într-o nevoie stringentă!», așa că l-am lăsat să plece.

În dimineața următoare, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) m-a întrebat: «O, Abu Hurairah, ce a făcut ieri prizonierul tău?», iar eu i-am răspuns: «O, Trimis al lui Allah, acel om s-a plâns că era foarte sărac și că avea o familie numeroasă, așa că mi s-a făcut milă de el și l-am lăsat să plece.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Te-a mințit și va veni din nou!»

Eram convins că va veni din nou, după cum spusese Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), așa că l-am așteptat. El s-a furișat din nou și a început să fure din alimente, iar eu l-am prins și i-am spus: «Te voi duce în fața Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)!» El a spus: «Sunt un om sărac cu o familie mare și mă aflu într-o nevoie stringentă! Îți promit că nu voi mai veni!», așa că mi s-a făcut milă de el și l-am lăsat să plece.

În dimineața următoare, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) m-a întrebat: «O, Abu Hurairah, ce a făcut ieri prizonierul tău?», iar eu i-am răspuns: «O, Trimis al lui Allah, acel om s-a plâns că era foarte sărac și că avea o familie numeroasă, așa că mi s-a făcut milă de el și l-am lăsat să plece.» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Te-a mințit și va veni din nou!»

Omul a venit din nou pentru a fura alimente, iar eu l-am prins și i-am spus: «Te voi duce în fața Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), deoarece aceasta este a treia oară care vii și îmi promiți că nu se va mai întâmpla, însă îți încalci promisiunea.» El mi-a spus: «Lasă-mă să plec și eu te voi învăța niște cuvinte datorită cărora Allah te va ajuta.» L-am întrebat: «Care sunt acestea?», iar el mi-a răspuns: «Atunci când mergi la culcare, recită *Ayat al-Kursī* („Allah! Nu

există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, *Al-Hayy* [Cel Veșnic viu], *Al-Qayyūm* [Cel care se susține pe Sine, Cel care susține totul]! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor [El le știe pe cele din această lume și pe cele din Lumea de Apoi]. Și ei nu pricep nimic din Știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Tronul Lui [acest verset se numește «versetul Tronului», după acest cuvânt *kursī*, care înseamnă «tron, jilț», dar pe care unii comentatori îl interpretează și ca însemnând Știința lui Allah] se întinde peste Ceruri și peste Pământ și nu-I este grea păzirea lor [a Cerului și a Pământului]. El este *Al-‘Aliyy* [Preaînaltul, Preaslăvitul], *Al-‘Aẓīm* [Preamăritul]!⁷² [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]), iar Allah va numi un gardian care să te protejeze și niciun Șeytan nu va putea să se apropie de tine până dimineața!», așa că l-am lăsat să plece.

În dimineața următoare, Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) m-a întrebat: «Ce a făcut ieri prizonierul tău?», iar eu i-am răspuns: «Mi-a promis că mă învața niște cuvinte datorită cărora Allah mă va ajuta, așa că l-am lăsat să plece» Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) m-a întrebat: «Care sunt aceste cuvinte?», iar eu i-am răspuns: «Mi-a spus ca, atunci când merg la culcare, să recit *Ayat al-Kursi* de la început și până la sfârșit, iar Allah va numi un gardian care să mă protejeze și niciun Șeytan nu va putea să se apropie de mine până dimineața.» Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus: «Cu adevărat, el a spus adevărul, în ciuda faptului că este un mincinos! O, Abu Hurairah, știi cu cine ai stat de vorbă în ultimele trei nopți?» Eu i-am răspuns: «Nu!», iar el (Pacea și

⁷² اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mi-a spus: «Era Șeitan!»» (Sahih Al-Bukhari)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când unul dintre voi merge la culcare, trebuie să își curețe patul cu partea interioară a veșmântului său, deoarece nu se știe ce s-a putut întâmpla acolo după ce el a plecat, și să spună: «Bismika Rabbi wada‘tu janbī, wa Bika arfa‘uhu. In amsakta nafsī farhamha, wa in arsaltahā fahfaḥ-hā bimā tahfaḥ bihi ‘ibādakas-sālihīn»⁷³ (În Numele Tău, o, Domnul meu, mă întind și datorită Ție mă trezesc. Dacă Îmi vei lua sufletul, iartă-l și dacă mi-l dai înapoi, protejează-l așa cum îi protejezi pe robii Tăi dreptcredincioși!).» (Sahih Al-Bukhari)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„În fiecare noapte, atunci când Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mergea la culcare, obișnuia să sufle în palmele sale și să recite *Surat Al-Ikhlās* [„Spune (o, Mohammed): **El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ **Allah As-Samad** (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ **El nu dă naștere și nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.**”⁷⁴], *Surat Al-Falaq* („Spune (o, Mohammed): **«Caut adăpost la (Allah) Stăpânul revărsatului****

⁷³ بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتَ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ الصَّالِحِينَ
⁷⁴ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4)

zorilor ~ Împotriva răului (care poate veni de la orice) de la ceea ce El a creat, ~ Și împotriva răului (care poate sosi în timpul nopții, atunci când vine cu întunericul său adânc (și acoperă totul), ~ Și împotriva răului aceloră (vrăjitoarele) care suflă în noduri, ~ Și împotriva răului invidiosului când invidiază!»⁷⁵] și **Surat An-Nās** [„Spune (o, Mohammed): «Caut adăpost la (Allah) Domnul oamenilor, ~ Suveranul oamenilor, ~ Dumnezeu oamenilor, ~ Împotriva răului celui care șoptește (diavolul care șoptește și insuflă răul în inimile oamenilor), care se retrage (de la șoptitul în inima cuiva după ce persoana și-a amintit de Allah), ~ Care șoptește (răul) în piepturile (inimile) oamenilor, ~ (Șoptitor care poate fi) dintre *djinni* sau oameni (multe persoane pot să le șoptească altor oameni, determinându-i să facă fapte rele și să îi convingă).»⁷⁶], după care își trecea mâinile peste toate părțile trupului său la care putea ajunge, începând cu capul, chipul și partea anterioară a trupului său, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să facă acest lucru de trei ori.” (Sahih Al-Bukhari)

Hudhaifah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mergea la culcare noaptea, își punea mâna sub obraz și spunea: «**Bismika Allāhumma amūtu wa ahīa**»⁷⁷ (În Numele tău, o, Allah, mor și revin la viață!), iar atunci când se trezea dimineața spunea: «**Al-hamdu Lillahi Al-ladhi ahyana ba’dama amātana wa Ilaihi an-nushūr**»⁷⁸ (Toată Slava și

⁷⁵ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3) وَمِنْ شَرِّ

النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

⁷⁶ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلَهِ النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (4)

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (5) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (6)

⁷⁷ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا

⁷⁸ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

mulțumirile I se cuvin lui Allah, Care ne-a dat viața după ce ne-a luat-o și la El este Învierea!).” (Sahih Al-Bukhari)

‘Abd Allah ibn Mas’ud (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„În ceea ce îl privește pe cel care recită ultimele două versete din *Surat Al-Baqarah*⁷⁹ noaptea, acest lucru va fi suficient pentru el.” (Sahih Al-Bukhari)

2. Ce se spune în cazul unui vis plăcut sau neplăcut:

Abu Qatādah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Un vis frumos este de la Allah și un vis urât este de la Șeitan. Așadar, cel care a văzut (în visul său) ceva neplăcut, să scuipe fără salivă de trei ori înspre stânga lui și să caute adăpost la Allah de Șeitan pentru că astfel nu va fi vătămat de el, iar Șeitan nu poate adopta forma mea.” (Sahih Al-Bukhari)

Abu Sa’id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă unul dintre voi vede un vis care-i place, atunci acesta este de la Allah, așa că trebuie să-L slăvească pe Allah

⁷⁹ **أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۗ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (285) لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (286)**

pentru acesta și să vorbească despre el, iar dacă vede ceva care îi displace (în visul său), acesta este de la Țeitan, fapt pentru care trebuie să caute adăpost la Allah de răul din acesta și să nu vorbească cu nimeni despre el, pentru ca acesta să nu-i facă rău apoi.” (Sahih Al-Bukhari)

3. Ce se spune în cazul unei sperieturi în timpul somnului:

‘Amr ibn Țu‘aib (Allah să fie mulțumit de el!) a transmis de la tatăl său că bunicul său a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când unul dintre voi este cuprins de teamă în timpul somnului, să spună: «A‘ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmāti min ghadabihi wa ‘iqābih wa min sharri ‘ibādih, wa min hamazāti ash-shayātīni wa an yahdurūn»⁸⁰ (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah de Mânia Sa, de răutatea robilor Săi și de șoaptele diavolilor și de prezența lor!), iar astfel nu îi va putea fi făcut niciun rău.” (Jamī‘ At-Tirmidhi)

4. Ce se spune la trezirea din somn:

Hudhaifah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) mergea la culcare noaptea, își punea mâna sub obraz și spunea: «Bismika Allāhumma amūtu wa ahīa»⁸¹ (În Numele tău, o, Allah, mor și revin la viață!), iar atunci când se

⁸⁰ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَمِنْ عِقَابِهِ وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضُرُونَ
⁸¹ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا

trezia dimineața spunea: «Al-hamdu Lillahi Al-ladhi ahyana ba'dama amātana wa Haihi an-nushūr»⁸² (Toată Slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah, Care ne-a dat viața după ce ne-a luat-o și la El este Învierea!).” (Sahih Al-Bukhari)

5. Ce se spune la intrarea în toaletă:

Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea atunci când intra în locul unde își făcea nevoile: «Allāhumma inni a'ūdhu Bika min al-khubthi wa al-khabā'ith»⁸³ (O, Allah, caut adăpost la Tine de necurat și necurate!)” (Sahih Al-Bukhari), iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) intra cu piciorul stâng.

6. Ce se spune la ieșirea din toaletă:

'Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Atunci când ieșea din locul unde își făcea nevoile, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea: «Ghufrānak»⁸⁴ (Caut iertarea Ta!)” (Sahih Ibn Hibban), iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ieșea cu piciorul drept.

7. Ce se spune la ieșirea din casă:

82 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

83 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ

84 غُفْرَانَكَ

Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să spună atunci când ieșea din casă:

„**«Bismi-llahi, Rabbi a‘ūdhu Bika min an azilla aw ađilla, aw ađlima aw uđlam, aw ajhala auw yujhala ‘alaiyya»**⁸⁵ (În Numele lui Allah! O, Domnul meu, caut adăpost la Tine ca nu cumva să rătăcesc sau să fiu rătăcit, sau să nedreptățesc sau să fiu nedreptățit, sau să mă port nesăbuit sau să fiu tratat cu nesăbuintă!)” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

Anas ibn Mālik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**Atunci când un om spune la ieșirea din casă: «Bismi-llahi, tawakkāltu ‘ala Allahi, wa lā hāwla wa lā qūwata illa Billah»**⁸⁶ (În Numele lui Allah! Mă încred în Allah și mărturisesc că nu există putere decât la Allah!), i se va spune: «Ești călăuzit, apărat și protejat.» Diavolii se vor îndepărta de el, iar un diavol îi va spune unui alt diavol: «Cum să ai de-a face cu un om care a fost călăuzit, apărat și protejat?!»” (Sahih Ibn Hibban)

8. Ce se spune la intrarea și la ieșirea din moschee:

Abu Humayd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**Atunci când unul dintre voi intră în moschee, el trebuie să spună: «Allāhumma aftah-li abwaba rahmatika»**⁸⁷ (O Allah,

⁸⁵ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَرُزَلَ أَوْ أُضِلَّ أَوْ أَظْلَمَ أَوْ أُجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ

⁸⁶ بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

⁸⁷ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

deschide-mi porțile Milei Tale!), Iar atunci când iese, el trebuie să spună: «Allāhumma inni as'āluka min fadlika»⁸⁸ (O Allah, Îți cer din Bindecuvântările Tale mărețe!).” (Sahih Muslim)

De asemenea, cel care intră în moschee trebuie să facă acest lucru cu piciorul drept, iar cel care iese, trebuie să o facă cu piciorul stâng.

9. Ce se spune la intrarea în propria casă:

Abu Malik al-Ash'ari (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Atunci când un om intră în casa lui, el trebuie să spună: «Bismi-Llahi wa lajna wa bismi-Llahi kharajna wa ‘ala Allahi rabbina tawakkalna»⁸⁹ (În Numele lui Allah am intrat și în Numele lui Allah am ieșit, și în Allah, Domnul nostru, ne încredem!), și apoi să îi salute pe cei pe care îi găsește în casă.” (Sunan Abu Dawud)

10. Suplicație pentru ispășirea păcatelor după o reuniune:

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Cel care stă într-o adunare și se complace în discuții inutile, să spună înainte să se ridice (pentru a pleca): «Subhānak Allāhumma wa bihamdika ashhadu an lā ilāha illa Anta,

⁸⁸ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

⁸⁹ بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

astaghfiruka wa atūbu Ilaik»⁹⁰ (O, Allah, Tu ești departe de orice imperfecțiune, slăvit fii Tu! Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine. Cer iertarea Ta și mă întorc la Tine cu căință!), iar pentru aceasta va fi iertat pentru păcatele (comise intenționat sau neintenționat) în această adunare.” (Sahih Ibn Hibban)

11. Suplicația călătorului:

‘Abd Allah ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, ori de câte ori Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) încăleca pe cămila lui, Îl slăvea pe Allah de trei ori (spunând „**Allahu Akbar**” – Allah este Prea Măreț!) și apoi spunea:

„«Subhāna Alladhi sākhkhara lana hadhā wa ma kūna lahu muqrinīn, wa-innā illa Rabbinā lamunqalibūn, Allāhumma inni nas’aluka fi safarina hādha al-birra wa at-taqwā, wa min al-‘amali ma tardā, Allāhumma hawwin ‘alaina safarana hadhā, wātwi ‘anna bu’dah, Allāhumma Anta as-sāhibu fi-s-safari, wa al-khalifatu fi-l-’ahl, Allāhumma inni a’ūdhu Bika min wa’t’hā’i as-safari, wa ka’ābati al-manzar, wasū’i al-munqalabi fi al-māli wa al-’ahl»⁹¹ (Slăvit fie El, Cel care a plasat aceasta [mijloacele de transport] în slujba noastră și noi singuri n-am fi fost capabili de aceasta și la Domnul nostru este destinația noastră finală! O, Allah, îți cerem din această călătorie a noastră binefacerea și evlavia și Îți cerem dintre fapte pe acelea care Îți plac Ție! O, Allah, ușurează pentru noi această călătorie și ajută-ne să

⁹⁰ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ
⁹¹ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ

parcurgem distanța ei în mod rapid! O, Allah, Tu ești Tovarășul [nostru] în călătorie și Protectorul familiei [noastre]! O, Allah, caut adăpost la Tine de dificultățile călătoriei, de la a fi martori ai unor scene deprimante și caut adăpost la Tine de răul din averea și din familia mea!). Atunci când se întorcea dintr-o călătorie, el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) repeta aceeași suplicație, după care adăuga: «**Ainuna ta'ibuna 'abiduna lirabbina hamiduna**» (Ne întoarcem cu căință [la Allah] adorându-L și preamărindu-L pe Domnul nostru!)” (Sahih Muslim)

12. Suplicația călătorului pentru cei pe care îi lasă în urmă, așa cum sunt familia și prietenii:

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și-a luat rămas bun de la mine în felul următor: «**Astaūdi'uka Allaha alladhi la tadī'u wadā'i'uh**»⁹² (Te încredințez lui Allah, deoarece lucrurile care Îi sunt încredințate nu se pierd niciodată!)” (Sunan Ibn Majah)

Atunci când cineva se pregătea să plece într-o călătorie, Ibn 'Omar (Allah să fie mulțumit de el!) îi spunea:

„Apropie-te ca să îmi iau rămas-bun de la tine așa cum Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) își lua rămas bun de la noi: «**Astaūdi'u Allaha dīnaka wa amānataka wa khawatīma 'amalika**»⁹³ (Îi încredințez lui Allah religia ta, loialitatea și ultimele tale fapte!)” (Sahih Ibn Khuzaimah)

⁹² أَسْتَوِدِعُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَدَائِعُهُ
⁹³ أَسْتَوِدِعُ اللَّهُ دِيْنَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَانِيْمَ عَمَلِكَ

13. Ce se spune la intrarea într-un sat sau oraș:

Suhaib (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu a văzut niciodată un oraș în care intenționa să intre fără să rostească următoarele cuvinte atunci când îl zărea: «Allahumma Rabbī as-samawāti as-sab’i wa ma adhlalna wa Rabbal-arađīna wa ma aqlalna wa Rabba ash-shayātīni wa ma adhlalna wa Rabb ar-riāhi wa ma dharaina fainna nas-’āluka khaira hadhihil-qariati wa khaira ahlihā wa na’ūdhu Bika min sharrihā wa sharri ahlihā wa sharri ma fiha»⁹⁴ (O, Allah, Stăpân al celor șapte Ceruri și al tuturor celor pe care acestea le umbresc și Stăpân al Pământurilor și al tuturor celor pe care acestea le susțin, Stăpân al diavolilor și al tuturor acelor pe care aceștia îi rătăcesc, Stăpân al vânturilor și al tuturor celor pe care acestea le împrăștie, Îți cerem binele din acest oraș și binele de la locuitorii lui și căutăm adăpost la Tine de răul lui, [de] răul locuitorilor lui și de răul din interiorul lui!)” (Sahih Ibn Khuzaimah)

14. Ce se spune la vederea unui lucru plăcut:

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„Atunci Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) vedea ceva care îi plăcea, el spunea: «Al-hamdu Lillahi Al-Ladhi bini‘matihī tatimmu aș-șālihat»⁹⁵ (Toată

⁹⁴ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ وَمَا أَقْلَلْنَ وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّلْنَ وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا دَرَيْنَ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا

⁹⁵ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ

Slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah, prin Bunăvoința Căruia toate lucrurile bune sunt îndeplinite!), iar atunci când vedea ceva care nu îi plăcea, el spunea: «**Al-ḥamdu Lillahi ‘ala kulli ḥāl**»⁹⁶ (Toată Slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah, în orice circumstanțe!).» (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

15. Ce se spune atunci când se face popas într-un loc:

Khawlah bint Hakim (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat:

„L-am auzit pe Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Cel care spune atunci când face popas într-un loc: „**A‘ūdhu bi-kalimāti Allahi at-tāmmati min sharri ma khalaq**”⁹⁷ (Caut adăpost în Cuvintele perfecte ale lui Allah împotriva răului [care vine] de la ceea ce El a creat!) nu va fi atins de niciun rău până când va părăsi acel loc.»” (Sahih Muslim)

16. Ce se spune înainte de actul sexual:

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Dacă unul dintre voi dorește să se apropie de soția lui (pentru a întreține relații sexuale) să spună: «**Bismi-llahi, Allāhumma jānnibna ash-shaytāna, wa jānnibi ash-shaytāna ma razaqtana**»⁹⁸ (În Numele lui Allah! O, Allah, ține-l pe Șeitan departe de noi și ține-l pe Șeitan departe de ceea cu care ne-ai

⁹⁶ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ

⁹⁷ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

⁹⁸ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا

binecuvântat pe noi!). Apoi, dacă le-a fost scris să aibă un copil (ca urmare a aceluia act sexual), Șeitan nu-i va face rău.” (Sahih Al-Bukhari)

17. Ce se spune la ora mesei:

Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am auzit pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând: «Dacă un om Îl pomenește pe Allah atunci când intră în casă sau atunci când mănâncă, Șeitan spune: „Nu există niciun loc pentru mine pentru a rămâne și nu există masă pentru mine.”, iar dacă nu Îl pomenește pe Allah atunci când intră în casă, Șeitan spune: „Am găsit un loc unde să rămân.”, iar dacă nu Îl pomenește pe Allah atunci când mănâncă, Șeitan spune: ”Am găsit un loc unde să stau și am avut ce mânca.”»” (Sahih Muslim)

‘Aishah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Când unul dintre voi mănâncă, trebuie să pronunțe Numele lui Allah. Dacă uită să menționeze Numele lui Allah atunci când începe, el trebuie să spună: «**Bismi-Llahi awwalihi wa ākhirihi**»⁹⁹ (În Numele lui Allah la început și la sfârșit!).” (Sunan Abu Dawud)

18. Ce se spune după terminatul mâncatului:

Mu‘adh ibn Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

⁹⁹ بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ

„Celui care mănâncă și apoi spune (atunci când termină de mâncat): «Al-ḥamdu Lillahi Al-Ladhi at‘amani hadha wa razaqanīhi min ghairi haulin minni wala quwwah»¹⁰⁰ (Toată Slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah, care m-a hrănit cu aceasta și care mi-a oferit aceasta fără ca eu să am vreo forță sau putere pentru mine însumi!), îi vor fi iertate păcatele anterioare.” (Jamī‘ At-Tirmidhi)

19. Ce se spune în caz de teamă față de un dușman sau altceva similar:

‘Abd Allah ibn Qais a relatat de la tatăl său (Allah să fie mulțumit de ei!) că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea atunci când îi era teamă de un popor:

„«Allāhumma inna naj‘aluka fi nuhūrihim ua na‘ūdhu Bika min shurūrihim»¹⁰¹ (O Allah, te punem pe Tine înaintea gâturilor lor și căutăm adăpost la Tine de răul lor!)” (Sunan Abu Dawud)

20. Ce se spune în momentele de suferință:

Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, atunci când suferea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să Îl implore pe Allah Cel Atotputernic spunând:

„«Lā Ilāha illa Allahu Al-‘Aẓīmu Al-Halīm, Lā Ilāha illa Allahu Rābbu Al-‘Arshi Al-‘Aẓīm, Lā Ilāha illa Allahu Rābbu

¹⁰⁰ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
¹⁰¹ اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ

as-samawāti wa Rābbu al-’ārdi wa Rābbu al-’Arshi Al-karīm»¹⁰²
(Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Prea Mărețul, Prea Îndurătorul. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Domnul Tronului cel Măreț. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Domnul Cerurilor, Domnul Pământului și Domnul Tronului cel Nobil!)” (Sahih Al-Bukhari)

‘Abd Ar-Rahman ibn Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat de la tatăl său că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Suplicația celui aflat în suferință este următoarea: **«Allāhumma rahmataka arju fala takilni ila nafsi tarfata ‘ayn wa aslih lī sha’nī kullahu lā ilāha illa Anta»¹⁰³** (O, Allah, sper la Mila Ta, așa că organizează chestiunile mele și nu mă lăsa singur nici măcar pentru secunda cât durează un clipit de ochi! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Tine!).” (Sahih Ibn Hibban)

21. Ce se spune în caz de anxietate și tristețe:

Ibn Mas’ūd (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„**Celui care spune atunci când este afectat de anxietate sau tristețe: „Allāhumma inni ‘abduk ibnu ‘abdik, ibnu ‘amatik, nāsīati bi-Yadik, mādin fiyya hukmuk, ‘adlun fiyya qadā’uk, as’aluka bikulli Ismin huwa Lak, sammaita bihi Nafsak, aw ‘allamtahu ahadan min khalqika, aw anzaltahu fi kitabika, aw asta’tarta bihi fi ‘ilmi al-ghāybi ‘indaka, an taj’ala al-Qur’ana**

¹⁰² لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبَّ السَّمَاوَاتِ
وَرَبَّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ
¹⁰³ اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

rabī'a qālbi, wa nūra sadrī, wa jilā'a huznī wa-dhahāba hammi"¹⁰⁴ (O, Allah, eu sunt robul Tău, fiul robului Tău, fiul roabei Tale, fruntea mea este în Mâna Ta, urmez Hotărârea Ta și Porunca Ta este întotdeauna dreaptă. Te rog cu fiecare dintre Numele care Ți aparțin Ție, pe care Singur le-ai numit, sau pe care le-ai revelat în Cartea Ta, sau pe care le-ai dezvăluit oricăreia dintre creațiile Tale, sau pe care le-ai păstrat în știința celor nevăzute, care Ți aparține Ție în mod exclusiv, [te rog] să faci Coranul o înmprospătare pentru inima mea, și lumina pieptului meu, și o îndepărtare a durerilor mele și o eliberare a anxietății mele!), Allah îi va înlocui anxietatea și suferința cu o fericire constantă.» Companionii l-au întrebat: «O, Trimis al lui Allah, trebuie să învățăm aceste cuvinte?», iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Sigur că da! Cine le ascultă, să le memoreze!» (Sahih Ibn Hibban)

Nu îi este permis celui care se află într-o stare de anxietate sau tristețe să se roage împotriva lui însuși, ci el trebuie să adopte calea trasată de Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în acest sens. Anas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Niciunul dintre voi să nu își dorească moartea pentru o calamitate care îl lovește, iar dacă nu poate evita să facă aceasta, atunci să spună: **«Allāhumma ahīni ma kānat al-hayāta khairan li wa tauaffani idha kānat al-wafat khairan li»**¹⁰⁵ (O, Allah, ține-mă în viață atât timp cât aceasta este benefică pentru mine și ia-

¹⁰⁴ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْعَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ بَصَرِي وَجَلَاءَ حُرْنِي وَذَهَابَ هَمِّي

¹⁰⁵ اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي

**mi sufletul atunci când moartea va fi mai bună pentru mine!)”
(Sahih Al-Bukhari)**

22. Ce se spune la îmbrăcarea unui veșmânt nou:

Abu Sa'id Al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, atunci când Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îmbrăca un veșmânt nou, el spunea:

„«Allāhumma lakal-hamdu, Anta kasawtanihi, as'aluka minna khairahu wa khaira ma suni'a lahu, wa a'ūdhu Bika min sharrihi wa sharri ma suni'a lahu»¹⁰⁶ (O, Allah! Ție Ți se cuvine toată lauda, Tu m-ai îmbrăcat, Ți cer binele din ea și binele pentru care a fost făcută și caut adăpost la Tine de răul ei și de răul pentru care a fost făcută!).”

Abu Nadrah (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: „Atunci când unul dintre companionii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) îmbrăca un veșmânt nou, i se spunea: «Fie ca tu să îl porți până când se strică și fie ca Allah să îți dea altul în locul lui!»” (Sunan Abu Dawud)

23. Ce se spune la mânie:

Suleiman ibn Sarad (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mă aflu în compania Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) atunci când doi bărbați se abuzau reciproc, iar fața unuia dintre ei a devenit roșie și venele jugulare i s-au umflat (de furie). (Văzând acestea,) Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

¹⁰⁶ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ

«Știu niște cuvinte care l-ar calma dacă le-ar spune. Dacă ar spune „**A’ūdhu billahi minash ashaitānir-rajīm**”¹⁰⁷ (Caut adăpost la Allah de Șeitan cel blestemat!), i-ar trece furia.» Cineva i-a spus omului: «Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus să cauți adăpost la Allah de Șeitan.», la care cel furios a răspuns: «Sunt posedat de *djinni*?» (Sahih Al-Bukhari)

Salāt al-Istikhārah (Rugăciunea de căutare a călăuzirii lui Allah)

Rugăciunea *Istikhārah* a fost prescrisă pentru musulman pentru ca acesta să Îi ceară călăuzirea Domnului său Cel Atotputernic cu privire la cea mai adecvată opțiune atunci când are îndoieli și nu știe ce decizie să ia. De asemenea, aceasta blochează calea șoaptelor lui Șeitan și îl protejează pe rob de regretele pe care le poate simți atunci când ratează un lucru pe care el îl consideră a fi bun. Astfel, el face tot ceea ce îi stă în putință să asigure cauzele, însă rezultatele sunt decretate de către Stăpânul Atotputernic și Preaînalt. De asemenea, ceea ce decretează și hotărăște Allah Preaînțeleptul este întotdeauna cel mai bine pentru om, iar cel care caută călăuzirea Sa prin intermediul rugăciunii *Istikhārah* nu va fi niciodată dezamăgit și nu își va regreta alegerea.

Modul de efectuare al rugăciunii Istikhārah

¹⁰⁷ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Atunci când efectuează rugăciunea *Istikhārah*, omul trebuie să se roage două unități de rugăciune: în prima unitate, după ce recită *Surat Al-Fātihah*, trebuie să recite *Surat Al-Kafirūn*, iar în cea de a doua unitate, după ce recită *Surat Al-Fātihah*, trebuie să recite *Surat Al-Ikhlās*. Apoi, se începe prin laudarea, glorificarea și slăvirea lui Allah Cel Atotputernic, continuând prin trimiterea de salutări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). După aceea, se rostește suplicația *Istikhārah*, așa cum a fost menționată în *hadith*-ul relatat de către Jabir ibn ‘Abd Allah (Allah să fie mulțumit de el!), care a spus:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) obișnuia să ne învețe *Istikhārah* pentru toate chestiunile la fel cum ne învăța o Sură (Capitol) din Coran, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunea: «Dacă vreunul dintre voi se gândește la o decizie pe care trebuie să o ia, să se roage două *rak‘āt* (unități de rugăciune) voluntare și apoi să spună: „**Allāhumma inni astakhīruka bi‘ilmika, wa’astaqdīruka biqadratika, wa as’aluka min fadlika, fa Innaka taqdīru wala aqdīru, wata‘lamu wala ā‘lamu, wa Anta ‘Allāmu al-ghuyūbi, Allāhumma fa in Kunta ta‘lamu anna hadha al-amra - (și aici menționează ceea ce dorește) – khayran-llī fi dīnī wa ma‘āshī wa‘āqībati amrī, faqdurhu li wayassirhu li thumma bārik li fihi, Allāhumma wa in Kunta ta‘lamu annahu hadha al-amra sharru-lli fi dīni wama‘āshī wa ‘āqībati amrī, fasrifhu ‘annī wasrifnī ‘anhu, waqdir liya al-khayra haythu kana thumma rad-dīni bihi**”¹⁰⁸ (O, Allah, caut îndrumarea Ta [în facerea unei alegeri]

¹⁰⁸ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَعِينُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي وَأَجَلِهِ فَأَقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي وَأَجَلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ

în Știința Ta, și caut forță în Puterea Ta și îți cer din Binecuvântările Tale mărețe, căci, cu adevărat, Tu poți, în timp ce eu nu pot, și, cu adevărat, Tu știi, în timp ce eu nu știu, și Tu ești Cunoșcătorul celor nevăzute. O, Allah, dacă știi că acest lucru [și aici menționează ceea ce dorește] este bun pentru mine în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei, atunci poruncește-l și ușurează-l pentru mine și binecuvântează-mă cu el; și dacă știi că acest lucru este rău pentru mine, în religia mea, în viața mea și în sfârșitul ei atunci îndepărtează-l de mine, și îndepărtează-mă de el, și hotărăște pentru mine ceea ce e bine, oricare ar fi aceasta, și fă-mă mulțumit cu aceasta!), iar apoi să își menționeze nevoia (preocuparea).” (Sahih Al-Bukhari)

Tratamentul profetic pentru bolile fizice și psihice

Atașamentul musulmanului față de învățăturile islamice și punerea în practică a eticii și a valorilor morale pe care acestea le conțin vor fi suficiente, după ajutorul lui Allah Cel Atotputernic, pentru a dobândi bunăstarea fizică, iar aceasta protejează împotriva a numeroase boli fizice cauzate de problemele psihice. Suplicațiile și pomenirea lui Allah se numără, fără îndoială, printre metodele cele mai eficiente pe care Allah Cel Atotputernic ni le-a oferit pentru a ne putea proteja de boli și alte calamități înainte ca acestea să apară și pentru a le putea depăși atunci când se ivesc. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi pogorâm prin Coran ceea ce este tămăduire și îndurare pentru dreptcredincioși și nu face decât să sporească pierderea (pieirea lor, din pricina necredinței) celor nelegiuți.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran,17:82]

De asemenea, Allah Preaînaltul spune:

„(...) Spune (o, Mohammed): «El (Coranul) este pentru cei care cred ocârmuire și tămăduire (...)» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:44]

Trebuie menționat faptul că tratamentul căutat prin Nobilul Coran și *Sunnah* (Tradiția) profetică necesită o credință sinceră atât din partea celui care tratează, cât și a celui tratat, însă acest lucru nu înseamnă că trebuie să fie abandonate tratamentele medicamentoase și utilizarea mijloacelor permise pentru a le obține. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„O, robi al lui Allah, căutați leacul, deoarece Allah a trimis leacul împreună cu fiecare boală!” (Sahih Ibn Hibban)

Cu toate acestea, trebuie evitat tratamentul prin lucrurile care au fost interzise de către Allah Cel Atotputernic. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a interzis să fie folosit drept medicament un lucru interzis.” (Al-Hakim, Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain)

Ibn Al-Qayyim (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Există un punct care trebuie înțeles, și anume acela că, în ciuda faptului că sunt utile și curative, pomenirile, versetele și suplicațiile care sunt rostite pentru a trata bolile și pentru *ruq'ah* necesită receptivitatea individului care este tratat și credința puternică a celui care le recită, precum și influența sa. Astfel, atunci când vindecarea întârzie, acest lucru se datorează fie credinței slabe a celui care aplică leacul, fie respingerii pacientului, fie unui alt obstacol care împiedică acțiunea corespunzătoare a tratamentului asupra pacientului, la fel cum se întâmplă în cazul unor medicamente materiale, a căror lipsă

de efectivitate se datorează respingerii medicamentului de către corpul pacientului.”¹⁰⁹

De asemenea, el (Allah să aibă milă de el!) a spus cu privire călăuzirea Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) legată de tratarea bolilor:

„Acest tip de tratament necesită două lucruri: primul are legătură cu pacientul și al doilea cu persoana care administrează tratamentul. În ceea ce îl privește pe pacient, acesta trebuie să fie puternic din punct de vedere psihologic și să aibă un devotament sincer față de Allah Cel Atotputernic și Preaînalt, Cel care a creat aceste suflete, și să ceară în mod sincer protecție, una în care inima și limba se află într-o armonie perfectă. Cu adevărat, acest tip de tratament este o luptă, iar combatantul nu își poate învinge dușmanul decât dacă sunt îndeplinite două condiții: pe de o parte, arma lui trebuie să fie validă și bună, iar pe de altă parte, brațul trebuie să fie puternic. Atunci când una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, abundența de arme nu servește la nimic. Ce putem spune atunci despre situația în care nu este îndeplinită niciuna dintre cele două condiții? Al doilea lucru are legătură cu persoana care administrează tratamentul, iar aceasta trebuie să îndeplinească, de asemenea, cele două condiții menționate mai sus.”¹¹⁰

Tratamentul prin *Ar-Ruqāh Ash-Shar‘iyyah*

¹⁰⁹ *Al-Jawab al-Kafi*, p. 21

¹¹⁰ *Zād al-Ma‘ād*, vol. 4, pp. 67-68

În continuare, vom enumera câteva versete și suplicații care au fost rostite de către Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru a îndepărta răul după ce acesta a apărut și a trata bolile, cu Voia lui Allah Cel Atotputernic.

1. Abu Sa'id al-Khudri (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un grup de companioni ai Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) se afla într-o călătorie atunci când a trecut pe lângă un trib de arabi care a refuzat să îi găzduiască. Între timp, șeful aceluia trib a fost mușcat de un șarpe (sau scorpion) și, indiferent ce tratament i-a fost aplicat, totul a fost în zadar. Unii dintre ei (membrii aceluia trib) au spus: «Poate ar trebui să mergă cineva la acel grup (de călători) din apropiere și să întrebe dacă ei cunosc vreun leac.» Când s-au apropiat de ei, le-au spus: «O, oameni! Șeful nostru a fost mușcat de un șarpe (sau scorpion), iar noi am încercat să îl însănătoșim în toate felurile, însă nu am obținut niciun rezultat. Este vreunul dintre voi care să cunoască un leac util pentru aceasta?» Unul dintre ei a spus: «Da, (jur) pe Allah că eu știu să îl tratez cu *ruqīah*, însă, (jur) pe Allah, noi v-am cerut să ne găzduiți și voi ați refuzat. Eu nu îl voi trata pe pacientul vostru cu *ruqīah* dacă nu ne dați ceva în schimb.» Atunci, ei s-au înțeles să le dea acelor călători o turmă de oi. Omul a mers cu ei (cu membrii tribului) și a început să scuipe (pe mușcătură) și să recite *Surat al-Fātihah* până când pacientul s-a vindecat și a început să mergă ca și cum nici nu ar fi fost bolnav. După ce membrii tribului i-au plătit conform înțelegerii, unii dintre ei (dintre companioni) au spus: «Să împărțim (oile)!», însă cel care l-a tratat pe pacient cu *ruqīah* a spus: «Nu faceți aceasta până când nu mergem la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), îl informăm cu privire la ceea ce s-a întâmplat și vedem ce ne poruncește!» Astfel, au mers la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și i-au povestit ce s-a întâmplat, iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra

sa!) a spus: «Cum ai știut că *Surat al-Fātihah* se recită pentru *ruq'āh*? Ai procedat corect. Împarte (ceea ce ai primit) și dă-mi o parte din aceasta!», după care a surâs.” (Sahih Al-Bukhari)

2. ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că Trimisul lui Allah obișnuia să spună atunci când vizita un bolnav sau era adus unul în fața lui:

„«**Adhhibi al-ba’s Rabba an-nas, ishfi wa Anta Ash-Shāfi lā shifā’ illa shifāu’ka, shifā’an lā yughādiru saqamā**»¹¹¹ (O, Domnul oamenilor, îndepartează răul și vindecă-l, pentru că Tu ești Vindecătorul și nu există altă vindecare decât vindecarea Ta, o vindecare care nu lasă în urmă nicio boală!).” (Sahih Al-Bukhari)

3. *Ruq'āh* îngerului Jibril (Gabriel – Pacea fie asupra sa!). Abu Sa‘id (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că îngerul Jibril (Pacea fie asupra sa!) a venit la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și l-a întrebat:

„«O, Mohammed, te-ai îmbolnăvit?», iar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: «Da.» El (Jibril – Pacea fie asupra sa!) a spus: «**Bismi-Llahi arqīk min kulli shai’in iu’dhika, min sharri kulli nafsin aw ‘aini hāsidin Allahu iashfika, bismi-Llahi arqīk**»¹¹² (În numele lui Allah, te descânt de orice boală de care poți suferi și de fiecare suflet sau ochi invidios. Fie ca Allah să te vindece! În numele lui Allah te descânt!).” (Sahih Muslim)

Uthman ibn Abu Al-‘As (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că s-a plâns în fața Trimisului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) de o durere pe care o simțea

¹¹¹ أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ ، اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا
¹¹² بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِاسْمِ اللَّهِ
أَرْقِيكَ

în trupul lui după ce a devenit musulman, iar Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus:

„Pune mâna ta pe zona corpului care te doare și spune: **«Bismi-Llah»**¹¹³ (În numele lui Allah!) de trei ori și **«A‘ūdhu billahi wa qudratihi min sharri mā ājidu wa ’uhādhir»**¹¹⁴ (Caut adăpost în Puterea lui Allah și în Capacitatea Sa de a mă apăra de răul de care sunt afectat și de care îmi este teamă!) de șapte ori.” (Sahih Muslim)

113 بِاسْمِ اللَّهِ
114 أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ

Cuprins

Introducere

Încercările din perspectiva Shari‘ei

Cauzele calamităților și ale încercărilor care apar ca urmare a Mâniei lui Allah

Mijloacele prin care pot fi prezervate binecuvântările de la Allah Cel Atotputernic

Cum pot fi evitate calamitățile și încercările și modul în care poate fi redus impactul acestora

Modalități de protejare a sinelui

Câteva dintre beneficiile pomenirii lui Allah Cel Atotputernic

Cele mai bune modalități de pomenire a lui Allah (*dhikr* Allah)

Metodele prin care poate fi atinsă mulțumirea lui Allah Cel Atotputernic și pot fi respinse încercările și calamitățile

Conduita în timpul suplicațiilor

Câteva suplicații menționate în Nobilul Coran

Câteva suplicații menționate în Tradiția profetică (*Sunnah*)

Câteva suplicații care se spun dimineața și seara

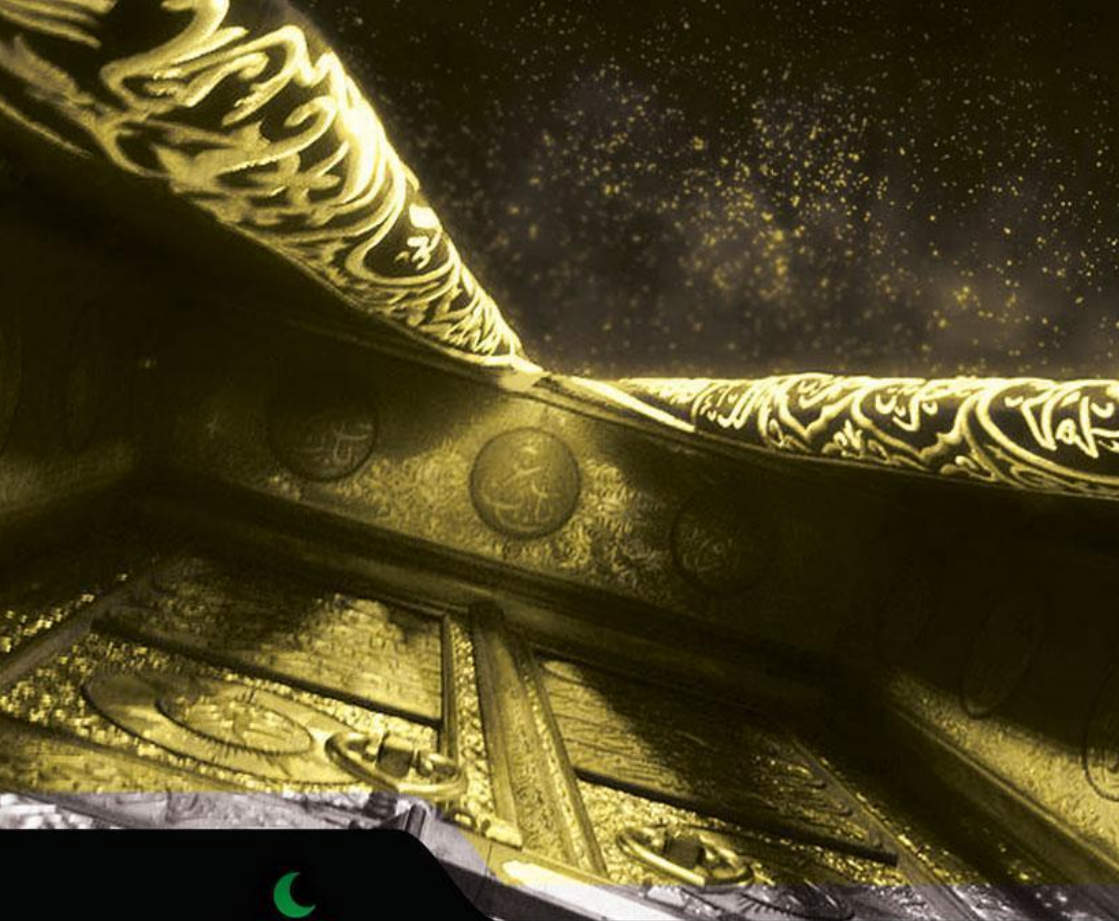
Alte suplicații specifice pentru protecție

***Salāt al-Istikhārah* (Rugăciunea de căutare a călăuzirii lui Allah)**

Modul de realizare al rugăciunii *Istikhārah*

Tratamentul profetic pentru bolile fizice și psihice

Tratamentul prin *Ar-Ruqīah Ash-Shar‘iyyah*

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM